

Καμπάνα με πρόστιμα εκατομμυρίων από την ΕΕ

“ Το Δημοσιονομικό Συμβούλιο
κρούει τον κώδωνα του κινδύνου

ΣΕΛΙΔΕΣ 2-3

ΑΝΑΨΑΝ ΦΩΤΙΕΣ ΣΤΗ ΣΥΓΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΔΙΑΦΩΝΙΕΣ ΕΔΕΚ ΣΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΡΙΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΤΟΥ ΔΗΚΟ, ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΝ
ΣΥΓΚΛΗΣΗ Κ.Ε. ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗ, ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ ΚΑΙ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗ

Αποφυλάκιση κρατουμένων επ' αδεία

Μια δεύτερη ευκαιρία...
περιορισμένης ελευθερίας

ΣΕΛΙΔΕΣ 18-19

“ Ποια η
«γενναία»
κίνηση
Τατάρ και
οι προτάσεις
Ολγκίν, που
καθορίζουν
το νέο
πλαίσιο

ΤΡΕΙΣ ΤΟΛΜΗΡΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Σ τον αέρα βρίσκεται η πρωτοβουλία του ΓΓ των Ην. Εθνών για το Κυπριακό. Ο Αντόνιο Γκουτέρες έχει στα χέρια του τις εισηγήσεις της κ. Ολγκίν, που συνιστούν το νέο πλαίσιο του Κυπριακού. Τρέμει όμως μια νέα αποτυχία και ανοίγει τον δρόμο στον Πρόεδρο για τολμηρές αποφάσεις, όπως έχει ήδη υποσχεθεί. ΣΕΛΙΔΕΣ 4-5

ΠΑΙΚΤΕΣ ΠΟΥ ΕΓΡΑΨΑΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

Χρίστος
Κολιαντρής

Άντρος
Πετρίδης

ΣΕΛΙΔΑ 30

Μάθε τώρα
τα σχέδια
υποτροφιών!

ΟΥΚΡΑΝΙΑ Η στρατηγική απελπισία του Κιέβου έπιασε στον ύπνο τους Ρώσους

ΣΕΛΙΔΑ 23

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ Η Μάχη των Γιγάντων και στη μέση η ΕΕ

ΣΕΛΙΔΕΣ 16-17

ΒΑΡΙΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

Μπαίνουν στο «ρινγκ»
για το σκάνδαλο της Μονής Αββακούμ

ΣΕΛΙΔΑ 20

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΥΝ “

ΣΑΒΒΑΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ

Γιατί ο τουρκικός γκρίζος λύκος
νομίζει ότι μπορεί να χαρεί με την
αναμπουπούλα Ισραήλ και Ιράν;

ΣΕΛΙΔΑ 7

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ

Στον κυκλώνα των fake news
και της παραπληροφόρησης

ΣΕΛΙΔΑ 11

ΘΕΣΗ “

Διπλωματική «αγένεια»...

Η εξευμενιστική πολιτική της Κυβέρνησης καλπάζει επικίνδυνα. Έδωσε το πράσινο φως για τη συμμετοχή του Τούρκου ΥΠΕΞ, Χακάν Φιντάν, στο άτυπο Συμβούλιο της ΕΕ, στις Βρυξέλλες, στο τέλος του μήνα. Και, από την άλλη, ο Πρόεδρος μιλά για απελευθέρωση. Πώς, όμως; Με το άπλωμα κόκκινου χαλιού στον εισβολέα και σφαγέα μας;

Συνέχεια στη σελίδα 2

Ιστορία | Μνήμη | Πραγματικότητα

ΚΥΠΡΟΣ
ΝΗΣΟΣ

ΕΚΘΕΣΗ ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΠΡΑΞΕΙΣ

4 Ιουλίου 2024 – 30 Ιουνίου 2025

Πολιτιστικό Ίδρυμα
Τραπεζών Κύπρου

Τράπεζα Κύπρου

ΘΕΣΗ

Συνέντευξη από την 1η σελίδα

Το άτυπο Συμβούλιο των Υπουργών Εξωτερικών της ΕΕ, στο τέλος του μήνα, γίνεται υπό διαμαρτυρία. Γιατί; Διότι ο Ούγγρος Πρόεδρος, Βίκτωρ Όρμπαν, που προεδρεύει της ΕΕ, μετέβη στη Ρωσία, στην Κίνα και τη Σύνοδο των Τουρκογενών Κρατών, όπου το ψευδοκράτος συμμετέχει με καθεστώς παρατηρητού, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των υπολοίπων 26 εταίρων του. Η μεν Λευκωσία ενοχλήθηκε, διότι ο Προεδρεύων της ΕΕ φλέρταρε με τα κόλπα της Άγκυρας, για την αναγνώριση του ψευδοκράτους, και οι λοιποί εταίροι, προφανώς και η Κυβέρνηση, επειδή ο Όρμπαν συναναστρέφεται με τη Ρωσία, η οποία χαρακτηρίζεται ως εισβολέας. Ερώτηση: Πώς είναι δυνατόν η Λευκωσία ν' ανάβει το πράσινο φως για τη συμμετοχή του δικού μας εισβολέα στην άτυπη Σύνοδο των ΥΠΕΞ της ΕΕ, που γίνεται υπό διαμαρτυρία, διότι ο Ούγγρος Πρόεδρος επισκέφθηκε τη Ρωσία, που εισέβαλε στην Ουκρανία; Επί τη βάση ποιας λογικής λήφθηκε τέτοια απόφαση από τη Λευκωσία; Και τι απαντά η Κυβέρνηση με τις διαρροές της; Ότι λήφθηκε τον Ιούλιο με την προοπτική της επανέναρξης των συνομιλιών. Έλα, όμως, που η τουρκική πλευρά είπε το αυτονόητο. Εξέφρασε

άλλο ένα όχι σε τριμερή, επιμένοντας σε ισότιμη κυριαρχία και δύο κράτη. Άρα, οι εκτιμήσεις της Κυβέρνησης ήταν λανθασμένες για αλλαγή της τουρκικής στάσης. Και τώρα μας έμεινε ο εγκλωβισμός. Ενώ, λοιπόν, η Ρωσία εμφανίζεται ως εισβολέας, ο δικός μας κατακτητής κάθεται με τη δική μας συγκατάθεση στο ίδιο τραπέζι μαζί μας. Αυτό της ΕΕ. Και αφού τον αποκαθάρουμε, τι μας λείπει; Πρώτο: Δεν μας αναγνωρίζει. Δεύτερο, εάν θέλουμε συνομιλίες, θα πρέπει εμείς να αναγνωρίσουμε το ψευδοκράτος, αντί η Άγκυρα την Κυπριακή Δημοκρατία. Με ποιο καθεστώς θα μιλήσουν, εάν μιλήσουν, οι κ.κ. Κόμπος και Φιντάν, όταν η Τουρκία δεν μας αναγνωρίζει; Ως Υπουργοί Εξωτερικών κρατών ή ως δύο φίλοι; Η Τουρκία είναι φίλη χώρα ή εισβολέας; Προτού αρχίσει η άτυπη συνεδρίαση της ΕΕ θα ζητήσει άραγε ο Κύπριος ΥΠΕΞ μια διευκρίνιση από τον Τούρκο ομόλογό του, εάν αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία, ή εάν πράξει κάτι τέτοιο θα φανεί... αγενής; Εάν η Τουρκία αναγνωρίσει την Κυπριακή Δημοκρατία, τότε τερματίζεται η πολιτική των δύο κρατών, γεγονός που οδηγεί στο ενιαίο κράτος. Διότι, με βάση το Πρωτόκολλο 10, έτσι ενταχθήκαμε στην ΕΕ. Και ουχί ως ομοσπονδιακό προτεκτοράτο της Τουρκίας. Διαφωνείτε, κύριε Πρόεδρε;..

Κινδυνεύει με πρόστιμα εκατομμυρίων η Κύπρος

Μοιάζει με όνειρο θερινής νυκτός η επίτευξη των ευρωπαϊκών στόχων για την Ενέργεια και το Κλίμα... Το Δημοσιονομικό Συμβούλιο κρούει τον κώδωνα του κινδύνου

ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΪΣΚΟΥ
karaiskou@sigmatv.com

από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ανεπαρκείς επιδόσεις της.

Η Κύπρος καλείται να λάβει άμεσα μέτρα για να αποφύγει αυτές τις επιπτώσεις, καθώς η πρώτη αξιολόγηση που θα είναι το 2027 πιλοσιάζει, και η χώρα όχι μόνο δεν είναι κοντά στους στόχους, αλλά βρίσκεται εντελώς εκτός τροχιάς, όπως αναφέρει στην έκθεση η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Συνεπώς, το

πρόστιμο που ενδεχομένως να έρθει το 2027 θα απειλήσει τα δημόσια οικονομικά της χώρας.

Το Δημοσιονομικό Συμβούλιο δημοσίευσε την ενδιαμέσια έκθεση για το 2024, στην οποία παραθέτει 11 εισηγήσεις για την οικονομία της Κύπρου. Ανάμεσα στις εισηγήσεις είναι ο υπολογισμός των υποχρεώσεων της Δημοκρατίας σε σχέση με το Κλίμα και την Ενέργεια στις προβλεπόμενες δαπάνες. Επίσης, τονίζει ότι, αντί για αγορά δικαιωμάτων («πρόστιμα»), θα ήταν προτιμότερο τα ίδια ή αντίστοιχα ποσά να δαπανηθούν για υποδομές και δράσεις προς επίτευξη στόχων και μακροπρόθεσμο όφελος. Το πιο παράδοξο, που τονίζεται στην έκθεση, δεν είναι ότι η Κύπρος βρίσκεται μακριά από τους στόχους που η ίδια έβαλε, αλλά ότι οι στόχοι αυτοί είναι αρκετά μακριά

Με πρόστιμα π ο λ λ ώ ν εκατομμυρίων κινδυνεύει να βρεθεί αντιμέτωπη η Κύπρος, λόγω της μεγάλης απόκλισής της από τους ευρωπαϊκούς στόχους σε σχέση με την Ενέργεια και το Κλίμα. Το Δημοσιονομικό Συμβούλιο κρούει τον κώδωνα του κινδύνου, υπογραμμίζοντας ότι η Δημοκρατία έχει ήδη λάβει προειδοποίηση

«Αξιον λόγου είναι το γεγονός ότι οι στόχοι είναι πολύ χαμηλότεροι των δεσμεύσεων και υποχρεώσεων της Δημοκρατίας»

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Έτος 46ο – 1η Έκδοση 3 Φεβρουαρίου 1976

Εκδότης και Συνιδρυτής: Κώστας Ν. Χατζηκωστής

Διατελέσας Διευθύνων Σύμβουλος: Άντης Χατζηκωστής (2002-2010)

Διευθυντής Εκδοτικού Οίκου Δίας: Χρύσανθος Τσουρούλλης

Βοηθός Αρχισυντάκτης: Θεοδώρα Νικολάου

Advertising Specialist: Καρολίνα Νεοκλέους

Λειτουργός Εμπορικού: Ελισάβετ Ηρακλέους

Brand Manager: Κλέλια Γιασεμίδου

Δημιουργικό: Χάρης Κασιάμης

Ιδιοκτησία: Εκδοτικός Οίκος Δίας Δημοσία Λτδ

Κεντρικό Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 22580580,

Φαξ: 22580518

Εμπορικό Τμήμα: 22580513, 22580491, 22580487, Φαξ: 22580455

Ιστοσελίδα: www.simerini.comΗλεκτρονικό ταχυδρομείο: sintaxi@simerini.com

Λεωφόρος Άντη Χατζηκωστή 31 και Αρχαγγέλου Γωνία, 2059 Στρόβολος, Λευκωσία.

Εκτύπωση: MILKRO DIGITAL CYPRUS LTD

Διανομή: Kronos Public Ltd

Copyright © Εκδοτικός Οίκος Δίας Δημοσία Λτδ

Απαγορεύεται αυστηρώς η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική ή κατά προτίμηση ή κατά διασκευή απόδοση του περιεχομένου (κειμένου ή φωτογραφίας) με οποιονδήποτε τρόπο, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφηση ή άλλο, χωρίς τη γραπτή έγκριση ή άδεια του εκδότη Εκδοτικός Οίκος Δίας Δημοσία Λτδ.

PDF EDITION

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗ «Σ» ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ SMARTPHONES ΚΑΙ TABLETS

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

Για έγκυρη και αξιόπιστη ενημέρωση στο www.simerini.com.cy

από τις υποχρεώσεις της Δημοκρατίας που έχει στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πολιτικής.

Οι στόχοι της Κύπρου

Αναλυτικότερα, το 2017 η Κύπρος υπέβαλε ένα Εθνικό Σχέδιο για την Ενέργεια και το Κλίμα και φέτος το φθινόπωρο θα υποβάλει τη νέα στρατηγική. Στη στρατηγική περιλαμβάνονται οι στόχοι και τα μέτρα που προγραμματίζει η χώρα για να εκπληρώσει σχετικά με τις υποχρεώσεις της στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πολιτικής για την Ενέργεια και το Κλίμα. Το προσχέδιο της στρατηγικής ήδη πήγε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με τα σχόλια να επικεντρώνονται στην

αναγκαιότητα για πιο φιλόδοξους στόχους και αποτελεσματικότερη εφαρμογή των μέτρων, καθώς γίνεται λόγος για ανεπάρκεια σχεδιασμού.

Όπως αναφέρεται στην έκθεση του Δημοσιονομικού Συμβουλίου, άξιον λόγου είναι και το γεγονός ότι οι στόχοι που τίθενται στο παρόν στάδιο είναι χαμηλότεροι -και σε αρκετές περιπτώσεις πολύ χαμηλότεροι- των δεσμεύσεων και υποχρεώσεων της Δημοκρατίας.

Ωστόσο, πιο ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι, βάσει του σχεδιασμού, ακόμα και οι εν λόγω στόχοι, οι οποίοι είναι χαμηλής φιλοδοξίας, κρίνονται ως επισφαλείς. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχολιάζει πως «το Σχέδιο δεν περιλαμβάνει πειστικές επεξηγήσεις όσον αφορά το πώς θα επιτευχθούν οι εν λόγω στόχοι», ενώ σημειώνει πως η Κύπρος χρειάζεται «πιο φιλόδοξη κλιματική δράση».

«Με βάση τους σχεδιασμούς και τα σημερινά νομικά και πολιτικά δεδομένα, και την αποτυχία επίτευξης των στόχων που τίθενται στο πλαίσιο του κανονισμού Effort Sharing⁴⁶, η Κύπρος αναμένεται πως θα χρειαστεί να προχωρήσει σε αγορά δικαιωμάτων εκπομπής ρύπων, αντίστοιχη των σημερινών αγορών που σχετίζονται με τις παραδοσιακές εκπομπές», αναφέρει η έκθεση του Δημοσιονομικού Συμβουλίου.

Παράλληλα, δε, το Δημοσιονομικό Συμβούλιο προειδοποιεί ότι η χαμηλή φιλοδοξία στην επίτευξη των στόχων θα έχει σημαντικό αντίκτυπο στα δημόσια οικονομικά το 2027, καθώς το 2027 θα είναι και η πρώτη ευρωπαϊκή αξιολόγηση της Κύπρου.

«Με βάση τις σημερινές τιμές της δευτερογενούς αγοράς του συστήματος ETS, το οποίο καταγράφει υψηλότερη προσφορά

και χαμηλότερη ζήτηση από την αναμενόμενη του συστήματος Effort Sharing, το κόστος μπορεί να ανέλθει μέχρι και σε 1% του ΑΕΠ», σημειώνει η έκθεση, κάτι που σημαίνει ότι το πρόστιμο θα είναι μεγάλου βεληνικού, ίσως και μερικών εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ.

«Η πολιτική στάση με την οποία η Κύπρος οδηγείται στην καταβο-

από πλευράς της Δημοκρατίας, οι οποίες ενδέχεται να φτιάσουν και το 1% του ΑΕΠ», είπε συγκεκριμένα.

Τι προτείνει το Δημοσιονομικό Συμβούλιο

Καθώς οι δαπάνες αυτές είναι αναπόφευκτες, το Δημοσιονομικό Συμβούλιο προτείνει να επενδυθούν τα συγκεκριμένα ποσά σε έργα που θα φέρουν την Κύπρο

θετικό αντίκτυπο θα έχουν για την κοινωνία ολόκληρη.

«Εχουμε μπροστά μας δύο επιλογές. Είτε αυτά τα χρήματα θα καταβληθούν υπό τη μορφή αγοράς δικαιωμάτων ρύπων, αυτών που συνήθως αποκαλούμε πρόστιμα για τους ρύπους, είτε θα μπουν στην οικονομία, θα τονώσουν την ανάπτυξη, θα δημιουργήσουν θέσεις εργασίας, θα φέρουν νέες τεχνολογίες στην Κύπρο και θα προστατεύσουν τον τόπο από τους αναδυόμενους κινδύνους της κλιματικής αλλαγής, όπως είναι η προστασία των ακτογραμμών ή προστασία από πλημμύρες, ή αυξημένη ζήτηση ηλεκτρικού ρεύματος για ψύξη και θέρμανση και άλλα. Η δική μας άποψη είναι, στο πλαίσιο αυτής της στρατηγικής, να επιλέξει η Δημοκρατία να τονώσει την οικονομία, την απασχόληση και να προστατεύσει τον τόπο από αυτούς τους αναδυόμενους κινδύνους, αντί να σχεδιάζουμε -γιατί προκύπτει από τη στρατηγική ότι αυτό σχεδιάζουμε- να καταβάλλουμε τα ίδια ποσά υπό την μορφή προστίμων», κατέληξε ο πρόεδρος του Δημοσιονομικού Συμβουλίου, Μιχάλης Περισσός.

«Η πολιτική στάση με την οποία η Κύπρος οδηγείται στην καταβολή υψηλών ποσών για την αγορά δικαιωμάτων αποτυχίας έναντι των στόχων δεν μπορεί να κριθεί ως δημοσιονομικά συνετή»

λή υψηλών ποσών για την αγορά δικαιωμάτων αποτυχίας έναντι των στόχων, δεν μπορεί να κριθεί ως δημοσιονομικά συνετή», υπογραμμίζει η έκθεση.

Ο πρόεδρος του Δημοσιονομικού Συμβουλίου, Μιχάλης Περισσός, κληθείς από τη «Σημερινή» να σχολιάσει τα πιο πάνω, εξέφρασε τις έντονες ανησυχίες του, τονίζοντας ότι η εικόνα μεταφράζεται σε σημαντικές δαπάνες.

«Σε σχέση με την Εθνική Στρατηγική για την Ενέργεια και το Κλίμα σημειώνουμε με ιδιαίτερη ανησυχία τα σχόλια που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο προσχέδιο της Στρατηγικής μας, όπου σχολιάζει πως το σχέδιο δεν περιλαμβάνει πειστικές επεξηγήσεις όσον αφορά στο πώς θα επιτευχθούν οι εν λόγω στόχοι. Σημειώνει ακόμη πιο ανησυχητικά ότι θα χρειαστεί μια πολύ πιο φιλόδοξη κλιματική δράση για την Κύπρο. Αυτή η εικόνα μεταφράζεται σε σημαντικές δαπάνες

πιο κοντά στους κλιματικούς της στόχους, και όχι να δαπανηθούν ως πρόστιμα. Δηλαδή, σε έργα τα οποία θα μειώσουν το περιβαλλοντικό αποτύπωμα και θα επιφέρουν θετικό αντίκτυπο στην οικονομία, τόσο σε δημοσιονομικό όσο και σε μακροοικονομικό επίπεδο, ενώ

Οι 11 «εντολές» του Δημοσιονομικού Συμβουλίου

Οι 11 προτάσεις - εισηγήσεις που παραθέτει το Δημοσιονομικό Συμβούλιο στην ενδιάμεση έκθεσή του είναι οι πιο κάτω (η πρόταση 5 αφορά το Κλίμα και την Ενέργεια):

1) Συγκράτηση των ανελαστικών δαπανών σε επίπεδα που να συνάδουν με τις μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες προοπτικές εσόδων της Δημοκρατίας και όχι με τους βραχυπρόθεσμους και μη επαναλαμβανόμενους ρυθμούς αύξησης των κρατικών εσόδων. Για παράδειγμα: συγκρότηση κρατικού μισθολογίου.

2) Διατήρηση των συνολικών καθαρών πρωτογενών δαπανών στα επίπεδα που προβλέπονται από τους νέους κανόνες οικονομικής διακυβέρνησης της Ε.Ε. Οι νέοι κανόνες συνεπάγονται πως, για την κάθε αύξηση, θα πρέπει

να προκύπτει ισόποση εξοικονόμηση από άλλα κονδύλια.

3) Ανάπτυξη και εισαγωγή πολιτικής διαχείρισης κόστους στην αγορά δικαιωμάτων εκπομπής ρύπων και στην αγορά καυσίμων (ΑΗΚ). Λήψη πολιτικών αποφάσεων για αναβάθμιση της διευθυντικής δυναμικής του Οργανισμού στη βάση των ευρημάτων και εισηγήσεων του ΔΝΤ.

4) Η οποιαδήποτε επέκταση της χρηματοδότησης των νοσηλευτηρίων του ΟΚΥπΥ, να συνοδεύεται με αυστηρό χρονοδιάγραμμα και οδικό χάρτη παραδοτέων στη βάση του Σχεδίου Δράσης, ως προϋπόθεση για μελλοντικές νέες χρηματοδοτήσεις, ούτως ώστε τα χρονοδιαγράμματα να είναι «σκληρά» και δεσμευτικά. Η

επέκταση της χορηγίας μετά την 31η Μαΐου 2025 να γίνει αποδεκτή από την Κυβέρνηση και τη Βουλή των Αντιπροσώπων, μόνο εάν υποβληθεί ρητή και αμετάκλητη καταληκτική ημερομηνία αυτονόμησης. Το Δημοσιονομικό Συμβούλιο δείχνει τον δρόμο για αυτονόμηση των νοσηλευτηρίων του ΟΚΥπΥ και τονίζει ότι η απουσία καταληκτικής ημερομηνίας αποτελεί εγγύηση της αποτυχίας του Σχεδίου Δράσης.

5) Υπολογισμός των υποχρεώσεων της Δημοκρατίας σε σχέση με το Κλίμα και την Ενέργεια στις προβλεπόμενες δαπάνες. Αντί για αγορά δικαιωμάτων («πρόστιμα»), θα ήταν προτιμότερο τα ίδια ή αντίστοιχα ποσά να δαπανηθούν για υποδομές και δράσεις προς επίτευξη στόχων και μακροπρόθεσμο όφελος.

6) Περισσότερη διαφάνεια στις ξένες επενδύσεις. Θα πρέπει να είναι ξεκάθαρο το αποτύπωμά τους στην οικονομία, ειδικότερα σε ό,τι αφορά τις εισροές από Ουκρανία και Ισραήλ.

7) Στις περιπτώσεις όπου θα κριθεί απαραίτητη μια αλλαγή πολιτικής, υιοθέτηση νέας πολιτικής ή άλλη πολιτική πράξη που συνεπάγεται νέες δαπάνες, αυτή θα πρέπει να συνοδεύεται με ταυτόχρονη και παράλληλη ανακοίνωση για αντίστοιχη εξοικονόμηση σε άλλες γραμμές του Προϋπολογισμού.

8) Υιοθέτηση Επενδυτικής Πολιτικής και πολιτικής διαχείρισης των προσωρινών πλεονασμάτων του Ταμείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

9) Εισαγωγή της αίσθησης του κατεπείγοντος στην υλοποίηση

δεσμεύσεων για το Σχέδιο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας (ΣΑΑ).

10) Ψηφιακή μετάβαση της κρατικής μηχανής και εκσυγχρονισμός διαδικασιών του Δημοσίου στη βάση βέλτιστων πρακτικών. Έναρξη το συντομότερο προγράμματος ψηφιοποίησης και αναθεώρησης διαδικασιών της κρατικής μηχανής, με στόχο το κόστος που επωμίζεται η κοινωνία για τη συντήρησή της να συνάδει με τα οφέλη που αποκομίζει.

11) Αντιμετώπιση του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών ως προτεραιότητα, και εισαγωγή εντός του 2024 σφαιρικής και ολοκληρωμένης πολιτικής για αντιμετώπιση του θέματος, προς αντικατάσταση των κατακερματισμένων, αλληλοσυγκρουόμενων και χωρίς συνοχή πολιτικών.

ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟΤΥΧΙΑ Ο ΓΚΟΥΤΕΡΕΣ, ΑΛΛΑ ΕΧΕΙ ΕΤΟΙΜΑ ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΟΛΓΚΙΝ

Τρεις τολμηρές αποφάσεις του Προέδρου

Γιατί η Λευκωσία υποδέχεται τον Φιντάν στην ΕΕ, πώς κτίζεται νέα βάση στο Κυπριακό και γιατί η Τουρκία φλερτάρει με ΜΟΕ

ΓΙΑΝΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ,
Δρ των Διεθνών
Σχέσεων

Στον αέρα βρίσκεται η πρωτοβουλία του ΓΤ των Ην. Εθνών για το Κυπριακό, αλλά από τη μια η Λευκωσία επιμένει, και από την άλλη ο Πρόεδρος αναφέρεται, όποτε βρει ευκαιρία, είτε σε τολμηρές αποφάσεις. Και, στο πλαίσιο αυτής της επιμονής, άναψε από τον Ιούλιο το πράσινο φως στον Υπουργό Εξωτερικών της Τουρκίας, Χακάν Φιντάν, να μεταβεί στις Βρυξέλλες, στην άτυπη Σύνοδο των Υπουργών Εξωτερικών της ΕΕ, που θα πραγματοποιηθεί μεταξύ 28 και 29 Αυγούστου. Ούτως ή άλλως, διπλωματικές πηγές αναφέρουν ότι η πλάτη του Αντόνιο Γκουτέρες δεν αντέχει άλλη αποτυχία στο Κυπριακό. Ούτε και της Κύπρου, βεβαίως. Ειδικώς ο ρόλος του Διεθνούς Οργανισμού του ΟΗΕ και δη ως θεσμός ο Γενικός του Γραμματέας έχουν πληγεί βαθιά,

καθώς και η αξιοπιστία τους, διότι είναι εκτός της διαμεσολάβησης για την ειρήνη και τη σταθερότητα, τόσο στον πόλεμο της Ουκρανίας όσο και σε εκείνον στη Μέση Ανατολή. Μια νέα αποτυχία στο Κυπριακό, ένα χρονίζον πρόβλημα δεν θα ήταν και ό,τι καλύτερο για τον Αντόνιο Γκουτέρες ως ΓΤ του ΟΗΕ. Όπως διπλωματικές πηγές αναφέρουν, και ο ίδιος να θέλει, πώς θα δράσει χωρίς να θέλουν όλοι οι εμπλεκόμενοι, λόγω των διαφορετικών τους προσεγγίσεων.

Υπό διαμαρτυρία και η βολιδοσκοπηση

Κανονικά, η άτυπη Σύνοδος αυτή θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί στην Ουκρανία, διότι αυτή είναι η προεδρεύουσα χώρα, αλλά, για λόγους διαμαρτυρίας, οι υπόλοιποι εταίροι, προεξάρχοντος του Επικεφαλής της Κοινής Αμυνας και Εξωτερικής Πολιτικής, Ζοζέπ Μπορέλ, αποφάσισαν να συνεδριάσουν στις Βρυξέλλες. Γιατί υπάρχει διαμαρτυρία; Διότι ο Ούγγρος Πρόεδρος, Βίκτωρ Ορμπαν, μετέβη στη Ρωσία και στην Κίνα χωρίς να έχει την έγκριση των άλλων 26 κρατών μελών. Πήγε, όμως, και κάπου αλλού. Στη Σύνοδο

των τουρκογενών κρατών, όπου το ψευδοκράτος συμμετέχει ως παρατηρητής, γεγονός που προκάλεσε την αντίδραση της Λευκωσίας. Ενώ, λοιπόν, η ΕΕ και η Κύπρος διαμαρτύρονται, γιατί ο Όρμπαν συνομιλεί με μια χώρα εισβολέα, δηλαδή με τη Ρωσία, οι εταίροι μας, με τη δική μας έγκριση, καλούν τον εισβολέα μας στις Βρυξέλλες σε άτυπη Σύνοδο. Και πότε συμβαίνει αυτό; Όταν απορρίπτει την Τριμερή και παραμένει ταμπουρωμένος στις θέσεις του ότι, για να επαναρχίσουν οι συνομιλίες, θα πρέπει να γίνει αποδεκτή η ισότιμη κυριαρχία στη λογική των δύο κρατών.

Βεβαίως, από κυβερνητικής πλευράς, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι πρόκειται για δείγμα καλής θέλησης. Ως εκ τούτου, θα ήταν άλλη

μία ευκαιρία βολιδοσκοπήσεων. Όμως, σε κάθε επίπεδο βολιδοσκοπήσεων η τουρκική πλευρά λέει ότι στην οποιαδήποτε μορφή διαλόγου, εάν δεν γίνει δεκτή η αντίληψη της ισότιμης κυριαρχίας και των δύο κρατών. Τώρα γιατί να πουν να; Μόνο εάν δοθεί κάτι παραπάνω στο παρασκήνιο.

Το παιχνίδι επίρριψης ευθυνών

Ο Αντόνιο Γκουτέρες και η Μαρία Άνχελα Ολγκίν Κουεγιάρ δεν είναι της αντίληψης για επίρριψη ευθυνών. Το αντίθετο, είναι της άποψης ότι θα ήταν δυνατόν να τετραγωνιστεί ο κύκλος. Και επί τούτου θα μπορούσαν να γίνουν εισηγήσεις, τις οποίες κατέθεσε ήδη η κ. Ολγκίν προς τον ΓΤ των Ην. Εθνών για να τις μελετήσει και να τις παρουσιάσει ενώπιον των δύο πλευρών για συζήτηση, όταν και αν αυτός κρίνει σκόπιμο. Ούτε η Λευκωσία ούτε η Αθήνα έχουν ή είχαν επί των προτάσεων αυτών καθαρή εικόνα. Έτσι, τουλάχιστον, ισχυρίζονται. Εκείνο που αφήνουν να διαρρεύσει και λένε είναι ότι, αρχικά, μπορούσαν να γίνουν εισηγήσεις που θα εμπλούτιζαν τα σημεία του Γενικού Γραμματέα,

όπως αυτά κατατέθηκαν στο Κραν Μοντανά. Υπό αυτές τις συνθήκες, θα ήταν δυνατό να δημιουργηθεί μια νέα βάση των συνομιλιών, η οποία θα στηριζόταν στις ήδη υπάρχουσες συγκλίσεις και θα εμπλουτιζόταν με νέα στοιχεία. Μέσα σε αυτήν τη λογική, σημαντικό ρόλο θα ήταν δυνατόν να διαδραματίσουν ακόμη και αυτά τα ΜΟΕ και ειδικότερα το άνοιγμα του αεροδρομίου της Τύμβου, όπως αξιώνει η τουρκική πλευρά, για να δημιουργηθούν χωριστά FIR, χωριστά κυριαρχικά δικαιώματα στον αέρα και διεθνής εκπροσώπηση. Με τον τρόπο αυτό θα ήταν δυνατό να ικανοποιηθεί η τουρκική πλευρά, η οποία αξιώνει την άρση του λεγόμενου εμπάργκο, που υπάρχει σε βάρος των Τουρκοκυπρίων. Το πρόβλημα έγκειται στο εξής: Η τουρκική πλευρά συνδέει και την άρση του εμπάργκο και το άνοιγμα του παράνομου αεροδρομίου της Τύμπου και της Αμμοχώστου με την ισότιμη κυριαρχία.

Νέα στρατηγική αντίληψη

Εφόσον η Τουρκία δεν αλλάξει αμανέ ως τη Σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ, τον Σεπτέμβριο,

Η «γενναιοδωρία» του Τατάρ και το κεκτημένο της ΕΕ

“

Άναψαν φωτιές στη συγκυβέρνηση και στο ΔΗΚΟ

Η παρουσία του Τούρκου ΥΠΕΞ Χακάν Φιντάν στην άτυπη σύνοδο της ΕΕ στο τέλος του μήνα προκάλεσε ρήξη στους κόλπους της συγκυβέρνησης. Με ανακοίνωσή της η ΕΔΕΚ εκφράζει τη σαφή διαφωνία της με την κίνηση αυτή του Προέδρου, την οποία χαρακτηρίζει, μάλιστα, ως αποτέλεσμα στρατηγικής επιλογής. Η ΕΔΕΚ θεωρεί ότι δεν θα ήταν δυνατή μια τέτοια κίνηση με την άρση των βέτο που θέτει η Τουρκία σε διεθνείς οργανισμούς, μεταξύ αυτών και το ΝΑΤΟ, με το πρόσχημα ότι η Κυπριακή Δημοκρατία είναι ανύπαρκτη.

Φωτιές, όμως, άναψαν και στο ΔΗΚΟ. Τρεις βουλευτές του κόμματος, οι Παύλος Μυλωνάς, Ζαχαρίας Κουλιός και Χρ. Ορφανίδης, με επιστολή τους προς τον πρόεδρο του κόμματος, Ν. Παπα-

δόπουλο, εκφράζουν την ανησυχία τους για δηλώσεις και πολιτικές τόσο του Προέδρου Χριστοδουλίδη, όσο και του ΥΠΕΞ της Ελλάδας, Γ. Γεραπερίτη, για το Κυπριακό και τα εθνικά θέματα. Κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου και ζητούν σύγκληση της Κ.Ε. του κόμματος για ενημέρωση και λήψη αποφάσεων για τα επόμενα βήματα και δη στο Κυπριακό.

Συγκεκριμένα, στην επιστολή τους οι τρεις βουλευτές του ΔΗΚΟ αναφέρουν: «Το τελευταίο διάστημα διάφορες δηλώσεις του Προέδρου της Δημοκρατίας αλλά και άλλων κυβερνητικών αξιωματούχων, καθώς και δηλώσεις του Έλληνα Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εξωτερικών, μας δημιουργούν ανησυχίες για το μέλλον και την προοπτική του Ελληνισμού στην Κύπρο και οι ανη-

συχίες μας είναι ότι δεν υπάρχει αντίσταση στις υποχωρήσεις που εργολαβικά ανέλαβαν εν κρυπτώ να προωθήσουν για την Κύπρο, διασφαλίζοντας τα γεωστρατηγικά και οικονομικά συμφέροντα της Τουρκίας, ενταφιάζοντας το μέλλον των πολιτών σήμερα και των μελλοντικών γενεών της Κύπρου».

Από την πλευρά της η ΕΔΕΚ στην ανακοίνωσή της τονίζει τα ακόλουθα: «Ανταρσμένη κίνηση στρατηγικής και τακτικής είναι για την ΕΔΕΚ, η απόφαση της Κυβέρνησης να συναινέσει στην αποστολή πρόσκλησης στην Τουρκία, για να συμμετέχει στο άτυπο Συμβούλιο Υπουργών Εξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς δεν έχει εξασφαλιστεί ως αντάλλαγμα, καμία κίνηση καλής θέλησης από την Τουρκία και σε κανένα επίπεδο.

»Μία χώρα, όπως η Τουρκία,

η οποία:

- Παραβιάζει κατ'εξακολούθησιν το διεθνές δίκαιο στην Κύπρο εδώ και πενήντα χρόνια.

- Δεν προβαίνει σε καμία, έστω και στοιχειώδη ενέργεια, στο Κυπριακό.

- Επιδεικνύει έντονη προκλητικότητα έναντι της Κυπριακής Δημοκρατίας και λεκτικά και επί του εδάφους, όπως στη νεκρή ζώνη και στην ΑΟΖ της Δημοκρατίας.

- Απειλεί και προχωρεί στον παράνομο εποικισμό της Αμμοχώστου.

- Δεν έχει συμμορφωθεί με καμία κυπρογενή υποχρέωση σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης,

δεν γίνεται να έχει την ευκαιρία να επωφεληθεί με τη συμμετοχή της σε ανώτερο όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μάλιστα με τη συναίνεση της Κυπριακής

Δημοκρατίας.

»Να υπενθυμίσουμε ότι η Τουρκία, εκεί όπου έχει τη δυναμικότητα, όπως οι κοινές δραστηριότητες ΕΕ - ΝΑΤΟ, θέτει βέτο στη συμμετοχή του Υπουργού Άμυνας της Κυπριακής Δημοκρατίας, αποστειρώντας από την Κυπριακή Δημοκρατία την πρόσβαση σε διαβαθμιζόμενες πληροφορίες και σε τεχνολογία. Η απόφαση της κυβέρνησης θα ήταν ορθή, θα είχε αντίκρυσμα και ωφελιμότητα, αν διασφαλιζόταν ρητά και επίσημα ότι η Τουρκία δεν θα έθετε βέτο στη συμμετοχή της Κυπριακής Δημοκρατίας στις κοινές δραστηριότητες ΕΕ - ΝΑΤΟ.

»Η πολιτική της παροχής κινήτρων στην Τουρκία, χωρίς την εκ των προτέρων εξασφάλιση ανταλλαγμάτων, δεν έχει φέρει ποτέ αποτέλεσμα».

ο Πρόεδρος οφείλει, όπως τονίζει, να λάβει τολμηρές αποφάσεις. Ως ευρωπαϊστής που είναι, θα πρέπει να θέσει το Κυπριακό ενώπιον της ΕΕ και των Ην. Εθνών ως θέμα ειςβολής και κατοχής, με σκοπό την απελευθέρωση, την αποκατάσταση, δηλαδή, της παραβιασθείσας από την Τουρκία εννόμου τάξεως της Κυπριακής Δημοκρατίας και την επανενσωμάτωση των Τουρκοκυπρίων στο υφιστάμενο ενιαίο κράτος, το οποίο αναγνωρίζεται από τον ΟΗΕ και την ΕΕ. Μια τέτοια στρατηγική μπορεί, μεταξύ άλλων, να στηριχθεί επί τη βάσει των εξής πυλώνων:

“

Το σύστημα ασφάλειας, το ΝΑΤΟ και το όχι της Τουρκίας

ΟΗΕ και ΕΕ

1. Δεν μπορεί να γίνει δεκτή η αντίληψη της ισότιμης κυριαρχίας και των δύο κρατών, διότι το ψευδοκράτος είναι προϊόν της βίας και της χρήσης των όπλων. Ως εκ τούτου, παραβιάζεται αριθμός ψηφισμάτων του ΟΗΕ και δη το άρθρο 1 περί σεβασμού της κυριαρχίας των κρατών, καθώς και το άρθρο 2, παράγραφος 4, που απαγορεύει την αναγνώριση οντότητας, Αρχής ή κρατών που έχουν προκύψει με τη βία και τη χρήση των όπλων. Επί αυτής της αρχής είναι που στηρίζεται η έκδοση των Ψηφισμάτων 541 και 550 του Συμβουλίου Ασφαλείας, καθώς και του 186 του '64, που ρητώς αναφέρει ότι στη νήσο Κύ-

προ αναγνωρίζεται ως μοναδική Κυβέρνηση αυτή της Κυπριακής Δημοκρατίας. Από τη μια τα Ψηφίσματα 541 και 550 απαγορεύουν την αναγνώριση του ψευδοκράτους, άρα πώς μπορούν να είναι βάση συζήτησης για λύση; Από την άλλη, το Ψήφισμα 186 παρέχει διπλή αναγνώριση. Αφενός του κράτους αλλά και της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας.

2. Η Κυπριακή Δημοκρατία εντάχθηκε ολόκληρη στην ΕΕ επί τη βάσει του Πρωτοκόλλου 10, με αναστολή του κεκτημένου στο βόρειο κατεχόμενο τμήμα της νήσου. Και συμβαίνει αυτό λόγω της κατοχής. Με άλλα λόγια, δεν εφαρμόζεται κεκτημένο και στον βορρά, διότι η Κυπριακή Δημοκρατία δεν μπορεί να ασκεί εκεί αποτελεσματικό έλεγχο. Για να εφαρμοστεί το κεκτημένο στον βορρά, θα πρέπει να ληφθεί ομόφωνη απόφαση από το Συμβούλιο. Αυτό σημαίνει ότι χρειάζεται και η σύμφωνη γνώμη της Κυπριακής Δημοκρατίας. Εάν, λοιπόν, η Τουρκία θέλει ένταξη στην ΕΕ και δη συνέχιση των ενταξιακών διαδικασιών και αν οι Τουρκοκύπριοι θέλουν να προχωρήσουν προς την ΕΕ, καμιά άλλη οδός δεν υπάρχει, παρά μόνο αυτή της αναγνώρισης της Κυπριακής Δημοκρατίας, όπως η Αντιδήλωση της 21ης Σεπτεμβρίου του 2005 ορίζει. Η Αντιδήλωση δεν αναφέρει ότι η Κυπριακή Δημοκρατία θα πρέπει να αναγνωρίσει το ψευδοκράτος και να αυτοδιαλυθεί, αλλά ότι θα πρέπει να αποκατασταθεί η παραβιασθείσα από την Τουρκία έννομη τάξη. Και με ποιον τρόπο διατυπώνεται κάτι τέτοιο; Η Αντιδήλωση αποτελεί απάντηση στην Τουρκία, η οποία ανέφερε ότι δεν αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημο-

κρατία. Ως απάντηση που είναι της ΕΕ και των κρατών-μελών της, καλεί την Τουρκία να αναγνωρίσει το ενιαίο κράτος της Κυπριακής Δημοκρατίας, όπως αυτό εντάχθηκε ολόκληρο στην ΕΕ επί τη βάσει του Πρωτοκόλλου 10. Αυτή είναι βασική προϋπόθεση του κεκτημένου εάν η Άγκυρα θέλει να συνεχίσει την ενταξιακή της διαδικασία και να καταστεί πλήρες μέλος ή προφανώς ν' αποκτήσει μια ειδική σχέση, που θα την διατηρεί συνδεδεμένη με την ΕΕ (βλέπε συμπεράσματα Δεκεμβρίου του 2004).

Ασφάλεια, ΝΑΤΟ και συμμαχική σχέση

3. Της πλήρους αποχώρησης των τουρκικών στρατευμάτων από την Κύπρο. Γιατί; Διότι η Τουρκία, ως υποψήφιο για ένταξη κράτος, αλλά και γενικότερα ως κράτος μέλος των Ην. Εθνών, δεν μπορεί να συνεχίζει την κατοχή ανεξάρτητου κράτους και μέλους της ΕΕ και του ΟΗΕ. Συνεπώς, κανένα εγγυητικό δικαίωμα δεν μπορεί να ισχύει στην Κύπρο. Διότι πρόκειται για αναχρονιστική αντίλη-

ψη, που αφαιρεί από ένα κράτος βασικό τμήμα των κυριαρχικών του δικαιωμάτων και οδηγεί στην αντίληψη των προστάτων χωρών και της προτεκταροποίησης. Κράτος υπό κηδεμονία. Η κατάργηση του συστήματος εγγυήσεων και των μονομερών δικαιωμάτων επεμβάσεως, καθώς και η αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων θα μπορούσε να επιτευχθεί μέσα από την ένταξη της Κύπρου στο ΝΑΤΟ, ώστε να δημιουργηθεί μια συμμαχική σχέση μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων μερών (Κύπρου - Ε/κ και Τ/κ -, Ελλάδα, Τουρκία και Βρετανία). Άλλωστε, η Κύπρος είναι στην πράξη ΝΑΤΟ, λόγω των υφιστάμενων εγγυητριών δυνάμεων και των Βάσεων. Ταυτοχρόνως, η ΕΕ είναι θεσμικά συνδεδεμένη με το ΝΑΤΟ, αφού ο ευρωπαϊκός αμυντικός βραχίονας στο σύνολό του εξαρτάται από τη ΝΑΤΟϊκή Συμμαχία. Αυτό αποδεικνύεται και σήμερα ως αποτέλεσμα του πολέμου στην Ουκρανία και της νέας ρωσικής απειλής. Εάν η Ελλάδα δεν ήταν στο ΝΑΤΟ, ενδέχεται να είχαμε πόλεμο με την Τουρκία ή

ακόμη και απώλεια εδαφών.

Επί των ανωτέρω θα μπορούσε να προβληθεί ο ισχυρισμός ότι η Τουρκία θα πει όχι στην ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας στο ΝΑΤΟ. Είναι λογικός ο ισχυρισμός. Όμως, το όποιο κόστος και δη επί θεμάτων ασφάλειας θα το είχε η Άγκυρα, η δε Κυπριακή Δημοκρατία θα είχε πλέον τη δυναμικότητα άσκησης βέτο σε κάθε κίνηση της Τουρκίας, κυρίως εντός της ΕΕ, εάν δεν αλλάξει τη στάση της. Όσο, δε, για τις ΗΠΑ, καίγονται για τη διεύρυνση της ασφάλειας και της σταθερότητας στην περιοχή. Προφανώς, θα αποδεικνύεται ότι η κατοχή της Κύπρου δεν είναι για την ασφάλεια των Τουρκοκυπρίων, αλλά για τη δημιουργία της Γαλάζιας Πατρίδας και μιας νέας Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Από μια τέτοια εξέλιξη δεν ωφελούνται ούτε οι ΗΠΑ ούτε η ΕΕ. Ειδικώς η ΕΕ, με μια κακή λύση ομοσπονδιακού ή συνομοσπονδιακού χαρακτήρα θα δει την Τουρκία να εισέρχεται στις τάξεις της από την πίσω πόρτα. Και δεν θα πρέπει να το θέλει, λογικά.

Η γενναιότητα του Τατάρ

Εάν όντως ο Πρόεδρος είναι ευρωπαϊστής, είναι επί αυτού του πλάνου που θα πρέπει να προχωρήσει. Θα πρέπει, όντως, να λάβει γενναίες και τολμηρές αποφάσεις. Διότι, με την ως τώρα πολιτική του, που είναι συνέχεια αυτής των προκατόχων του, δεν χρησιμοποιεί το κεκτημένο και τις αρχές της ΕΕ για την αποκατά-

σταση της παραβιασθείσας από την Τουρκία εννόμου τάξεως, αλλά, αφού θέτει όσα θετικά μάς προσφέρει η ΕΕ στο ράφι, την χρησιμοποιεί για να δημιουργήσει συνθήκες νομιμοποίησης των τετελεσμένων της εισβολής είτε μέσω της προηγούμενης τουρκικής θέσης, περί μίας ομοσπονδίας δύο συνιστώντων κρατών με ισότιμη κυριαρχία,

είτε μιας λύσης που προκύπτει από την ισότιμη κυριαρχία και την ομοσπονδία, δηλαδή αυτής της ισότιμης κυριαρχίας δύο κρατών. Και επειδή μάλιστα είναι γενναιόδωρος ο Τατάρ, θα ήταν δυνατό να συμβιβαστεί με μια συνομοσπονδία δύο κρατών. Για να κυβερνά στον βορρά και να συγκυβερνά με τη συνδρομή της Τουρκίας και στον νότο...

Δεν είναι Τουρκίας εγκώμιον...

“

ΛΑΖΑΡΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΣ

ΜΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΗ χώρα του ΝΑΤΟ έναντι των υπολοίπων είκοσι εννέα κρατών μελών της Συμμαχίας, η Τουρκία, έθεσε όρους - τους δικούς της αποκλειστικά τουρκικών απαιτήσεων όρους - προκειμένου να άρει το δικό της μοναδικό στο ΝΑΤΟ βέτο και να εγκρίνει την εισδοχή στη Συμμαχία, της Φινλανδίας το 2023 και της Σουηδίας το 2024. Αφού οι δύο χώρες υποχρεώθηκαν πρώτα να ικανοποιήσουν τους όρους που τους έθεσε αυτή και μόνη, η Τουρκία.

- Τριάντα μία χώρες μ' επικεφαλής την υπερδύναμη των ΗΠΑ, είκοσι εννέα κράτη - μέλη, συν δύο υποψήφια μέλη του ΝΑΤΟ, συμμορφώθηκαν στις απαιτήσεις της μίας: Της Τουρκίας.

- Δεν αντέδρασαν, ούτε και διαμαρτυρήθηκαν. Αλλά υπάκουσαν στην ικανοποίηση των όρων της μίας και μόνης: Της Τουρκίας.

- Γιατί άραγε;

ΑΥΤΗ Η ΜΙΑ και μόνη χώρα της ΝΑΤΟϊκής συμμαχίας, η Τουρκία, κατορθώνει ν' αναπτύσσει αγαστές σχέσεις με τον υπ' αριθμόν ένα εχθρόν του ΝΑΤΟ. Τον εισβολέα από 24 Φεβρουαρίου 2022 στην Ουκρανία. Την Ρωσία του Πούτιν. Ενάντιον της οποίας το ΝΑΤΟ (πλην Τουρκίας) και η Ευρωπαϊκή Ένωση επιβάλλουν έκτοτε διαδοχικά σκληρές κυρώσεις. Με παγκόσμιου οικονομικού κόστους επιπτώσεις. Και διατηρεί συνάμα η Τουρκία ασυννέφιαστες σχέσεις με την ίδια την Ουκρανία, θύμα του Πούτιν.

- Γιατί άραγε;

ΑΥΤΗ Η ΙΔΙΑ χώρα του ΝΑΤΟ είχε ήδη προκαλέσει την οργή της αμερικανικής ηγετίδας, με την αγορά από τον Πούτιν και την εγκατάσταση στην Τουρκία των ρωσικών πυραύλων S-400. Προκάλεσε και κυρώσεις από τις ΗΠΑ. Ιδίως την «αποβολή» της από το πρόγραμμα πρόσκτησης των καινούργιων αεροσκαφών F-35 και τον εκσυγχρονισμό των F-16 της τουρκικής Πολεμικής Αεροπορίας. Χωρίς όμως να «εκδιωχθούν» οι S-400, ήδη στις 15 τρέχοντος ο Αμερικανός πρόεδρος στην Άγκυρα, Τζεφ Φλέικ, δήλωσε ότι για την πώληση στην Τουρκία μαχητικών F-16 έχουν ληφθεί οι απαραίτητες εγκρίσεις του Κογκρέσου και ότι συνεχίζονται ακόμη οι διαπραγματεύσεις μεταξύ της Τουρκίας, της Lockheed Martin και άλλων προμηθευτών για τον καθορισμό λεπτομερειών, όπως η συμμετοχή της Τουρκίας στο πρό-

γραμμα παραγωγής και οι προδιαγραφές παράδοσης. Ο Τζεφ Φλέικ είπε πως η τρέχουσα συμφωνία περιλαμβάνει την αγορά 40 νέων και 79 αναβαθμισμένων F-16. Για το πρόγραμμα των F-35, από το οποίο αποβλήθηκε η Τουρκία, ο Αμερικανός πρόεδρος δήλωσε ότι η Ουάσιγκτον θέλει η Τουρκία να είναι ξανά σε θέση να αγοράσει F-35, αφού πρώτα επιλυθεί το θέμα των S-400.

- Γιατί άραγε;

ΕΠΙΠΡΟΣΘΕΤΩΣ: Αυτή και μόνη χώρα του ΝΑΤΟ, η Τουρκία,

και δεν παραλείπει να νοσταλγεί, κιόλας, «στα σύντομα της καρδιάς της» και την υπό οθωμανική κυριαρχία... Ιερουσαλήμ.

- Γιατί άραγε;

ΜΕΡΙΚΑ δείγματα είναι αυτά της γενικότερης πολιτικής που χρόνια τώρα καταφέρει να επιβάλλει «φέτα-φέτα», σε συμμάχους και μη, η Τουρκία του επί 22 χρόνια (2002-2024) μονοκράτορα Ερντογάν. Ασκώντας την επίμονη, συστηματική, μεθοδική και ανυποχώρητη κατεύθυνση της νεο-οθωμανικής στρατηγικής

Άγκυρα.

- Παρατίθενται ως κραυγάζουσες επισημάνσεις. Τις οποίες έχει πρώτιστο καθήκον να μελετά νυχθημερόν ακούραστα, για να ενεργεί με επιδεξιότητα η εκλεγμένη ηγεσία του Ελληνισμού σε Αθήνα και Λευκωσία. Ωστε να διαπλεύσουν σώες και αβλαβείς η Ελλάς και η Κύπρος τις αδυσώπιτες Συμπληγάδες.

- Και καθίσταται κατεπείγοντως αναγκαία αυτή η υπόδειξη, επειδή διαφαίνονται χαρακτηριστικά δείγματα εμμονικής αγκίστρωσης σε διαχρονικώς αποδεδειγμένες αναποτελεσματικές επιλογές πολιτικής, έναντι της Τουρκίας.

- Οι οποίες της προσέφεραν την ευχέρεια διαρκείας, ώστε αιμώρητη, ανενόχλητη και θωπευόμενη να διαιωνίζει με τον Απίδα την στρατιωτική κατοχή των βόρειων ελληνικών εδαφών της Κύπρου και ν' αυξάνει, συστηματικά απειλητική, την επεκτατική της βουλιμία εναντίον της Ελλάδος στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο.

ΕΥΣΕΒΩΝ πόθων παραμύθιασμα προ... αμνημονεύτων ετών που καλλιεργήθηκε εν Αθήναις και εν Λευκωσία, ήταν ότι: Προκειμένου η Τουρκία να επιτύχει την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα τερμάτιζε την στρατιωτική κατοχή των εδαφών της Κυπριακής Δημοκρατίας. Αποδεχόμενη ευρωπαϊκή «λύση» του Κυπριακού, θα εγκατέλειπε και τις επεκτατικές της βλέψεις κατά της Ελλάδος. Θα... εξευρωπαϊζόταν, εφαρμόζοντας εντός και

ΕΥΣΕΒΩΝ πόθων παραμύθιασμα προ... αμνημονεύτων ετών, που καλλιεργήθηκε εν Αθήναις και εν Λευκωσία, ήταν ότι: Προκειμένου η Τουρκία να επιτύχει την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα τερμάτιζε την στρατιωτική κατοχή των εδαφών της Κυπριακής Δημοκρατίας. Αποδεχόμενη ευρωπαϊκή «λύση» του Κυπριακού, θα εγκατέλειπε και τις επεκτατικές της βλέψεις κατά της Ελλάδος. Θα... εξευρωπαϊζόταν, εφαρμόζοντας εντός και εκτός Τουρκίας το ισχύον Ευρωπαϊκό Δίκαιο

αντιστρατεύεται διακηρυκτικά και επίμονα τη στάση όλων των άλλων συμμάχων της, με πρώτες τις ΗΠΑ, στον συνεχιζόμενο φρικτό πόλεμο στην Γάζα, που προκάλεσε από 7 Οκτωβρίου 2023 η σφαγή των 1.200 αμάχων Ισραηλινών από την ισλαμιστική παλαιστινιακή τρομοκρατική Χαμάς. Επευλογεί την Χαμάς, βρυχάται κατά του Ισραήλ

της. Στην περιοχή και στον κόσμο. Επιδιώκοντας να λογίζεται πλέον ως μία από τις σημαντικότερες δυνάμεις, με βαρύνοντα λόγο στην παγκόσμια σκακιέρα.

- Δεν καταγράφονται εδώ ως... εγκώμιο της υπό τον Ερντογάν τουρκικής στρατηγικής και των επιμέρους τακτικών σχεδιασμών που υλοποιεί κατά περιστάσεις η

εκτός Τουρκίας το ισχύον Ευρωπαϊκό Δίκαιο. Και... ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα! Από την εποχή κιόλας του αλήστου μνήμης πρωθυπουργού Μπουλέντι Ετζεβίτ. Κι όταν μάλιστα ανήλθε στην εξουσία το 2002 το κόμμα του Ρεϊτζέπ Ταγίπ Ερντογάν, ουκ ολίγοι εκ των ημετέρων προθυμοτέρων τον εγκωμιάζαν και ως... ισλαμο-δημοκράτη ευρωπαϊστή!

ΙΔΟΥ ΞΑΝΑ και πάλιν τώρα οι αμπαλαίοι ευσεβείς πόθοι της Λευκωσίας. Διατυπωμένοι εκ στόματος του ΠτΔ Ν. Χριστοδουλίδη στη γαλλική εφημερίδα Le Figaro, 8ης Αυγούστου: «Εξακολουθούμε να πιστεύουμε ότι μπορούμε να πετύχουμε μια win-win κατάσταση, μια αμοιβαία επωφελή συμφωνία. Η Τουρκία θα μπορούσε να πλησιάσει πιο κοντά στην ΕΕ. Θα προτιμούσαμε να την δούμε έτσι παρά ως μια χώρα που δεν σεβείται το Διεθνές Δίκαιο»...

- Στην ίδια «γραμμή»: 16 Αυγούστου και ο Κυβερνητικός του Εκπρόσωπος, στο κρατικό ΡΙΚ: «Η απόφαση της Λευκωσίας να επιτρέψει τη συμμετοχή του Τούρκου Υπουργού Εξωτερικών Χακάν Φιντάν στο επόμενο άτυπο Συμβούλιο Υπουργών Εξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις 29 Αυγούστου, αποτελεί στρατηγική κίνηση, υψηλής πολιτικής αξίας. Πρόκειται για μια ενέργεια καλής θέλησης και πραγματικής βούλησης, η οποία εντάσσεται στις προσπάθειες της ελληνοκυπριακής πλευράς, για επανέναρξη διαπραγματεύσεων στο Κυπριακό. Η συγκεκριμένη κίνηση εμπίπτει και στο πλαίσιο των συμπερασμάτων που καθορίζουν τα ευρωτουρκικά, για σταδιακή, αναλογική και αναστρέψιμη προσέγγιση στις σχέσεις Βρυξελλών - Άγκυρας, πάντοτε υπό το πρίσμα της όποιας προόδου μπορεί να υπάρξει στο Κυπριακό. Η Κυπριακή Δημοκρατία απέδειξε γι' ακόμη μια φορά την εποικοδομητική της στάση και εναπόκειται στην Τουρκία να επιδείξει την ίδια βούληση».

ΩΣΤΕ ΕΤΣΙ λοιπόν; «Στρατηγική κίνηση, υψηλής πολιτικής αξίας»!!! Παρέλκει η περί του ορισμού της στρατηγικής συζήτηση. Πρόκειται, όμως, εμφανώς για την νέα αμφίεση της πολιτικής του «καλού παιδιού», όπως την θυμούνται οι παλαιότεροι.

- Πολιτική που αυξάνει την αυτοπεποίθηση της Τουρκίας για ν' αφήνει, όπως πάντα, στα κρύα του λουτρού αλόιτους όλους όσοι ανοήτως ανεπίδεκτοι στρατηγικής κατάρτισης εναποθέτουν τους ευσεβοποθισμούς τους στο να... «επιδείξει η Τουρκία την ίδια βούληση»!!!

Γιατί ο τουρκικός γκρίζος λύκος νομίζει ότι μπορεί να χαρεί με την αναμπουμπούλα Ισραήλ και Ιράν;

“
ΣΑΒΒΑΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ

Ενώ σύρονται αυτές οι γραμμές, δεν είναι ακόμα βέβαιο ότι το Ιράν θα εξαπολύσει επίθεση αντιποίνων κατά του Ισραήλ, μετά τη δολοφονία του πολιτικού ηγέτη της Χαμάς, Ισμαήλ Χανίγια, στις 31 Ιουλίου 2024, στην Τεχεράνη. Το Ιράν επιδιέχεται σε μια επιτυχή προσπάθεια διατήρησης του Ισραήλ και των ΗΠΑ σε κατάσταση διαρκούς συναγερμού, χωρίς ν' αφήνει καμία ένδειξη πότε, πώς και πόσο θα διαρκέσει πιθανή αντίδρασή του. Δημοσιεύματα στον δυτικό Τύπο, όπως και δηλώσεις του Αμερικανού ΥπΕΞ, Μπλίνκεν, άφηναν να νοηθεί ότι ήταν ζήτημα ωρών ή και μερικών ημερών η εκδήλωση ιρανικών αντιποίνων κατά του Ισραήλ, απείρως ισχυρότερων από εκείνα του περ. Απριλίου.

Παρήλθαν ήδη σχεδόν 20 μέρες και το Ιράν περιορίστηκε, πρώτον, να ανακοινώσει ότι η αντίδρασή του θα γίνει στον κατάλληλο χρόνο. Δεύτερον, θα διαρκέσει μερικές ημέρες και, τρίτον, μόλις την περ. Τετάρτη, η Τεχεράνη επισήμανε ότι τα αντίποινα της θα εξαρτηθούν από κατάπαυση διαρκείας του πυρός στη Γάζα. Η ουσία, όμως, βρίσκεται αλλού: Μετά τη δολοφονία Χανίγια, ισχυροί δρώντες με ηγέτιδα τις ΗΠΑ επιδόθηκαν σε έναν μαραθώνιο διαβουλεύσεων, προειδοποιήσεων, παρεμβάσεων με συγκέντρωση ισχυρών ναυτικών και αεροπορικών δυνάμεων στην περιοχή της Αν. Μεσογείου, όπως και στον Κόλπο του Ορμούζ, απέναντι από το Ιράν. Ο Αμερικανός Πρόεδρος Μπάιντεν προειδοποίησε την Τεχεράνη: «Μην το κάνετε!» Δηλαδή, μην τολμήσετε να επιτεθείτε κατά του Ισραήλ, που είναι ο ισχυρότερος σύμμαχος των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή.

Η Τεχεράνη γνωρίζει τις δυνατότητές της. Δεν μπορεί ν' αντιπαρατεθεί ούτε προς το Ισραήλ ούτε προς τις ΗΠΑ. Δεν την συμφέρει μια γενικότερη πολεμική σύρραξη, στην οποία δεν μπορεί ν' αντέξει ούτε στρατιωτικά ούτε άλλως πως. Προτιμά την εύκολη οδό της υλοποίησης των νεο-ιμπεριαλιστικών φιλοδοξιών της, η οποία να γίνεται δι' ανυποχώρητων: Της Χεζμπολάχ στον Λίβανο, της Χαμάς στη Γάζα, των Χούθι στην Υεμένη, καθώς και από άλλες φιλοϊρανικές, τρομοκρατικές τζιχαντιστικές, ισλαμικές οργανώσεις στον Λίβανο, στη Συρία και στο Ιράκ. Πέραν των Αμερικανών, που εμπλέκονται στη σύγκρουση Ισραήλ-Ιράν, η Γαλλία, η Γερμανία, η Κίνα συνιστούν αυτοσυγκράτηση και καλούν σε εκεχειρία στη Γάζα, επειδή διαβλέ-

πουν τους τρομακτικούς κινδύνους και τις ολέθριες επιπτώσεις στο διεθνές άναρχο σύστημα από μια γενικευμένη σύγκρουση στην πιο εύφλεκτη περιοχή του κόσμου.

Ποιος ελπίζει ή νομίζει ότι μπορεί να επωφεληθεί από τη δραματική κατάσταση στη Μέση Ανατολή; Ξανά ο τουρκικός γκρίζος λύκος! Από την έναρξη του πολέμου Ισραήλ-Χαμάς, στις 7 Οκτωβρίου 2023, ο Τούρκος Πρόεδρος, Ερντογάν, απέβαλε το προσωπείο του δήθεν ουδέτερου διαμεσολαβητή. Χαρακτήρισε τη σφαγή και την ομηρεία εκατοντάδων Ισραηλινών όχι ως τρομοκρατική, εγκληματική ενέργεια, αλλά ως αγωνισική. Και επιτέθηκε στον Ισραηλινό Πρωθυπουργό, Νετανιάχου, τον οποίο αποκαλεί «νέο Χίτλερ». Η Τουρκία φιλοξενεί εδώ και χρόνια γραφείο της Χαμάς και ηγέτες της. Πέρυσι τον Σεπτέμβριο, οι ισραηλινές Αρχές ανακάλυψαν σε λιμάνι της χώρας δεκάδες τόνους υλικού, που η Τουρκία έστειλε για την κατασκευή ρουκετών από τη Χαμάς.

Μετά το γνωστό επεισόδιο με το «Μαβί Μαρμαρά» (2010), οι σχέσεις Τουρκίας-Ισραήλ πέρασαν από σαράντα κύματα. Πριν από δύο χρόνια, ο Ισραηλινός Πρόεδρος, Χέρτζογκ, επισκέφθηκε επίσημα την Άγκυρα σε μια προσπάθεια βελτίωσης και εξομάλυνσης των σχέσεων των δύο χωρών. Η 7η Οκτωβρίου 2023 επιβεβαίωσε ξανά την τουρκική στρεψοδικία. Η Άγκυρα τάχθηκε ανένδοτα στο πλευρό των Παλαιστινίων και ο Ερντογάν καθημερινά καταγγέλλει τη «γενοκτονία» των Ισραηλινών εναντίον τους. Δύο ημέρες

μετά τη δολοφονία του Χανίγια, ο Τούρκος Πρόεδρος απείλησε ότι, όπως εισέβαλε στη Λιβύη και στο Ναγκόρνο Καραμπάχ, το ίδιο θα έπραττε και κατά του Ισραήλ. Συνήθης πολεμική αλλά άσφαιρη ρητορική του Ερντογάν; Όχι!

Πρόκειται για αδιστακτη επιχείρηση εκμετάλλευσης και αυτής της σύγκρουσης από την Τουρκία, η οποία διεκδικεί περιφερειακό ή και παγκόσμιο ρόλο. Όμως, στην παρούσα συγκυρία αυτός ο

ν ώρα του Ισλάμ να... εμβολιάσει τους άπιστους Δυτικούς.

Τρίτον, ο Ερντογάν δεν απέκρυψε ποτέ τις φιλοδοξίες του να ηγηθεί του ισλαμικού, μουσουλμανικού κόσμου. Σε αυτό το πλαίσιο οργάνωσε τα κράτη του Καυκάσου (Αζερμπαϊτζάν, Κιργιστάν, Καζακστάν) σε Συμβούλιο Τουρκοφώνων Κρατών. Προηγουμένως επιχείρησε να εκμεταλλευτεί την «αραβική άνοιξη». Τέταρτον, όλοι γνωρίζουν τις ισχυρές πολιτικές, οικονομικές,

“
Η σύγκρουση Ισραήλ-Ιράν, προς το παρόν δι' αντιπροσώπων (Χεζμπολάχ, Χαμάς, Χούθι), η συνεχής κατατριβή των δύο χωρών σε αντίποινα, απειλές, συναγερμούς, πιθανότητα μεγαλύτερης ανάφλεξης, δίνουν την εντύπωση στην Τουρκία να νομίζει ότι της προσφέρουν την ευκαιρία για να διαδραματίσει περιφερειακό ή και άλλο παρεμβατικό ρόλο στην ευρασιατική σκακιέρα. Η Τουρκία είναι ένα αναθεωρητικό, αυτόχρημα επεκτατικό και επιθετικό κράτος, με νεο-οθωμανικές ονειρώξεις. Έτσι πρέπει να αντιμετωπίζεται από την Ελλάδα και την Κύπρο

ρόλος δεν της βγαίνει. Οι όποιες παρεμβάσεις της αντιμετωπίζονται με δυσπιστία και καχυποψία από συμμάχους και μη, διότι κανείς δεν ξενά, πρώτον, ότι η Τουρκία φιλοξενεί και ενισχύει πολλαπλώς τρομοκρατικές οργανώσεις που ανημάχονται το Ισραήλ και Δυτικές χώρες. Δεύτερον, η χώρα του Απίλα τύποις ανήκει στη Δύση, αφού ο Ερντογάν κατ' επανάληψιν έχει δηλώσει ότι ο Δυτικός πολιτισμός εξεμέτρησε το ζην και τώρα είναι

ενεργειακές και άλλες επωφελείς συνεργασίες της Τουρκίας με τη Ρωσία, το Ιράν, το Πακιστάν και την ξεκάθαρη στροφή της προς Ανατολάς, με καθύβριση και επιθέσεις προς το ΝΑΤΟ και τους Δυτικούς. Πέμπτον, όπως υπέβαλε προ ετών και ο μέντορας του Ερντογάν, Νταβούτογλου, για να αναδειχθεί σε ηγέτορα του ισλαμικού κόσμου η Τουρκία πρέπει να συγκρουστεί με το Ισραήλ. Ο Ερντογάν αυτό πράττει και σήμερα.

Έκτον, η απειλή του ότι θα κάνει στο Ισραήλ ό,τι έπραξε στη Λιβύη και στο Ναγκόρνο Καραμπάχ δεν είναι ρητορικές ασειδιότητες. Είναι νεο-οθωμανική φιλοδοξία.

Παλαιότερα είχε διακηρύξει πως πρέπει να σχηματιστεί ένας ισλαμικός στρατός για να απελευθερώσει την Ιερουσαλήμ και το ιερό τέμενος των μουσουλμάνων, Αλ Άκσα. Έβδομον, η Τουρκία έχει ενοχληθεί σφόδρα από τις τριμερείς και τετραμερείς συνεργασίες Ελλάδος, Κύπρου, Ισραήλ, Αιγύπτου, Ιορδανίας με την υποστήριξη των ΗΠΑ. Θεωρεί ότι με αυτές και άλλες συμφωνίες μεσογειακών κρατών μένει εκτός του πολιτικού, ενεργειακού και περιφερειακού παιχνιδιού. Γι' αυτό, συν τοις άλλοις, επιμένει στην προβολή της τουρκικής μυθολογίας περί της «Γαλάζιας Πατρίδας», με επεκτατικές διεκδικήσεις, ειδικά εναντίον της Ελλάδος και της Κύπρου.

Η σύγκρουση Ισραήλ-Ιράν, προς το παρόν δι' αντιπροσώπων (Χεζμπολάχ, Χαμάς, Χούθι), η συνεχής κατατριβή των δύο χωρών σε αντίποινα, απειλές, συναγερμούς, πιθανότητα μεγαλύτερης ανάφλεξης, δίνουν την εντύπωση στην Τουρκία να νομίζει ότι της προσφέρουν την ευκαιρία για να διαδραματίσει περιφερειακό ή και άλλο παρεμβατικό ρόλο στην ευρασιατική σκακιέρα. Δεν την εμπιστεύεται κανείς και πρώτα οι ομόθρησκοί της και ειδικά τα αραβικά κράτη. Η Τουρκία είναι ένα αναθεωρητικό, αυτόχρημα επεκτατικό και επιθετικό κράτος, με νεο-οθωμανικές ονειρώξεις. Έτσι πρέπει να αντιμετωπίζεται από την Ελλάδα και την Κύπρο.

“ Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η φράση «γροθιά» στο στομάχι -στη θέα μιας εικόνας- τείνει συνήθως ν' αγγίζει τα όρια του κλισέ. Στη συγκεκριμένη όμως περίπτωση βρίσκει την απόλυτη εφαρμογή της. Ο εφιάλτης των πυρκαγιών ξύπνησε και αυτό το καλοκαίρι στην Ελλάδα, με κύριο μέτωπο την Αττική, αφήνοντας πίσω του βιβλικές καταστροφές. Η φωτογραφία του εξαντλημένου πυροσβέστη καταδεικνύει, αφενός την άνιση μάχη με τις φλόγες και, αφετέρου, υπενθυμίζει πως οι άνθρωποι αυτοί μας προστατεύουν θέτοντας σε κίνδυνο την ίδια τους τη ζωή.

Αμερικανική «σφήκα» κέντρισε το ΑΚΕΛ

Η πρόσφατη επίσκεψη του αμερικανικού πολεμικού αμφίβιου οκάφους USS Wasp (wasr σημαίνει σφήκα), στο λιμάνι της Λεμεσού, προκάλεσε την έντονη αντίδραση του ΑΚΕΛ. Καταλαβαίνει κανένας τι... σφήκα τσίμπησε την Αριστερά και βγήκε με οργίλο ύφος να κατακραυγάζει τη «συνεχιζόμενη συγκέντρωση αμερικανικών στρατιωτικών δυνάμεων στο νησί μας, εντός κι εκτός Βρετανικών Βάσεων». Κάλεσε, επίσης, την κυβέρνηση Χριστοδουλίδη «να αναλογιστεί τους κινδύνους που δημιουργούνται για τη χώρα και τον λαό μας από τη συνεχιζόμενη συγκέντρωση ξένων στρατιωτικών δυνάμεων στο νησί μας, στο πλαίσιο των πολεμικών σχεδιασμών κι επιχειρήσεών τους. Με τη συναίνεσή της σε αυτήν την εμπλοκή της Κύπρου, η κυβέρνηση Χριστοδουλίδη καθιστά τη χώρα μας μέρος του προβλήματος».

Ναι, αλλά και με την ανακοίνωσή του, το ΑΚΕΛ είναι σαν να βάζει... λουκούμι στο στόμα του ηγέτη της ισλαμικής τρομοκρατικής οργάνωσης Χεζμπολάχ, Χασάν Ναοράλα, ο οποίος απείλησε πρόσφατα την Κύπρο ότι, αν θέσει τις Βάσεις της στη διάθεση του Ισραήλ για επίθεση κατά του Λιβάνου, θα θεωρηθεί και το νησί μας μέρος του πολέμου, με τις ανάλογες συνέπειες. Το ίδιο λουκούμι τρώνε, φυσικά, και οι Τούρκοι, που έχουν υποκινήσει τις απειλές του Ναοράλα.

Ωστόσο, είναι σαφές ότι η παρουσία αμερικανικών (και άλλων Δυτικών) δυνάμεων στο νησί εντάσσεται στο πλαίσιο πιθανής επιχείρησης απομάκρυνσης ξέ-

νων υπηκόων από τον Λίβανο και όχι για επιθετικές δραστηριότητες κατά της γειτονικής χώρας, ή και του Ιράν. Αυτό, όμως, δεν ταιριάζει με το «αντιιμπεριαλιστικό» αφήγημα του ΑΚΕΛ, το οποίο δεν έχει αποδεχθεί ποτέ ότι η Κύπρος ανήκει στη Δύση και ότι πρέπει να δρα και να συμπεριφέρεται με τον ανάλογο τρόπο και όχι ως να είναι, ακόμη, μέλος του αλήστου μνήμης «Κινήματος των Αδεσμεύτων». Είτε αρέσει είτε όχι στην Αριστερά, η Κύπρος οφείλει να αξιοποιεί στον μέγιστο δυνατό βαθμό την ενεργό συμμετοχή της στο Δυτικό σύστημα ασφαλείας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Κι αν το νησί μας καλύπτεται το τελευταίο διάστημα, όπως έγραψε την περασμένη Κυριακή η «Σημερινή», και από την «ατσάλινη ασπίδα» που έχουν δημιουργήσει οι ΗΠΑ στην περιοχή για προστασία του Ισραήλ, εμείς τι πρέπει να κάνουμε; Να τους πούμε ότι δεν θέλουμε να μας καλύπτουν, μπας και θυμώσει ο κ. Κουκουμάς και εκδώσει καταπελτική ανακοίνωση;

ΚΥΠΡΟΦΡΕΝΗΣ

Βαδίζοντας σε τεντωμένο ηλεκτρικό καλώδιο

Προσπαθήστε να φανταστείτε τη σκηνή. Ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης να προσπαθεί να ισορροπήσει βαδίζοντας πάνω σε ένα τεντωμένο ηλεκτρικό καλώδιο, ενώ από κάτω υπάρχει μια λίμνη γεμάτη καρχαρίες, έτοιμους να τον κατασπαράξουν αν κάνει κάποια λανθασμένη κίνηση.

Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι ο Πρόεδρος είναι αντιμέτωπος με την κρισιμότερη απόφαση που πρέπει να πάρει η Κυβέρνησή του, από τότε που ανέλαβε την εξουσία. Μιλάμε για την απόφαση που αφορά την ηλεκτρική διασύνδεση Κύπρου-Κρήτης, ένα έργο δαπάνης δύο δεκαετομμυρίων ευρώ. Και είναι φοβερά δύσκολη η απόφαση, επειδή δεν είναι απλή και μάλιστα πρέπει να ληφθεί σε ένα πολύ αρνητικό κλίμα, που δημιούργησαν οι σκιές από το γιγαντιαίο πολυδάπανο σκάνδαλο με το τερματικό στο Βασιλικό.

Ναι μεν θα αποφασίσει η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας Κύπρου (ΡΑΕΚ) για τις τεχνοκρατικές, οικονομικές και άλλες πτυχές του έργου, αλλά και η Κυβέρνηση πρέπει να πάρει καθοριστικές αποφάσεις, όπως αν θα συμμετάσχει, ως μέτοχος, με 100 εκατομμύρια ευρώ, στο έργο, αλλά και αν θα εγγυηθεί ότι, σε περίπτω-

ση που για γεωπολιτικούς λόγους (βλέπε αντιδράσεις της Τουρκίας) το έργο εγκαταλειφθεί μεσοδοξίζιν, ο φορέας υλοποίησης της διασύνδεσης, ο Ανεξάρτητος Διαχειριστής Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας (ΑΔΜΗΕ) της Ελλάδας, θα πάρει πίσω τα λεφτά που θα έχει ήδη ξοδέψει. Και βεβαίως η κυπριακή Κυβέρνηση πρέπει να διασφαλίσει ότι όλες οι ενέργειες που θα γίνουν, στο πλαίσιο του Great Sea Interconnector, θα αποβούν στο τέλος προς το συμφέρον των Κυπρίων καταναλωτών.

Όλοι σχεδόν υποστηρίζουν ότι η ηλεκτρική διασύνδεση της Κύπρου με την Κρήτη και ευρύτερα με την Ευρώπη είναι αναγκαία και χρήσιμη. Το θέμα είναι ο τρόπος

που θα γίνει αυτό, ποιο θα είναι το τελικό κόστος, το αν θα αρχίσουν οι Κύπριοι καταναλωτές να πληρώνουν από την πρώτη Ιανουαρίου του 2025 για ένα έργο που αναμένεται να λειτουργήσει το 2030 και βεβαίως το μεγάλο ζητούμενο είναι να μπορέσει τελικά να λειτουργήσει το ηλεκτρικό καλώδιο χωρίς να το... «κόψει» η Τουρκία.

Γι' αυτό σας λέω. Ο Πρόεδρος ισορροπεί αυτήν τη στιγμή πάνω στο τεντωμένο καλώδιο και κρατάει πάνω στην πλάτη του και τον Κύπριο φορολογούμενο. Θα καταφέρουν, άραγε, να φθάσουν κι οι δυο μέχρι το τέλος της διαδρομής; Θα μπορώ να σας απαντήσω με σιγουριά... το 2030!

ΜΠΟΞΕΡ

Τι είπαν Χριστοδουλίδης και Αβέρωφ

Αποκλειστικότητα της στήλης. Αποκαλύπτουμε τι ακριβώς διημέφθη στην περιβόητη συνάντηση Χριστοδουλίδη-Αβέρωφ:

ΝΙΚΟΣ: Καλωσόρισες στο Προεδρικό, χωρκανέ.

ΑΒΕΡΩΦ: Αααα! Τωρά ήταν να 'μουν εγώ δαμαί, να σε υποδέχομαι σαν Πρόεδρο, αν δεν επείσασεσούν μες στην μέση, να μου αρπάξεις την καρέκλαν.

ΝΙΚΟΣ: Θωρώ, είσαι ακόμα... πικραμένος, όπως είπεν τζιαι ο Αναστασιάδης. Αλλά, περασμένα, ξεχασμένα.

ΑΒΕΡΩΦ: Όι, έννεν ξεχασμένα. Ατε! Έκαμες ανάμιση χρόνον Πρόεδρος, κανεί σε. Έκαμές τα παντού θάλασσαν, παραιτήθου, να αναλάβει κανένας άλλος Φούλλης το τιμόνι.

ΝΙΚΟΣ: Έρτες στο Προεδρικό για να μου πεις να παραιτηθώ;

ΑΒΕΡΩΦ: Έρτα για να σου πω ότι η χώρα χρειάζεται υπεύθυνον ηγέτην τζιαι οι αδιάφορον σχολιαστήν γεγονότων στα κανάλια, ούτε κάποιον που ασχολείται αποκλειστικά με την εικόνα του.

ΝΙΚΟΣ: Μισόν λεπτόν, ρε Φούλλη. Για να μιλούμε συγκεκριμένα. Στο Κυπριακό, ας πούμε, που με κατηγορείς για λάθος χειρισμούς. Εσύ αν ήσουν στην θέσην μου, τι θα έκαμνες, με έναν Τατάρ τελείως

αρνητικών;

ΑΒΕΡΩΦ: Χα, χα! Ρε Γεροσιπιτιανούιν, μα ενόμιες εν να γελάσεις της πονηρής αλεπούς της Αρκάκας; Να σου πω τι θα έκαμνα εγώ στο Κυπριακό, ύστερα να πάεις να το κάμεις εσύ τζιαι να λαλείς ότι ήταν δική σου πρωτοβουλία; Εν σου λαλώ τίποτε!

ΝΙΚΟΣ: Επειδή εν έσεις τίποτε να μου πεις. Κατηγορείς με απλώς επειδή δεν με συγχωράς που εφκήκα Πρόεδρος.

ΑΒΕΡΩΦ: Έννεν τούτον το πρόβλημα. Το πρόβλημα εν ότι εφκήκες Πρόεδρος, αλλά ακόμα εν το... εκατάλαβες.

ΝΙΚΟΣ: Το πρόβλημα εν ότι η δεκαετία του ΔΗΣΥ άφησέν μου έναν σωρόν προβλήματα να λύσω, τζιαι βουρώ τζι εν συφάννω. Το λιμάνι της Λάρνακας, το Βασιλικό, τον Ιντερκοννέκτορ...

ΑΒΕΡΩΦ: Νναι, αλλά ήσουν τζι εσύ μέρος της δεκαετίας του ΔΗΣΥ.

ΝΙΚΟΣ: Εγώ ήμουν Υπουργός Εξωτερικών. Έλειπα συνεχώς στο εξωτερικό τζι εν ήξερα είναμ που εκάμνετε εσείς στο εσωτερικό.

ΑΒΕΡΩΦ: Όι να λαλείς «εσείς». Να λαλείς «ο Νίκaros». Ο φίλος σου. Τζιείνος φταίει για ούλλα!

ΝΙΚΟΣ: Νναι, αλλά τζιαι η αλεπού της Αρκάκας να μεν φκάλλει έξω τον νούρον της.

ΑΒΕΡΩΦ: Τέλος πάντων. Φεύκω. Θωρώ ότι εν συμφωνούμεν σε τίποτε.

ΝΙΚΟΣ: Τζι εγώ συμφωνώ ότι εν συμφωνούμεν σε τίποτε.

ΦΩΝΗ ΑΠΟ ΤΟ ΒΑΘΟΣ: Συνεχίστε έτσι, κοπέλια, τζιαι ο επόμενος Πρόεδρος της Δημοκρατίας εν ναν' ο... Φειδίας!

ΚΥΠΡΟΦΡΕΝΗΣ

Σβήνοντας πυρκαγιά με τα παγούρια!

Θερμά συγκαρπύρια στους πολίτες εκείνους, στην Πάφο, που έσπευσαν να οβήσουν πυρκαγιά με τα παγούρια τους, μόλις την εντόπισαν. Το περιστατικό έφερε στο φως το Τμήμα Δασών, με ανακοίνωσή του, με την οποία εκφράζει τις ευχαριστίες του στους πολίτες που κατέστειλαν την πυρκαγιά εν τη γενέσει της, στον δρόμο από το Προδρόμι στη Δρούσια, εμποδίζοντας την εξάπλωσή της, προτού ακόμη φθάσουν στην περιοχή οι δυνάμεις του Τμήματος Δασών. Με το λιγοστό νερό που είχαν στα παγούρια τους, καθ' οδόν προς τις διακοπές τους, αυτοί οι πολίτες έτρεξαν μόλις είδαν τη φωτιά και την έσβησαν.

Ευτυχώς υπάρχουν ακόμη ευσυνείδητοι και ευαισθητοποιημένοι συμπατριώτες μας, που θεωρούν καθήκον τους να προστατεύσουν τον τόπο τους, όταν παραστεί ανάγκη. Δεν προσπέρασαν αδιάφορα όταν είδαν τη φωτιά και δεν είπαν «ας την οβήσουν οι πυροσβέστες, που είναι η δουλειά τους». Πήραν τα παγούρια τους και μεταβλήθηκαν οι ίδιοι σε αυτοσχέδιους πυροσβέστες.

Και με την ευκαιρία αυτή, να εκφράσουμε τα θερμά μας συγκαρπύρια και σε όλους τους οργα-

νωμένους εθελοντές και τις εθελοντρίες, που σπεύδουν κάθε φορά που ξεσπά μια μεγάλη πυρκαγιά να συνδράμουν στην κατάσβεσή της. Έχει αποδειχθεί πολλές φορές ότι είναι πολύτιμη η βοήθειά τους, σε συντονισμό με τους πυροσβέστες και δασοπυροσβέστες, στον έλεγχο των πύρινων μετώπων.

Στον αντίποδα, σε πλήρη αντίθεση με τους ευσυνείδητους πολίτες, διαθέτουμε, δυστυχώς, και αρκετούς ασυνείδητους πολίτες, που προκαλούν πυρκαγιές, είτε εσκεμμένα είτε λόγω ανευθυνότητας είτε λόγω βλακείας είτε λόγω απροσεξίας είτε λόγω σικκιμετισμού είτε ακόμα κι όταν αφήνουν πεντάχρονα παιδιά να παίζουν με τον αναπτήρα!

Ελπίζουμε ότι τα φαινόμενα της εκδήλωσης πυρκαγιών, που οφείλονται στον ανθρώπινο παρά-

γοντα, θα περιοριστούν δραματικά με την αναμενόμενη αναθεώρηση εξι νομοθεσιών, ώστε να καταστούν αυστηρότερες οι ποινές, με την προσθήκη και άλλων προνοιών, όπως το να καταβάλλει αυτός που προκαλεί πυρκαγιά και το κόστος της κατάσβεσης, παράλληλα με την ποινή που θα του επιβάλει το Δικαστήριο.

Να χτυπήσουμε ξύλο (ξύλο... πεύκου, κατά προτίμηση), εδώ και λίγο καιρό δεν είχαμε μεγάλους ανεξέλεγκτους πύρινους εφιάλτες, λόγω των έγκαιρων παρεμβάσεων των δυνάμεων πυρόσβεσης. Αλλά πρέπει και οι πολίτες να επαγρυπνούν και να ειδοποιούν αμέσως μόλις αντιληφθούν φωτιά. Ή και να την οβήσουν... με τα παγούρια τους, όπως οι ενεργοί πολίτες στην Πάφο. Και πάλι μπράβο!

ΜΠΟΞΕΡ

Αδέσποτος εδώ, πρωταγωνιστής στο Χόλιγουντ!

Ο φουκαράς ο Μπόμπι, όταν τριγυρνούσε αδέσποτος, νησιτικός και ταλαιπωρημένος στους κυπριακούς δρόμους, δεν φανταζόταν ποτέ ότι θα ερχόταν κάποια στιγμή που θα αναδεικνυόταν σε... κινηματογραφικό «Ρόμπερτ ντε Νίρο» των σκυλιών. Φάνηκε τυχερός όταν τον ξεχώρισαν σε καταφύγιο σκύλων, όπου τον είχαν μεταφέρει από τους δρόμους της Πάφου. Στάλθηκε στη Βρετανία, μέσω της φιλοζωικής οργάνωσης «Rehoming Cyprus Dogs», και εκεί υιοθετήθηκε από εκπαιδευτρια ζώων για τη βιομηχανία του κινηματογράφου στο Χόλιγουντ. Έτσι ξεκίνησε η σταδιοδρομία του Μπόμπι (αν έμενε στην Κύπρο, μάλλον θα έμενε ανώνυμος μέσα σε ένα τεράστιο πλήθος άλλων αδέσποτων). Εμφανίστηκε δίπλα στην οσκαρική Έμα Στουν, στην ταινία «Cruella», και στη δημοφιλή τηλεοπτική σειρά «House of the Dragon».

Δυστυχώς, δεκάδες χιλιάδες άλλοι αδέσποτοι σκύλοι στην Κύπρο δεν έχουν την τύχη του Μπόμπι. Η απίστευτη ιστορία του μικρού τριετή φέρνει για μια ακόμη φορά στην επιφάνεια το διογκούμενο πρόβλημα της εγκατάλειψης χιλιάδων σκύλων από ανεύθυνους και ανίκανους ιδιοκτήτες.

Ναι μεν ο σκύλος είναι ο καλύτερος φίλος του ανθρώπου, αλλά στην παρανοϊκή μικρομεγαλονησίδα μας ισχύει συχνά το αντίθετο.

Δηλαδή, ο άνθρωπος να μην είναι ο καλύτερος φίλος του σκύλου.

Το πρόβλημα δεν είναι οι σκύλοι. Το πρόβλημα είναι οι ασυνείδητοι και ανεύθυνοι ιδιοκτήτες των σκύλων. Χιλιάδες συμπατριώτες μας αποκτούν σκύλο χωρίς να ξέρουν πώς να τον διαχειριστούν. Δεν ξέρουν πώς να τον εκπαιδεύσουν και πώς να του συμπεριφερθούν. Με τον τρόπο αυτό δημιουργούν «προβληματικά» ζώα, που ενοχλούν και τους γείτονες ή καθίστανται και επικίνδυνα.

Δυστυχώς, υπάρχει μια κακή νοοτροπία και μια λανθασμένη αντίληψη για τα ζώα στην Κύπρο. Πολλοί, επειδή... σκυλοβαριούνται, ή επειδή δεν διαθέτουν οικιακή βοηθό για να βγάξει το τετράποδο περίπατο, ή επειδή ο σκύλος

δεν κάνει πια για το κυνήγι, παρατούν τα άτυχα ζώα με άκρατη ανευθυνότητα. Ως αποτέλεσμα, έχουν γεμίσει φίσκα τα καταφύγια ζώων, άλλοι αδέσποτοι σκύλοι κυκλοφορούν ανεξέλεγκτα και άλλοι αποστέλλονται στο εξωτερικό, για μια καλύτερη σκυλίσια ζωή. Το πρόβλημα επιδεινώνεται και με την ανεξέλεγκτη αναπαραγωγή σκύλων από διάφορους, οι οποίοι κερδοσκοπούν.

Ωστόσο, το σημαντικότερο είναι να αλλάξουν συμπεριφορά οι ιδιοκτήτες σκύλων. Αν και προσωπικά δεν είμαι αισιόδοξος ότι θα συμβεί αυτό. Διότι πολλοί Κύπριοι ιδιοκτήτες μοιάζουν με τον... νούρον του σοιύλλου. Δεν ισιώνναι με τίποτε!

ΚΥΠΡΟΦΡΕΝΗΣ

ART AERI “ Αβραάμ Ορτίλιους

Ο Αβραάμ Ορτίλιους γεννήθηκε στο Antwerp της Ολλανδίας, στις 14 Απριλίου 1527 και πέθανε στις 28 Ιουνίου του 1598. Ήταν Φλαμανδός στην καταγωγή, σπουδαίος πρωτοπόρος και οραματιστής χαρτογράφος. Θεωρείται από πολλούς ο σημαντικότερος ίσως χαρτογράφος όλων των εποχών, του οποίου το έργο ο πρώτος παγκόσμιος Ατλαντίς, που εκδόθηκε για πρώτη φορά το 1570 με τίτλο «Θέατρο του Κόσμου», επηρέασε όλους τους μεταγενέστερους χαρτογράφους. Το 1554, σε ένα από τα ταξίδια του στη Φρανκφούρτη, θα γνωρίσει έναν άλλο σπουδαίο χαρτογράφο της εποχής, τον Γ. Μερκάτορ, ο οποίος θα τον επηρεάσει στο έργο του.

Το 1564 θα δημοσιεύσει τον πρώτο του παγκόσμιο χάρτη, ο οποίος αποτελείται από οκτώ μεγάλα φύλλα. Ο συγκεκριμένος χάρτης, σε μικρότερο μέγεθος, θα δημοσιευθεί αργότερα στον φημισμένο του Ατλαντίς. Το 1565 θα δημοσιεύσει χάρτη της Αιγύπτου, το 1567 της Ασίας, το 1568 της Ολλανδίας και λίγο πριν τον Ατλαντίς του το 1570 χάρτη της Ισπανίας.

Στις 20 Μαΐου 1570 θα εκδοθεί ο πρώτος του μοντέρνος παγκόσμιος Ατλαντίς “Theatrum Orbis Terrarum”, αποτελούμενος από 53 ξεχωριστούς χάρτες. Ο συγκεκριμένος Ατλαντίς γνώρισε τέτοια επιτυχία, που θα εκδοθεί σε είκοσι πέντε διαφορετικές εκδόσεις μέχρι τον θάνατό του το 1598. Στον Ατλαντίς υπάρχουν φυσικά και σπουδαίοι χάρτες της Κύπρου.

Το 1573 δημοσίευσε άλλους δεκαεπτά συμπληρωματικούς χάρτες σε νέα έκδοση και το 1597, ένα χρόνο πριν από τον θάνατό του, δημοσίευσε

επιπρόσθετα άλλους τέσσερεις χάρτες στην τελευταία έκδοση. Η δουλειά του επηρέασε πολλούς άλλους μεταγενέστερους χαρτογράφους, οι οποίοι προσπάθησαν να τον μιμηθούν και να βελτιώσουν το έργο του.

Το 1575 διορίστηκε χαρτογράφος στην Αυλή του Βασιλιά της Ισπανίας Φίλιππου Β'. Ταξίδεψε εκτεταμένα στην Ευρώπη (Γερμανία, Γαλλία, Αγγλία, Ιρλανδία και Ιταλία) μεταξύ των ετών 1550 και 1578. Τα ταξίδια αυτά τον βοήθησαν να βελτιώσει τους μεταγενέστερους χάρτες με περισσότερη ακρίβεια και λεπτομέρεια. Το 1577 κυκλοφόρησε για πρώτη φορά σε μικρογραφία (rocket atlas) το μικρό βιβλίο βασισμένο στο «Θέατρο του Κόσμου» με 109 έγχρωμους χάρτες, ο κάθε χάρτης συνοδευόμενος από λατινικό σχετικό κείμενο. Ακολούθησαν αρκετές άλλες εκδόσεις του βιβλίου και κάθε φορά εμπλουπιζόταν με επιπρόσθετους χάρτες και περιγραφές.

Οι χάρτες του Ορτίλιους είναι σήμερα περιζήτητοι και ορισμένοι από αυτούς είναι πανάκριβοι. Αντίγραφο του χάρτη της Νοτίου και Βορείου Αμερικής έχει αγοραστεί από εκατομμύρια συλλέκτες ανά τον κόσμο και θεωρείται ο πλέον εμπορικός χάρτης που έχει κυκλοφορήσει σε εκατομμύρια αντίτυπα. Η θεωρία του ότι η Αμερική δημιουργήθηκε ως ξεχωριστή ήπειρος, πάνω στην οποία βασίστηκαν οι χάρτες του, αφού αποσχίστηκε από την Ευρώπη και την Αφρική από σεισμούς και πλημμύρες, δικαιώθηκε μετά από τρεις αιώνες.

Για περισσότερες πληροφορίες αποταθείτε στο www.artaeri.com.

Μακαρίου 71, Α/σία

50 χρόνια κατοχής στην Κύπρο και αλυσίδες σκλαβιάς στη Βόρεια Ήπειρο

Αδελφικοί χαιρετισμοί από τις Αρχές της Κύπρου - Ψήφισμα Γενικού Συμβουλίου της ΔΕΕΕΜ ΟΜΟΝΟΙΑ για τα 50 χρόνια από τη βάρβαρη τουρκική εισβολή και κατοχή

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε το απόγευμα του Σαββάτου, 27 Ιουλίου,

σε αίθουσα του Δημαρχείου Αγίων Σαράντα, εκδήλωση υπό την αιγίδα του Γενικού Συμβουλίου της ΔΕΕΕΜ ΟΜΟΝΟΙΑ, αφιερωμένη στον Κυπριακό Ελληνισμό. Με τη συμπλήρωση ήδη πενήντα χρόνων απ' τη βάρβαρη στρατιωτική εισβολή της Τουρκίας και την απάνθρωπη διαιώνιση της κατοχής, έχοντας κεντρικό θέμα της εκδήλωσης «Ο Ελληνισμός δεν Ξεχνά», υπογράμμιστηκε και η συμμετοχή του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού στους αγώνες και σ' αυτό το εθνικό ζήτημα. Στην εκδήλωση χαιρετιστήρια μηνύματα απέστειλαν ο Μακαριότατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος Β', ο Υπουργός Εξωτερικών της Κυπριακής Δημοκρατίας, Δρ Κωνσταντίνος Κόμπος, ο Πρόεδρος της Κύπρου στην Αθήνα με διαπίστευση και στα Τίρανα, κ. Σταύρος Αυγουστής, μεταφέροντας ταυτόχρονα και τον χαιρετισμό του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Νίκου Χριστοδουλίδη. Ο Πρόεδρος της Κύπρου εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του για την πρωτοβουλία αυτή της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, ενώ ο Αρχιεπίσκοπος Γεώργιος, επισήμανε ότι είναι κοινά τα προβλήματά μας, κοινό είναι και το καθήκον μας ως Ελλήνων, ώστε με ομοψυχία και ομόνοια να μη φοβόμαστε και να μην τρομοκρατούμαστε από κέντρα που μας θέλουν υπόδουλους και χωρίς αξιοπρέπεια στον δικό μας τόπο. Την εκδήλωση χαιρέτισε ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στο Αργυροκάστρο, κ. Δημήτριος Σαχαρίδης, και επίσης αναγνώστηκε και το χαιρετιστήριο μήνυμα του ευρωβουλευτή ΝΔ και εκλεγμένου δημάρχου Χιμάρας 2023, κ. Φρέντι Μπελέρη. Χαιρετισμό στην εκδήλωση απύθνησε και ο Πρόεδρος του ΚΕΑΔ και βουλευτής κ. Βαγγέλης Ντούλες. Την κεντρική ομιλία εισηγήθηκε ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Κερύνειας, κ.

Νικόλαος Κωνσταντινίδης, και με θέμα: «50 Χρόνια Τουρκικής Κατοχής - Διατηρώντας τη Μνήμη - Διεκδικώντας το Δίκαιο». Ο Πρόεδρος της ΔΕΕΕΜ ΟΜΟΝΟΙΑ, κ. Βασίλης Κάγιος, με παρέμβασή του αναφέρθηκε στην πολυδιάστατη αδελφική αλληλεγγύη του Κυπριακού Ελληνισμού προς την Εθνική Ελληνική Μειονότητα με στόχο την υποστήριξη της προσπάθειάς της για τη συνέχιση της μαρτυρίας της στις πατρογονικές εστίες, εκφράζοντας και την ευγνωμοσύνη προς το ίδιο. Προβλήθηκε σύντομο ντοκιμαντέρ για το ιστορικό της τουρκικής εισβολής και την καταγραφή των απάνθρωπων εγκλημάτων που αφορούν σε εκτελέσεις αμάχων, απαγωγές, εκτοπισμό δεκάδων χιλιάδων Ελλήνων, καταστροφές των ναών και μοναστηριών και λεηλασία του πνευματικού πολιτιστικού πλούτου, λεηλασία των ιδιωτικών περιουσιών και στέρψη της ελευθερίας μετακίνησης των γηγενών Κυπρίων στη γενέθλια γη τους. Ιδιαίτερα να αναφερθεί η συμβολή της Νεολαίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ για την οργάνωση κι επιτυχή έκβαση της εκδήλωσης, καθώς και του συντονιστή της ΔΕΕΕΜ ΟΜΟΝΟΙΑ στην Κύπρο, κ. Α. Ζιούλη. Τέλος, εγκρίθηκε σχετικό Ψήφισμα,

όπου επισημαίνεται η θλίψη και αγανάκτηση για την απαράδεκτη κατάσταση που απειλεί τον Κυπριακό Ελληνισμό, η διαμαρτυρία αλλά και ετοιμότητα συμμετοχής στη συνέχιση των αγώνων για την απελευθέρωση της Κύπρου και την αποκατάσταση του Διεθνούς Δικαίου.

Ψήφισμα καταδίκης της τουρκικής κατοχής στην Κύπρο & συμπαράστασης στους αγώνες του Κυπριακού Ελληνισμού

«Καθώς διοργανώσαμε σήμερα, στους Αγίους Σαράντα, εκδήλωση αφιερωμένη στη στρατιωτική εισβολή και βάρβαρη κατοχή τμήματος του κράτους της Κύπρου, εν ονόματι του συνόλου της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας εκφράζουμε τη βαθιά θλίψη και αγανάκτηση για τη διαιώνιση

της απαράδεκτης κατάστασης που απειλεί τον Κυπριακό Ελληνισμό. »Οι συνέπειες της συμπεριφοράς της κατοχικής Τουρκίας έχουν προκαλέσει όλα τα γνωστά δεινά σε ανθρώπινο και όχι μόνο επίπεδο. Ειδικά αναφερόμαστε στην καταστροφή του χριστιανικού πολιτιστικού πλούτου, την εκτόπιση χιλιάδων Ελλήνων απ' τις πατρογονικές τους εστίες, τη συνέχιση του δράματος των αγνοουμένων κ.ά. »Ωστόσο, η πολιτική της Τουρκίας αποτελεί κίνδυνο όχι μόνο για την παγίωση των συνεπειών της εισβολής. Απειλείται το σύνολο της Κύπρου και σκοπεύει να καταστήσει όμηρο τον Ελληνισμό στο σύνολό του. Εμείς, ως αναπόσπαστο κομμάτι

του Οικουμενικού Ελληνισμού και βιώνοντας καθημερινά παρόμοιες καταστάσεις, αισθανόμαστε καλύτερα τον πόνο, την αγωνία έναντι της αδικίας και τη θλίψη για τη συνέχιση του εθνικού δράματος. »Διαμαρτυρόμαστε και καλούμε σε συνεχή εγρήγορση την κοινότητά μας, συμμετέχοντας στο μέτρο και βαθμό που μας αναλογεί στην πανεθνική προσπάθεια, ώστε να έρθει η ώρα της απελευθέρωσης της Κύπρου απ' τις κατοχικές τουρκικές δυνάμεις, να αποκατασταθεί η κυριαρχία του λαού της Κύπρου και να επιβληθεί το Διεθνές Δίκαιο και σ' αυτήν τη γωνιά της Ευρώπης. »Εκφράζουμε την ανησυχία μας για τη συνεχή αναβάθμιση των σχέσεων του κράτους της Αλβανίας με την Τουρκία, που αποτελεί αποδεδειγμένα παράγοντα αποσταθεροποίησης, πρόκλησης διεθνών αναστατώσεων και μόχλευσης θρησκευτικού φανατισμού και στην περιοχή της Βαλκανικής. »Καλούμε την αλβανική κυβέρνηση, όπως, στο πλαίσιο των διπλωματικών της σχέσεων με την Τουρκία, καλέσει την Τουρκία να συμμορφωθεί με τα Ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ σε σχέση με την Κύπρο, που προβλέπουν μεταξύ

άλλων και για αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων από το νησί, αλλά και όπως εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της όπως αυτές καθορίζονται από τις σχετικές αποφάσεις των οργάνων της Ε.Ε. και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. »Με την ευκαιρία αισθανόμαστε την υποχρέωση ώστε άλλη μια φορά δημόσια να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας και την ιστορική αναγνώριση της πληθωρικής, ποικιλόμορφης και πολυδιάστατης αδελφικής συνδρομής και αλληλεγγύας βοήθειας που ο Ελληνισμός της Κύπρου προσφέρει στον δοκιμαζόμενο γηγενή Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό για ν' αντεπεξέλθει των δυσκολιών επιβίωσης και συνέχισης της μαρτυρίας του υπό συνθήκες αξιοπρέπειας».

Ο Αρχιεπίσκοπος Γεώργιος επισήμανε ότι είναι κοινά τα προβλήματά μας, κοινό είναι και το καθήκον μας ως Ελλήνων, ώστε με ομοψυχία και ομόνοια να μη φοβόμαστε και να μην τρομοκρατούμαστε από κέντρα που μας θέλουν υπόδουλους και χωρίς αξιοπρέπεια στον δικό μας τόπο

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ

Η ελευθερία του λόγου υπήρξε ανέκαθεν το υπέρτατο αγαθό των Δυτικών δημοκρατιών. Σύμφωνα με το Άρθρο 19 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο «κάθενας έχει το δικαίωμα της ελευθερίας της γνώμης και της έκφρασης, που σημαίνει το δικαίωμα να μην υφίσταται δυσμενείς συνέπειες για τις γνώμες του, και το δικαίωμα να αναζητεί, να παίρνει και να διαδίδει πληροφορίες και ιδέες, με οποιοδήποτε μέσο έκφρασης, και απ' όλον τον κόσμο». Η ελευθερία του λόγου είναι το δικαίωμα που διασφαλίζει ότι κάθε φωνή, ανεξαρτήτως περιεχομένου, έχει τη θέση της στον δημόσιο διάλογο. Θα περίμενε κανείς ότι, σε μια δημοκρατία του 21ου αιώνα, όπου οι κυβερνώντες διατείνονται όσο ποτέ τη στήριξη στην πολυφωνία και τα ανθρώπινα δικαιώματα, η ελευθερία της έκφρασης δεν θα διέτρεχε κίνδυνο. Οι πρόσφατες εξελίξεις αποδεικνύουν πως η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική.

Συλλήψεις πολιτών

Πολίτες πλέον συλλαμβάνονται και ανακρίνονται από την Αστυνομία για αναρτήσεις και σχόλια στο διαδίκτυο, ενώ με νομοσχέδια επιχειρείται η ενδυνάμωση των νομικών εργαλείων της εξουσίας να ασκεί δίωξη και λογοκρισία εκεί και όπου το θεωρεί αναγκαίο. Τα φαινόμενα αυτά έχουν ήδη εμφανιστεί στην Κύπρο του σήμερα, με πιο πρόσφατα παραδείγματα τις συλλήψεις πολιτών για διαδικτυακά σχόλια που αφορούν το μεταναστευτικό και τις υπό συζήτηση τροποποιήσεις νομοσχεδίων για ποινικοποίηση της διασποράς «ψευδούς περιεχομένου». Υπάρχουν φυσικά περιπτώσεις όπου ισχύουν περιορισμοί στην ελευθερία του λόγου, ούτως ώστε να μην καταπατούνται τα δικαιώματα άλλων ανθρώπων. Τέτοιοι περιορισμοί ισχύουν, για παράδειγμα, με τους νόμους που αφορούν τη συκοφαντική δυσφήμιση. Ο κίνδυνος ωστόσο βρίσκεται εκεί όπου το ίδιο το κράτος, ως ο παραπονούμενος, μέσω δημοσίων φορέων επιχειρεί να θέσει περιορισμούς και να λογοκρίνει αυτό που θεωρεί ως «παραπληροφόρηση», «ψευδή ενημέρωση» ή ακόμα και «ρητορική μίσους».

Υπάρχουν πολλά επιχειρήματα εναντίον του λανθασμένου τρόπου της ποινικοποίησης για την «παραπληροφόρηση». Πρώτον, η άποψη προς καταστολή από τις

Αρχές ενδεχομένως να είναι και αληθής. Αυτοί που επιχειρούν να την καταστείλουν φυσικά αρνούνται την αλήθεια της, αλλά ποιος μπορεί να πει ότι οι ίδιοι είναι αλάθητοι; Πόσο σωστό είναι να έχουν την εξουσία να αποφασίζουν για το σύνολο των πολιτών αποκλείοντας την κρίση των υπολοίπων; Διότι η καταστολή της ελευθερίας της έκφρασης είναι διπλή αδικία, η οποία παραβιάζει τόσο το δικαίωμα του ομιλητή/γράφοντος όσο και του ακροατή/αναγνώστη. Ωστόσο, ο γράφων θα πρέπει να μάθει, όταν γράφει να σέβεται και τον εαυτό του και τους συμπολίτες του και την Κυβέρνηση. Για να κατηγορηθεί κάποιος για παραπληροφόρηση, δηλαδή για σκόπιμη διασπορά ειδήσεων ψευδούς ή ανακριβούς περιεχομένου, πρέπει πρώτα να καθοριστεί τι εννοούμε επί τούτου. Αλλιώς δεν υπάρχει αδικημα. Ένας νοήμων άνθρωπος θα αντιλαμβάνεται ότι η αλήθεια αναδύεται μέσα από τον διάλογο και τη σύγκρουση αντίθετων απόψεων. Χωρίς αυτό να είναι απόλυτο. Διότι ακόμη και από τον διάλογο μπορεί να προκύψει παραπληροφόρηση. Από

αυτήν την οπτική, ακόμη και οι απόψεις που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα μπορούν να εξυπηρετήσουν θετικό σκοπό μέσω της ώθησης των άλλων να αναπτύξουν και να διευκρινίσουν τις δικές τους εμπειριστικωμένες απόψεις και να αποκαλύψουν τι είναι αληθές και τι είναι ψευδές.

Προστασία πολιτών

Όταν μια κυβέρνηση κρίνει απαραίτητη την «προστασία» των πολιτών από αυτό που θεωρεί «ψευδές» ή «επικίνδυνο», ουσιαστικά υποστηρίζει ότι ο κόσμος είναι ανίκανος να ασκήσει ανεξάρτητη κρίση, ανοίγοντας δρόμο προς ολοκληρωτικές καταστάσεις. Δεν είναι οι ίδιες κυβερνήσεις των Δυτικών κρατών της Ευρώπης, που έδειχναν το δάκτυλο προς τον Πρωθυπουργό της Ουγγαρίας, Βίκτορ Όρμπαν, επικαλούμενες έλλειμμα δημοκρατίας με αφορμή την απαγόρευση με νόμο του «ΛΟΑΤΚΙ περιεχομένου» στα σχολεία ως επικίνδυνου για τους νέους; Ξαφνικά τα μέτρα του αυταρχικού Όρμπαν και οι πολιτικές φιλτραρίσματος των πληροφοριών που λαμβάνει ο πληθυσμός είναι καλές, φτάνει

να προσαρμοστούν και να έρθουν στις «σωστές» γραμμές; Όλα τα ολοκληρωτικά καθεστώτα του παρελθόντος ασκούσαν λογοκρισία, επιτρέποντας μόνο την έκφραση των ιδεών που ευθυγραμμίζονταν με την ιδεολογία του καθεστώτος. Όλες οι άλλες ιδέες χαρακτηρίζονταν ως «ψευδείς». Αρα, είναι ένα πράγμα η νομοθεσία για την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων, την αξιοπιστία και την αξιοπρέπεια και είναι άλλο πράγμα η εκδήλωση αυθαίρετων μέτρων που στρέφονται εναντίον της ελευθερίας του λόγου και της έκφρασης.

Επιπλέον, τι γίνεται με τις διατάξεις του νόμου που αφορούν τη «ρητορική μίσους»; Ένα από τα κύρια επιχειρήματα πίσω από τους νόμους κατά της «ρητορικής μίσους» είναι ο ισχυρισμός ότι η πράξη συνιστά μορφή βίας. Όπως οι φυσικές επιθέσεις προκαλούν σωματική βλάβη, έτσι και τα λόγια μπορούν να προκαλέσουν συναισθηματική και ψυχική βλάβη, που ενδέχεται να είναι βαθιά επιζήμια. Αν και υπάρχει βασική διαφορά μεταξύ της φυσικής και της ψυχολογικής βίας, η βία είναι βία. Το ζητούμενο είναι πώς ο νόμος τα

περιγράφει και τα καθορίζει, αν γίνονται οι σχετικές διαδικασίες, προτού μια υπόθεση αποφασιστεί ότι θα τεθεί ενώπιον του δικαστηρίου και αν χρησιμοποιούνται αυτά ως μηχανισμός απειλών για καταστολή της άλλης άποψης. Σε αυτήν την περίπτωση η Πολιτεία χρησιμοποιεί τους μηχανισμούς της για να συμπεριφερθεί με τρόπο όπως αυτόν τον οποίο καταδικάζει. Σε αυτές τις περιπτώσεις η Κυβέρνηση όντως επιδιώκει να φιμώσει τους πολίτες κυρίως στο μεταναστευτικό και αλλού, επιστρατεύοντας τη λεγόμενη «ρητορική μίσους» ή της «παραπληροφόρησης».

Ποτέ δεν θα πρέπει να επιτρέψουμε ως πολίτες να αφεθούμε στο έλεος εκείνων που αποφασίζουν τι είναι και τι δεν είναι «παραπληροφόρηση», τι είναι και τι δεν είναι «ρητορική μίσους», κατά τρόπον αυθαίρετο. Για να αποτραπεί ο ολοκληρωτικός έλεγχος της σκέψης και της έκφρασης, περισσότεροι από εμάς πρέπει να ασκούν συστηματικά και με κάθε κόστος το δικαίωμα στην ελευθερία του λόγου, αλλιώς το κόστος θα το επωμιστούν οι επόμενες γενιές.

Στον κυκλώνα των fake news και της παραπληροφόρησης

Πολίτες πλέον συλλαμβάνονται και ανακρίνονται από την Αστυνομία για αναρτήσεις και σχόλια στο διαδίκτυο

Ο Κάλαχαν δεν ήταν «θετικός για την πλευρά μας»...

Προσπαθούσε να βοηθήσει την Τουρκία!

Ναι, ο Μακάριος είπε «και τι θα κάνουν τα στρατεύματα όταν φθάσουν εκεί;»

ΦΑΝΟΥΛΑ ΑΡΓΥΡΟΥ,
Ερευνήτρια/
δημοσιογράφος

Αναφέρομαι στο πρόσφατο άρθρο της αγαπητής Λόριας Μαρκίδη (Πρέσβη ε.ε.), στη «Σημερινή» της Κυριακής, 5.8.2024, «Ο ξένος παράγων και οι ευθύνες του για την τραγωδία της Κύπρου». Συμφωνώ μαζί της ότι «Κακή υπηρεσία προσφέρει στην ιστορική αλήθεια η προσπάθεια απαλλαγής του ξένου παράγοντα από τις βαριές ευθύνες του για την τραγικότερη συμφορά που έπληξε την Κύπρο εξαιτίας της βάρβαρης τουρκικής εισβολής του 1974 και της συνεχιζόμενης κατοχής. Και μάλιστα αιμωρητί... εγκληματικό ρόλο διαδραμάτισαν και συνεχίζουν να διαδραματίζουν οι ξένες δυνάμεις προς εξυπηρέτηση των δικών τους συμφερόντων, μη παραλείποντας να εξευμενίζουν τον ισλαμο-φασίστα γείτονα, που λέγεται Τουρκία». Συμπληρώνω: Με πρωτοπόρο την «εγγυήτρια» Βρετανία.

Όπως ορθά έγραψε η Λόρια Μαρκίδη, πλήρως τεκμηριωμένο από τα βρετανικά έγγραφα που δημοσιεύσαμε ανά την αποδόμευσή τους, «ο Τζέιμς Κάλαχαν και ο τότε Πρωθυπουργός της Βρετανίας, Χάρολντ Ουίλσον, είχαν δώσει ήδη από τις 17 Ιουλίου 1974 το πράσινο φως στον μακελάρη της Κύπρου, Τούρκο Πρωθυπουργό Μπουλέντ Ετζεβί, για να εξαπολύσει την από χρόνια προετοιμαζόμενη εισβολή στην Κύπρο. Τα σχέδια των Τούρκων επιδρομέων είχαν συζητηθεί και συμφωνηθεί το απόγευμα της 17ης Ιουλίου 1974, κατά τη διάρκεια γεύματος στην πρωθυπουργική κατοικία, με έναν όρο, ότι από την τουρκική επιδρομή δεν θα επηρεάζονταν οι Βρετανικές Βάσεις...».

Συμπληρώνω: Στις 17 Ιουλίου 1974 ο Ετσεβίτ τους είχε πει και

μέχρι πού θα έφθανε η γραμμή Απίλα - την Αμμόχωστο.

Ο Κάλαχαν δεν ήταν θετικός για την πλευρά μας, αλλά προσπαθούσε να βοηθήσει την Τουρκία και να καλύψει τη συνωμοσία τους εις βάρος της Κύπρου!

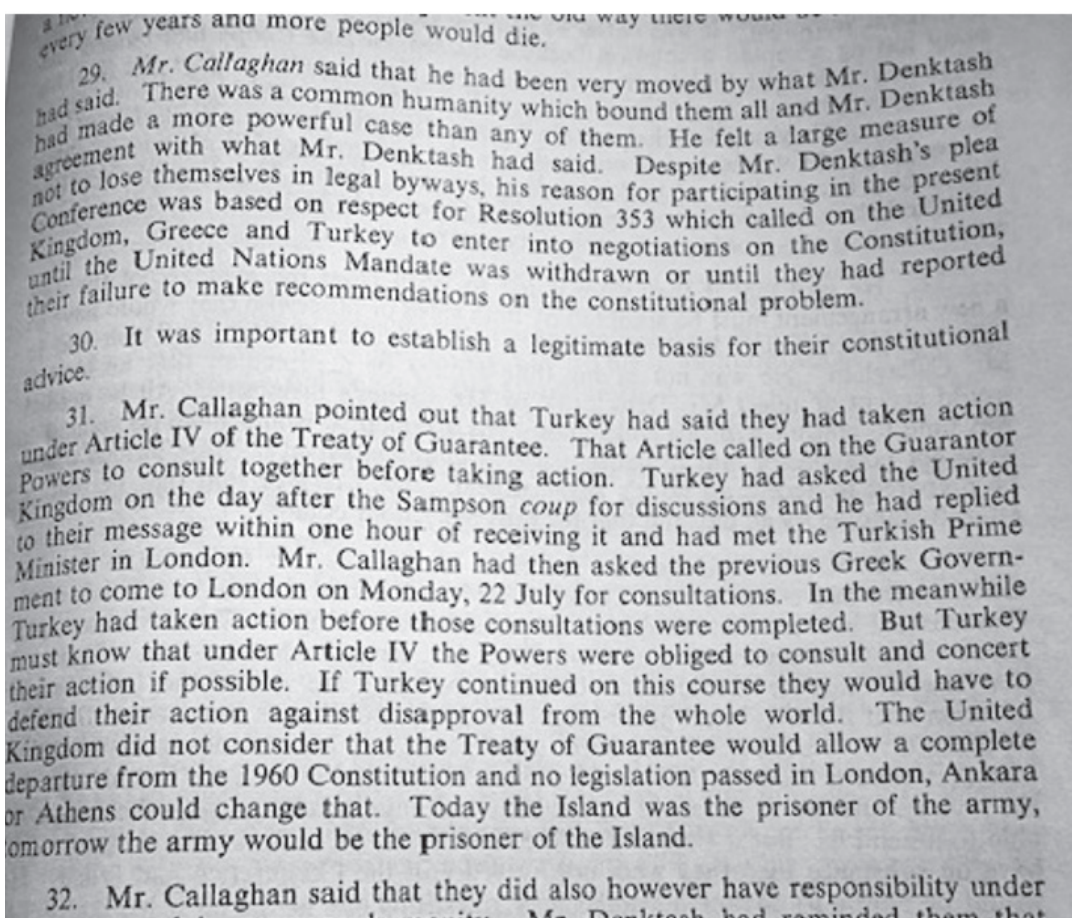
Ανιστόρητος και παραπλανητικός κάθε ισχυρισμός, για δήθεν θετική στάση για την πλευρά μας, του τότε Υπουργού Εξωτερικών της Βρετανίας, Τζέιμς Κάλαχαν, κατά τη δεύτερη διάσκεψη της Γενεύης, στις 13 Αυγούστου 1974. Δηλαδή ότι προειδοποίησε τον Τούρκο Υπουργό Εξωτερικών, Τουράν Γκιουνές, πως η Τουρκία κινδύνευε να καταστεί όμηρος της Κύπρου με τις ενέργειές της!

Ανιστόρητος, επικίνδυνος ισχυρισμός, φοβερή παρερμηνεία εις βάρος της ιστορικής αλήθειας. Μα, επιτέλους, μετά από 50 χρόνια, ακόμα ποιοι σοφίζονται τέτοιες παραπλανητικές ερμηνείες; Είδαν, διάβασαν τι ακριβώς είπε ο Τζέιμς Κάλαχαν;

Λοιπόν, στις 13 Αυγούστου 1974, στην τελευταία συνεδρία των διαπραγματεύσεων στη Γενεύη στις 6.30μ.μ., η αναφορά του Τζέιμς Κάλαχαν δεν ερμηνεύεται ούτε κατά διάνοια ως «θετική στάση για την πλευρά μας»! Αλλά ως μια προσπάθεια α) να καλύψει τη βρετανο-τουρκική συνωμοσία που συμφώνησαν στις 17 Ιουλίου 1974 και β) να προκαταλάβανε τους Τούρκους από το να επαναλάβουν την παραβίαση της Συνθήκης Εγγυήσεως που έκαναν με την πρώτη εισβολή [την οποία εγκληματικά ΣΚΕΠΑΣΑΝ οι ίδιοι (Βρετανοί) και τους ΚΑΛΥΨΑΝ δίνοντας του Ετζεβί το πράσινο φως για την εισβολή], γι' αυτό ο Κάλαχαν προσπαθούσε να πείσει τον Τούρκο Υπεξ Γκιουνές να μην το ξανακάνουν, για να μη βρεθούν αντιμέτωποι πλέον με τη διεθνή κοινότητα! Ιδού σε ποιο πλαίσιο μίλησε και τι είπε.

Γράφουν τα πρακτικά για τη συγκεκριμένη αναφορά, σε ελεύθερη μετάφραση και με αντίγραφο του αυτούσιου αγγλικού κειμένου, παρ. 31:

«...31. Ο κ. Κάλαχαν επεσήμανε ότι η Τουρκία είχε πει πως

Από τα πρακτικά της Γενεύης II, 13.8.1974, από το Βρετανικό Εθνικό Αρχείο.

Το Ηνωμένο Βασίλειο δεν θεωρούσε ότι η Συνθήκη Εγγυήσεως θα επέτρεπε πλήρη αποχώρηση από το Σύνταγμα του 1960 και καμία νομοθεσία που ψηφίστηκε στο Λονδίνο, στην Άγκυρα ή στην Αθήνα θα μπορούσε να αλλάξει τα πράγματα

έδρασε κάτω από το Άρθρο IV της Συνθήκης Εγγυήσεως. Εκείνο το Άρθρο καλούσε τις Εγγυήτριες Δυνάμεις να διαβουλευθούν μαζί πριν αναλάβουν δράση. Η Τουρκία είχε ζητήσει από το ΗΒ την ημέρα μετά το πραξικόπημα του Σαμψών να συζητήσουν και ο Κάλαχαν είχε απαντήσει εντός μιας ώρας στο μήνυμα και συνάντησε τον Τούρκο Πρωθυπουργό στο Λονδίνο. Ο κ. Κάλαχαν μετά

ζήτησε από την προηγούμενη ελληνική Κυβέρνηση (Χούντα) να συναντηθούν στο Λονδίνο στις 22 Ιουλίου για διαβουλεύσεις. Εν τω μεταξύ, η Τουρκία ανέλαβε δράση πριν τελειώσουν εκείνες οι διαβουλεύσεις. Όμως η Τουρκία πρέπει να γνωρίζει ότι, σύμφωνα με το Άρθρο IV οι (εγγυήτριες) Δυνάμεις ήταν υποχρεωμένες να διαβουλευθούν και να συντονίσουν τη δράση τους

αν ήταν δυνατό. Εάν η Τουρκία συνέχιζε σε αυτήν την πορεία θα έπρεπε να υπερασπιστούν τη δράση τους ενάντια στην αποδοκιμασία ολόκληρου του κόσμου. Το Ηνωμένο Βασίλειο δεν θεωρούσε ότι η Συνθήκη Εγγυήσεως θα επέτρεπε πλήρη αποχώρηση από το Σύνταγμα του 1960 και καμία νομοθεσία που ψηφίστηκε στο Λονδίνο, στην Άγκυρα ή στην Αθήνα θα μπορούσε να αλλάξει τα πράγματα. Σήμερα η Νήσος είναι φυλακισμένη του στρατού, αύριο ο στρατός θα είναι φυλακισμένος της Νήσου».

Αυτά είπε ο Κάλαχαν στον Γκιουνές Σ' αυτό το πλαίσιο. Δηλαδή, αυτό θα ήταν το αποτέλεσμα αν η Τουρκία ενεργούσε (ξανά) δίχως να έχει νομική κάλυψη. Πράγμα που δεν είχε ούτε για τη μία εισβολή ούτε για την άλλη, εκτός από τη βαρβαρότητά της και την ανοχή Βρετανίας, Ρωσίας και Αμερικής τελικά.

Ελληνική Μεραρχία εις βοήθειαν της Κύπρου - Ναι, ο Μακάριος είπε «τι θα κάνουν τα στρατεύματα όταν φθάσουν εκεί;»

Τώρα, όσον αφορά ότι «ο Τζέιμς Κάλαχαν είχε βολιδοσκοπήσει τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο για την ιδέα αποστολής στην Κύπρο ελληνικής δύναμης». Αυτό ισχύει και το έγγραφο στο βιβλίο μου, «Διζωνική vs Δημοκρατία» 2019.

Λυπάμαι, αλλά ο ισχυρισμός δεν «καταρρίπτεται ως ανυπόστατος». Είναι πολύ έγκυρος είτε αρέσει είτε δεν αρέσει σε οποιονδήποτε. Τον βρήκαμε σε αποδεσμευμένο αμερικανικό έγγραφο της συνομιλίας Κάλαχαν με Κίσινγκερ στις 15.8.1974.

Το θέμα είχε ως εξής:

Στις 14 Αυγούστου, εμπιστευτικό τηλεγράφημα από τη βρετανική πρεσβεία στην Αθήνα, προς το Λονδίνο, ενημέρωνε ότι ο Έλληνας Υπ. Εξωτερικών τούς είπε πως η ελληνική Κυβέρνηση ανησυχούσε για κατάρρευση της αντίστασης της Εθνικής Φρουράς και του ηθικού των Ελληνοκυπρίων και είχε οδηγήσει να ζητήσει την αντίδραση της βρετανικής κυβέρνησης στην αποστολή μια Ελληνικής Μεραρχίας 10.000 ανδρών, που ήδη είχαν συγκεντρωθεί στην Κρήτη για αναχώρηση. Ο Γεώργιος Μαύρος το είχε αναφέρει και στη Γενεύη, στον James Callaghan. Η Μεραρχία θα έφθανε στη Λάρνακα (δεν γνώριζε τις λεπτομέρειες) και από εκεί θα αναλάμβαναν οι στρατιωτικοί ηγέτες της Εθνικής Φρουράς. Η δράση αυτή ήταν σύμφωνα με τις υποχρεώσεις της Ελλάδας βάσει της Συνθήκης Εγγυήσεως ή μπορούσε επίσης να πάει υπό την αιγίδα του ΟΗΕ. Ο Μαύρος ήθελε όμως αεροπορική κάλυψη από τη Βρετανία, γιατί η Ελληνική Αεροπορία μέχρι ενός σημείου μετά την Κρήτη μπορούσε να καλύψει την αποστολή. Ζήτησε, επομένως, αεροπορική κάλυψη από τη Βάση Ακρωτηρίου, μπορούσαν να συνεργαστούν με την Ελλάδα βάσει της Συνθήκης Εγγυήσεως.

Με τη «σύμφωνο γνώμη» και του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου

Παραθέτω αυτούσιο το αμερικανικό έγγραφο, 15.8.1974, συνομιλία Κάλαχαν/Κίσινγκερ και σε ελληνική ελεύθερη μετάφραση:

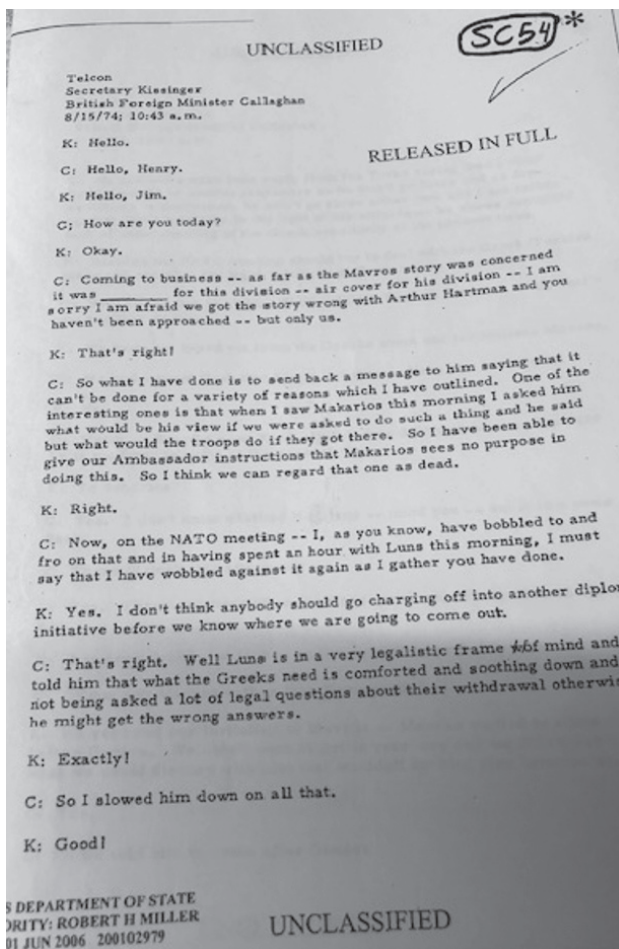
«Callaghan: Στο θέμα... όσον αφορά την ιστορία με τον Μαύρο (Γεώργιο) ήταν - για τη Μεραρχία - αεροπορική κάλυψη για τη Μεραρχία του - λυπάμαι που δεν εξηγηθήκαμε σωστά με τον Arthur Hartman και δεν προσεγγίστηκες... μόνο εμείς.

Kissinger: Ακριβώς!

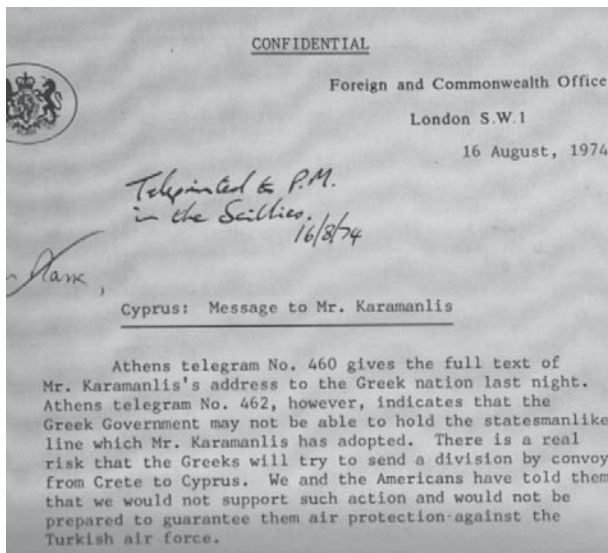
Callaghan : Επομένως εκείνο που έκανα ήταν να του στείλω πίσω ένα μήνυμα λέγοντάς του ότι δεν μπορεί να γίνει, για διάφορους λόγους, τους οποίους απαριθμώ. Ένας ενδιαφέρων λόγος ήταν όταν είδα τον Μακάριο σήμερα το πρωί, τον ρώτησα για τη γνώμη του αν μας ζητού-

σαν να κάνουμε κάτι τέτοιο, και μου είπε "όμως τι θα κάνουν τα στρατεύματα όταν φθάσουν εκεί;". Οπότε αν ήμουν στη θέση να δώσω οδηγίες στον πρόεδρό μας ότι ο Μακάριος δεν βλέπει τον λόγο για κάτι τέτοιο. Έτσι, νομίζω, μπορούμε να θεωρήσουμε το θέμα νεκρό.

(So what I have done is to send back a message to him saying that it can't be done for a variety of reasons which I have outlined. One of the interesting ones is that when I saw Makarios this morning I asked him what would be his view if we were asked to do such a thing and he said but

Το αμερικανικό αποδεσμευμένο πρακτικό συνομιλίας Κάλαχαν/Κίσινγκερ, 15.8.1974.

Η αρνητική απάντηση Φόρεϊν Όφισ (Κάλαχαν) προς Κ. Καραμανλή.

what would the troops do if they got there. So I have been able to give our Ambassador instructions that Makarios sees no purpose in doing this. So I think we can regard that one as dead.)

Kissinger: Σωστά...».

(Πηγή: Unclassified US Department of State review authority: Robert H Miller date/case ID: 01 Jun 2006 200102979) (Τα έντονα γράμματα της συγγραφούς.)

Το αμερικανικό έγγραφο επιβεβαιώνει ότι ο Κάλαχαν δεν συνεννοήθηκε με τον Χένρι Κίσινγκερ για το θέμα, αλλά μίλησε με τον Arthur Hartman (Άρθουρ Χάρτμαν) και ότι ούτε και εξηγήθηκαν σωστά. Χρησιμοποίησε και τον Μακάριο για να στείλει αρνητική απάντηση στην ελληνική Κυβέρνηση μέσω του Βρετανού πρόξενου στην Αθήνα (ακολούθησε στις 16.8.74 και επιστολή). Και εδώ φαίνεται και η αξία μελέτης των αμερικανικών εγγράφων σε συνδυασμό με τα αντίστοιχα βρετανικά.

Η αλήθεια ήταν και παραμένει ότι η Βρετανία ΔΕΝ είχε σκοπό ούτε στην πρώτη ούτε στη δεύτερη εισβολή να εμποδίσει την Τουρκία. Ο Κάλαχαν το ξεκαθάρισε (και για τη δεύτερη εισβολή) σε σύσκεψη στο Λονδίνο, στις 14.8.1974, και είχαν και πάλι επιστημονίτες στον Τούρκο πρόξεν στο Λονδίνο να προσέξουν να μην πειράζουν τις Βάσεις! Στις 17 Ιουλίου 1974 είχαν μάλιστα υποσχεθεί του Ειζεβί (μιας και δεν μπορούσαν να εισβάλουν μαζί, όπως είχε ζητήσει ο Ειζεβί), να βοηθούσαν με το να ΕΜΠΟΔΙΖΑΝ την Ελλάδα από το στείλει στρατεύματα εις βοήθειαν της Κύπρου! Εκτέλεσε η βρετανική κυβέρνηση την υπόσχεσή της, και ενημέρωσε από τις 20 Ιουλίου 1974 την αυστραλιανή κυβέρνηση ότι δεν είχε αντίρρηση να καταλάβανε ο Ειζεβί το 1/3 της Κύπρου Όπως και έγινε.

Ήταν μια πρόστυχη δικαιολογία το πρόσχημα του αιματηρού Κάλαχαν ότι, τάχα, δεν μπορούσε η Βρετανία να επέμβει δίχως τις

ΗΠΑ! Οι ΗΠΑ δεν είχαν καμία υποχρέωση βάσει της Συνθήκης Εγγυήσεως, η Βρετανία την είχε με την υπογραφή της. Αλλά το σχέδιο μιας εισβολής το είχαν ετοιμάσει στο Φόρεϊν Όφισ από το 1964...Το εκτέλεσαν συνωμοτικά το 1974.

Στις 15 Αυγούστου ο Βρετανός πρόξενος στην Αγκυρα ενημέρωσε το Λονδίνο πως ο Τούρκος Πρωθυπουργός διαβεβαίωσε τον Αμερικανό πρόξεν ότι οι τουρκικές δυνάμεις «δεν θα πάρουν περισσότερο από το ένα τρίτο της νήσου. Ανατολικά της Λευκωσίας, δεν θα προχωρήσουν νότια της γραμμής που περνά από την πρωτεύουσα και φτάνει στην Αρμόκωστο, αν και μπορεί να υπάρξουν κάποιες αναπροσαρμογές τακτικής π.χ. για να περιλάβουν και την Τύμπου...». Όπως και έκαναν.

Στις 16 Αυγούστου, ο Michael Alexander (Μάικλ Αλεξάντερ) από το Φόρεϊν Όφισ ενημέρωσε τον προσωπικό γραμματέα του Πρωθυπουργού Χάρολντ Γουίλσον ότι υπήρχε σοβαρός κίνδυνος η Ελλάδα να προσπαθούσε να στείλει μια Μεραρχία από την Κρήτη στην Κύπρο. Και οι ίδιοι (Φόρεϊν Όφισ) και οι Αμερικανοί τούς είπαν ότι δεν μπορούν να υποστηρίξουν τέτοια δράση και δεν ήταν διατεθειμένοι να τους εγγυηθούν την αεροπορική προστασία εναντίον της τουρκικής αεροπορίας που είχαν ζητήσει. Ο Υπ. Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας Τζέιμς Κάλαχαν απάντησε με τηλεγράφημα, έχοντας πρώτα συνεννοηθεί και με τους Αμερικανούς.

(Όπως φανέρωσαν όμως τα αμερικανικά πρακτικά της συνομιλίας του Κάλαχαν με τον Κίσινγκερ, ο Κάλαχαν δεν είχε συνεννοηθεί καθυπό με τον Κίσινγκερ, αλλά με τον Άρθουρ Χάρτμαν).

Για 50 χρόνια είναι ο ΚΥΠΡΙ-ΑΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΟΜΗΡΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΚΑΤΟΧΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ...

Ερευνήτρια/δημοσιογράφος
Πρώτη ανάρτηση, ιστοσελίδα
«Σημερινή», 7.8.2024

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΑΡΟΜΩΝ (Κ.Ο.Α.Π.)
CYPRUS AGRICULTURAL PAYMENTS ORGANISATION (CAPO)

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΑΙΤΗΤΕΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ/ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΓΗΣ ΣΤΟΝ ΚΟΑΠ

Σε σχέση με αιτούμενη Κρατική και Τουρκοκυπριακή γη στον ΚΟΑΠ και σε συνέχεια των σχετικών αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου, υπενθυμίζεται σε όλους τους αιτητές της **Ενιαίας Αίτησης Εκταρικών Επιδοτήσεων 2024**, που έχουν συμπεριλάβει στις αιτήσεις τους κρατικά ή/και τουρκοκυπριακά τεμάχια/εκτάσεις, όπως προβούν **άμεσα**, και σε κάθε περίπτωση **πριν από την 01/09/2024**, στην υποβολή σχετικών αιτημάτων για παραχώρηση άδειας χρήσης/σύμβαση μίσθωσης αυτών, στο Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας ή/και στην Υπηρεσία Διαχείρισης Τουρκοκυπριακών Περιουσιών, σε περίπτωση που δεν το έχουν πράξει ήδη.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΟΑΠ			ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΣΥΠΡΕΤΗΣΗΣ ΚΟΑΠ		
ΛΕΥΚΩΣΙΑ	Ιπποκράτους 34, 2007 Στρόβολος, Λευκωσία	Τηλ.: 22 446 500, Φαξ: 22 446 501	7777 1999		
ΛΕΜΕΣΟΣ	Αρχαίου 4, Ζακιά, 3048 Λεμεσός	Τηλ.: 25 818 026, Φαξ: 25 818 027			
ΠΑΦΟΣ	Ανθυπολοχαγού Γεωργίου Μ. Σάββα 28, 8047 Πάφος	Τηλ.: 26 822 651, Φαξ: 26 822 650			
ΠΟΛΗ ΧΡΥΣΟΧΟΥΣ	Τιμοχάρη 1, 8820 Πόλη Χρυσόχους, Πάφος	Τηλ.: 26 964 633, 26 964 634, Φαξ: 26 964 635	ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΟΑΠ		
ΛΑΡΝΑΚΑ	Αεροπόλεως 16, 7103 Αραδίππου, Λάρνακα	Τηλ.: 24 824 320, Φαξ: 24 824 321			
ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ	1 ^η Απριλίου 248, 5280 Παραλίμνι, Αμμόχωστος	Τηλ.: 23 811 920, Φαξ: 23 811 921			
			Μιχαήλ Κουτσόφρα 20, 2000 Λευκωσία		
			Τηλ.: 22 557 777, Φαξ: 22 557 755		

ΚΛΕΑΡΧΟΣ Α.
ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

Αξιότιμοι κύριοι,

Στη βιβλιοθήκη του Ανώτατου Δικαστηρίου του Ηνωμένου Βασιλείου, δύο διδάγματα του Πλάτωνα και τρία του Αριστοτέλη είναι χαραγμένα στα έργα τέχνης που κοσμούν τους τοίχους. Ένα από αυτά του Αριστοτέλη τα λέει όλα. «Στη δικαιοσύνη επικεντρώνεται η τάξη της κοινωνίας».

Ο Δυτικός πολιτισμός χτίστηκε επάνω σε αυτή και σε σχετικές ιδέες με αρχαία ελληνική προέλευση, όπως το κράτος δικαίου. Το ίδιο ισχύει για τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ), το Συμβούλιο της Ευρώπης και την Ευρωπαϊκή Ένωση, στα οποία η Κυπριακή Δημοκρατία (ΚΔ) εντάχθηκε το 1960, 1961 και 2004 αντίστοιχα.

Παρ' όλα αυτά, στην ΚΔ εδώ και για 50 και πλέον χρόνια, αντί η τάξη της κοινωνίας να επικεντρώνεται στη δικαιοσύνη, η εγκληματικότητα έχει συνδεθεί με την αιμωροσία με αποτέλεσμα τη συστηματική αταξία και αδικία σε δύο παράλληλες κοινωνίες.

Σύμβολο αυτής της κατάντιας είναι η περιθωριοποίηση των ιεσών Συμβάσεων της Γενεύης, πυλώνων του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου που υπογράφηκαν πριν από 75 χρόνια, στις 12 Αυγούστου 1949, και ενσωματώθηκαν στο Κυπριακό Δίκαιο μέσω του περί των Συνθηκών της Γενεύης Κυρωτικού Νόμου του 1966 (στο www.cylaw.org/nomoi/arith/1966_1_040.pdf).

Οι τέσσερις Συμβάσεις της Γενεύης έχουν 196 μέλη, συμπεριλαμβανομένων της ΚΔ και των τριών «εγγυητριών δυνάμεων» της, δηλαδή της Ελλάδας, της Τουρκίας και του Ηνωμένου Βασιλείου. Το Άρθρο 2 της κάθε Σύμβασης ορίζει ότι η καθεμία «εφαρμόζεται» όχι μόνο «εις περίπτωσιν πολέμου κηρυχθέντος ή πάσης άλλης ενόπλου συρράξεως αναφυσμένης μεταξύ δύο ή περισσότερων των Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών», αλλά «εφαρμόζεται επίσης εις πάσαν περίπτωσιν μερικής ή ολικής κατοχής των εδαφών ενός των Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών και αν έτι η εν λόγω κατάληψις δεν αντιμετωπίση ένοπλον αντίστασιν».

Επομένως, οι τέσσερις Συμβάσεις της Γενεύης έχουν ζωική σημασία για την ημικατεχόμενη ΚΔ. Εντούτοις, εν μέρει επειδή η Τουρκία δεν έχει παραδεχτεί ότι είναι κατοχική δύναμη με ανάλογες υποχρεώσεις, οι Συμβάσεις έχουν παραβιαστεί κατάφωρα. Μία από τις πολλαπλές συνέπειες είναι ότι

πολλά προστατευόμενα πρόσωπα, όπως οι άμαχοι κάτοικοι οικιών, δεν έχουν προστατευτεί όπως απαιτεί η Τέταρτη Σύμβαση περί προστασίας του αμάχου πληθυσμού, εν καιρώ πολέμου. Εξ ου η ύπαρξη τόσων πολλών δολοφονημένων, εξαφανισμένων, αγνοουμένων, βιασμένων, εκτοπισμένων και διωγμένων πολιτών της ΚΔ.

Από αυτήν την αφετηρία, σας καταθέτω αυτήν την ανοικτή επιστολή και σας προσκαλώ να απαντήσετε στα ερωτήματα που σας θέτω.

«Ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα...»

Το τεράστιο μέγεθος της τουρκικής εγκληματικότητας υπογραμμίστηκε από τον Πρόεδρο της ΚΔ, κ. Νίκο Χριστοδουλίδη, στην ομιλία του στη Λευκωσία την 20ή Ιουλίου 2024, σε εκδήλωση για την 50ή επέτειο της τουρκικής εισβολής της 20ής Ιουλίου 1974:

«Πενήντα χρόνια μετά, η Ιστορία καταγράφει ότι το προδοτικό πραξικόπημα της Χούντας των Αθηνών και των εδώ συνεργατών της, που ανέτρεψε τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας, Αρχιεπίσκοπο Μακάριο, χρησιμοποιήθηκε ως πρόσχημα από την Αγκυρα, για να εισβάλει στην Κύπρο, διαπράττοντας ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα στη σύγχρονη μεταπολεμική Ιστορία της Ευρώπης και υλοποιώντας έναν πάγιο τουρκικό στόχο, αυτόν της

διαίρεσης και της δημογραφικής αλλοίωσης πέραν του ενός τρίτου της πατρίδας μας».

«Συγγερές δολοφονίες», «Ο βίαιος ξεριζωμός» κ.λπ.

Στην ομιλία του, ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης μίλησε ρητά για «συγγερές δολοφονίες» και παρουσίασε έναν επιλεκτικό κατάλογο:

«* Ο άδικος χαμός εκατοντάδων ανθρώπων και ο βίαιος ξεριζωμός δεκάδων χιλιάδων οικογενειών από τα σπίτια τους,

* οι αγνοούμενοι, των οποίων η τύχη δεν έχει ακόμη διακριβωθεί, και τα παιδιά και τα εγγόνια τους, που ακόμη περιμένουν,

* οι εγκλωβισμένοι μας που παρμένιναν, παρά τις διώξεις, πιέσεις και τις συνεχείς προκλήσεις, στις εστίες τους,

* η επονείδιστη καταστροφή της πολιτιστικής και θρησκευτικής μας κληρονομιάς, οι εκκλησίες, τα ιστορικά μας μνημεία, η φύση, οι τόποι μας».

Αυτές οι αδικίες αποτελούν μέρος ενός ευρύτερου μοτίβου, που εξηγεί γιατί η μία αιμώρητη αδικία έχει οδηγήσει στην άλλη.

Στις 21 Δεκεμβρίου 1963 ξέσπασε εσωτερική ένοπλη σύρραξη. Ακολούθησε διεθνής ένοπλη σύρραξη. Σύμφωνα με την ΚΔ στο Έγγραφο του ΟΗΕ S/5488 της 26ης Δεκεμβρίου 1963, την ημέρα των Χριστουγέννων η Τουρκία ξεκίνησε «πράξεις επιθετικότητας» («acts of aggression») και «επέμβαση στις εσωτερικές υποθέσεις της Κύπρου» – μέσω της «απειλής και της χρήσης βίας έναντι της εδαφικής ακεραιότητας και πολιτικής ανεξαρτησίας της».

Κατά καιρούς, στα επόμενα δέκα χρόνια, επιβλήθηκε βία από διαφορετικές στρατιωτικές και παραστρατιωτικές δυνάμεις. Μάλιστα, φαίνεται ότι διαπράχθηκαν εγκλήματα σε αντίθεση με το Κυπριακό Δίκαιο και το Διεθνές Δίκαιο. Ταυτόχρονα, και εδώ είναι η ουσία του ζητήματος, εμφανίστηκε κλίμα αιμωροσίας.

Ήταν σε τέτοιο απαράδεκτο κλίμα που, το καλοκαίρι του 1974, η Χούντα των Αθηνών διέπραξε πραξικόπημα στη Λευκωσία στις 15 Ιουλίου και η τουρκική κυβέρνηση στην Αγκυρα υποκίνησε δύο αλληλένδετες εισβολές στην ΚΔ στις 20 Ιουλίου και 14 Αυγούστου. Καθεμία από αυτές τις τρεις επιθέσεις ήταν έγκλημα. Ενώ η πρώτη τουρκική εισβολή είχε ως φαινομενικά αληθοφανές αλλά ψευδές πρόσχημα το πραξικόπημα, η δεύτερη τουρκική εισβολή δεν είχε κανένα πρόσχημα εφόσον το οκταήμερο πραξικοπηματικό καθεστώς στη Λευκωσία είχε καταρρεύσει στις 23 Ιουλίου.

Αμέτρητα εγκλήματα χωρίς τιμωρία

Σε εντελώς εκφοβιστικό κλίμα αιμωροσίας, οι δύο τουρκικές εισβολές οδήγησαν σε φόνους, βιασμούς, άσμενες επιθέσεις, δια-

κρίσεις, εξαναγκαστικές εξώσεις, βίαιες μεταφορές, απελάσεις και άλλες απάνθρωπες πράξεις κατά άμαχων προστατευμένων προσώπων σε αντίθεση με τα άρθρα 27, 49, 147 και άλλα άρθρα της Τέταρτης Σύμβασης της Γενεύης περί προστασίας του αμάχου πληθυσμού, εν καιρώ πολέμου. Επιπλέον, απ' ό,τι φαίνεται, η κάθε εισβολή οδήγησε σε σοβαρές παραβιάσεις της Τρίτης Σύμβασης της Γενεύης περί μεταχείρισης των αιχμαλώτων πολέμου.

Λεπτομέρειες για επιβεβαιωμένα, υποπτευόμενα και εικαζόμενα εγκλήματα είναι θαμμένες στα αρχεία του ΟΗΕ, όπως τα έγγραφα που αναπαράγονται σε βιβλίο 364 σελίδων, στο οποίο έγραψε Πρόλογος – Marta Murzanska (ed.), Cyprus in the UN Archives: January 1974 - December 1974 (Larnaca: ERPIC, 2017), www.amazon.com/Cyprus-Archives-January-1974-December/dp/9963211526

Όταν ανακοινώθηκε καιάπαυση του πυρός στις 16:00 της 16ης Αυγούστου 1974, η Τουρκία είχε ήδη ολοκληρώσει την κατοχή του 57 τοις εκατόν της ακτογραμμής της ΚΔ, πέραν του 36 τοις εκατόν της επικράτειάς της. Από τότε έχουν διαπραχθεί ακόμη περισσότερα εγκλήματα σε ενισχυμένο κλίμα αιμωροσίας.

Εξωφρενική και κινηματογραφημένη περίπτωση είναι «η βάνανση δολοφονία του 24χρονου Τάσου Ισαάκ και του 26χρονου Σολωμού Σολωμού». Έτσι χαρακτηρίστηκε αυτό το αιμώρητο διπλό έγκλημα από την Προεδρία της ΚΔ στις 11 Αυγούστου 2023, 27 χρόνια μετά από το βάρβαρο λιντσάρισμα του Ισαάκ στη νεκρή ζώνη την 11η Αυγούστου 1996 και τον εν ψυχρώ πυροβολισμό του Σολωμού σε διπλανό φυλάκιο της κατοχικής δύναμης τρεις μέρες αργότερα. (Δείτε στο <https://x.com/CYpresidency/status/1690021251761192960>).

Εξαιτίας των επιβεβαιωμένων αποτυχιών της Τουρκίας, οι υποπτικοί δράστες παραμένουν ελεύθεροι. Λεπτομέρειες βρίσκονται στις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) στις υποθέσεις Isaak v Turkey [2008] ECHR 553 και Solomou & Others v Turkey [2008] ECHR 552.

Τα αγνοημένα θύματα του βιασμού

Στην ομιλία του της 20ής Ιουλίου 2024, η μόνη φορά που ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης ανέφερε τον βιασμό ήταν μεταφορικά, όταν παρατήρησε ότι το 1974 «η Κυπριακή Δημοκρατία υπέστη έναν διπλό βιασμό...». Έτσι, όπως έχουν κάνει τόσο άλλοι πολιτικοί, ο Πρόεδρος αγνόησε τα ενήλικα και ανήλικα άτομα που είχαν κυριολεκτικά βιαστεί, όπως τις γυναίκες και τα κορίτσια που αναφέρονται σιωπηρά στους δύο Τόμους της Έκθεσης της Ευρωπαϊκής Επιτρο-

Αφίσα της ΚΔ που δημοσιεύτηκε από την Προεδρία της στις 14.08.2021 (στο <https://x.com/AnastasiadesCY/status/1426446012105859072>)

50 και πλέον χρόνια αιμωροσίας, παρά τα 75 χρόνια των Συμβάσεων της Γενεύης

Ανοικτή επιστολή στον Πρόεδρο, στον Αρχηγό Αστυνομίας και στον Γενικό Εισαγγελέα της Κυπριακής Δημοκρατίας

πής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η οποία υιοθετήθηκε στις 10 Ιουλίου 1976 πριν αποκατακτηθεί στις 31 Αυγούστου 1979 και μετέπειτα αρχειοθετηθεί (στο <https://hudoc.echr.coe.int/>).

Στην παράγραφο 373 του Τόμου Ι της Έκθεσής της, η Επιτροπή κατέληξε στο ακόλουθο συμπέρασμα: «Τα αποδεικτικά στοιχεία δείχνουν ότι βιασμοί διαπράχθηκαν από Τούρκους στρατιώτες, και τουλάχιστον σε δύο περιπτώσεις ακόμη από Τούρκους αξιωματικούς, και όχι μόνο σε μεμονωμένες περιπτώσεις απειθαρχίας».

«Ζώνη ατιμωρησίας»

Από τότε που άρχισε η τουρκική κατοχή, η φύση της ατιμωρητικής εγκληματικότητας έχει μεταμορφωθεί. Για παράδειγμα, στον τόμο της δημογραφικής μηχανής ενεργοποιήθηκε αρχικά ο αποικισμός του κατεχομένου τμήματος με πολίτες της Τουρκίας, σε αντίθεση με τα άρθρα 49 και 147 της Τέταρτης Σύμβασης της Γενεύης. Πιο πρόσφατα, τόσο άλλοι ξένοι έχουν μεταφερθεί παράνομα στο κατεχόμενο τμήμα. Αυτοί περιλαμβάνουν περίπου δέκα χιλιάδες πολίτες της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Πακιστάν που «κατοικούν» εκεί, παράτυποι μετανάστες που φαίνεται ότι εργαλειοποιούνται από την Τουρκία ως «όπλα υβριδικού πολέμου» και τα κακοποιημένα θύματα της ανθρωποεμπορίας, παιδοεμπορίας, σύγχρονης δουλεμπορίας και των σιχαμερών σχετικών εγκλημάτων (για τους Πακιστανούς πολίτες, δείτε στο <https://pio.mfa.gov.ct.tr/en/pakistani-citizens-feel-at-home-in-the-trnc-we-also-feel-at-home-here-in-pakistan-dilsad-senol/>).

Σε έκθεση για το εμπόριο ανθρώπων, που δημοσιεύτηκε τον Ιούνιο 2012, το Στέιτ Ντιπάρτμεντ των ΗΠΑ άρχισε να προειδοποιεί ότι «η περιοχή που διαχειρίζονται Τουρκοκύπριοι», δηλαδή αυτή υπό κατοχή, «συνεχίζει να είναι ζώνη ατιμωρησίας για το εμπόριο ανθρώπων», στην οποία «η σωματεμπορία» («sex trafficking») είναι ιδιαίτερο «πρόβλημα» (Δείτε στο <https://2009-2017.state.gov/j/tip/rls/tiprpt/2012/192366.html>).

Κατάλογος ατιμωρητών παρανομιών

Συνοπτικά, στην ΚΔ από τις 21 Δεκεμβρίου 1963 μέχρι σήμερα έχουν ή φαίνεται ότι έχουν διαπραχθεί αμέτρητες ατιμωρητικές παρανομίες. Περιλαμβάνουν:

* Εγκλήματα κατά της ειρήνης, εγκλήματα πολέμου και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας σε αντίθεση με το Άρθρο 6 του Χάρτη του Στρατοδικείου της Νυρεμβέργης της 8ης Αυγούστου 1945 και με το Ψήφισμα 95 (Ι) της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ της 11ης Δεκεμβρίου 1946, που «επιβεβαιώνει τις αρχές του Διεθνούς Δικαίου που αναγνωρίζονται από τον Χάρτη του

Στρατοδικείου της Νυρεμβέργης και από την απόφαση του Στρατοδικείου της Νυρεμβέργης».

* Το έγκλημα της Γενοκτονίας σε αντίθεση με τη Σύμβαση για την Πρόληψη και Καταστολή του Εγκλήματος της Γενοκτονίας της 9ης Δεκεμβρίου 1948, που έχει 153 κράτη – μέλη, εκ των οποίων είναι η ΚΔ και οι «εγγυήτριες δυνάμεις» της.

* Διεθνή εγκλήματα που συνδέονται με σοβαρές παραβιάσεις των Συμβάσεων της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949, ειδικά την Τρίτη Σύμβαση και την Τέταρτη Σύμβαση που ανέφερα νωρίτερα.

* Το έγκλημα του Απαρτχάιντ σε αντίθεση με τη Σύμβαση για το Έγκλημα του Απαρτχάιντ της 30ής Νοεμβρίου 1973, που τέθηκε σε ισχύ στις 18 Ιουλίου 1976 και έχει 110 κράτη-μέλη που δεν περιλαμβάνουν ούτε την ΚΔ ούτε τις «εγγυήτριες δυνάμεις» της.

* Διεθνή εγκλήματα που έχουν διαπραχθεί από την 1η Ιουλίου 2002 (όπως τη λεηλασία τοποθεσίας) σε αντίθεση με το Καταστατικό της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου της 17ης Ιουλίου 1998 που τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουλίου 2002 και έχει 124 κράτη-μέλη, εκ των οποίων είναι η ΚΔ, η Ελλάδα και το Ηνωμένο Βασίλειο, αλλά όχι η Τουρκία.

* Παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών.

* Παραβιάσεις του εθιμικού Διεθνούς Δικαίου και των εθίμων του πολέμου.

* Άλλες παρανομίες σε αντίθεση με το Διεθνές Δίκαιο.

* Ποινικά αδικήματα σε αντίθεση με το Ποινικό Δίκαιο της ΚΔ, και

* άλλες παρανομίες σε αντίθεση με το Κυπριακό Δίκαιο.

Στον άμεσο απόηχο της ολοκλήρωσης της κατοχής, η ΚΔ επέδειξε κάπως σκληρή γραμμή κατά της εγκληματικότητας. Αυτό αποδεικνύεται από δύο επίσημες γραπτές καταγγελίες.

Η μία ήταν η καταγγελία της 19ης Σεπτεμβρίου 1974, που υποβλήθηκε από την Κυπριακή Κυβέρνηση στην ΕΔΑΔ. Αυτή έδωσε έμφαση σε εικαζόμενα εγκλήματα που είχαν ως αποτέλεσμα εικαζόμενες παραβιάσεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου της 4ης Νοεμβρίου 1950. Εξ ου και η προαναφερόμενη Έκθεση της Επιτροπής.

Η δεύτερη ήταν καταγγελία που υποβλήθηκε από τον Πρόσβη Ζήνωνα Ρωσσίδη, Μόνιμο Αντιπρόσωπο της ΚΔ στο ΟΗΕ, σε επιστολή 20 σελίδων της 6ης Δεκεμβρίου 1974, προς τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ (έγγραφο του ΟΗΕ S/11569), που κατέληξε στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Αυτή έδωσε έμφαση σε εικαζόμενα εγκλήματα σε αντίθεση με τις Συμβάσεις της Γενεύης και όχι μόνο.

Με την πάροδο του χρόνου, όμως, η ΚΔ αποφάσισε να ακο-

27 χρόνια από τη δολοφονία του Τάσου Ισαάκ και του Σολωμού Σολωμού

Αφίσα της ΚΔ που δημοσιεύτηκε από την Προεδρία της στις 11.08.2023 (στο <https://x.com/CYpresidency/status/1690021251761192960>)

λουθήσει μια ανήθικη και, εν τέλει, αποτυχημένη πολιτική του κατευνασμού προς όφελος της Τουρκίας. Επίσης, αν και πέτυχε διαν οδήγησε την Τουρκία στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η ΚΔ επέλεξε να μην εκμεταλλευτεί όλους τους διαθέσιμους μοχλούς της δικαιοσύνης.

Εκτός από τον Νίκο Σαρψών, επί οκτώ μέρες ντε φάκτο επικεφαλής του πραξικοπηματικού καθεστώτος

στη Λευκωσία, που καταδικάστηκε σε κυπριακό ποινικό δικαστήριο, τόσοι άλλοι γλύτωσαν σε κλίμα ατιμωρησίας. Ανάμεσα σε αυτούς είναι οι υπόλοιποι πραξικοπηματίες συν προδότες, δολοφόνοι, βιαστές, παιδοβιαστές, κλέφτες και απατεώνες. Είτε άμεσα είτε έμμεσα, διάφορα κυρίαρχα κράτη ευθύνονται για την ατιμωρητική εγκληματικότητα, κυρίως, αλλά όχι μόνο η Τουρκία.

Καθοριστικά, η ατιμωρησία έχει

παγιωθεί από τον ΟΗΕ, επειδή το Συμβούλιο Ασφαλείας:

* έχει αγνοήσει την καταγγελία της 6ης Δεκεμβρίου 1974,

* δεν έχει υποβάλει κυρώσεις κατά της Τουρκίας,

* δεν έχει τερματίσει την τουρκική κατοχή έχοντας εγκρίνει οποιεσδήποτε «στρατιωτικές επιδείξεις», οποιονδήποτε «αποκλεισμό» ή οποιεσδήποτε «άλλες επιχειρήσεις αεροπορικών, θαλάσσιων ή χερσαίων δυνάμεων των Μελών των Ηνωμένων Εθνών», όπως προβλέπει σε ορισμένες περιπτώσεις το Άρθρο 42 του Χάρτη του ΟΗΕ,

* δεν έχει εγκαθιδρύσει διεθνές ποινικό δικαστήριο για την Κύπρο παρόμοιο με το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο για την Πρώην Γιουγκοσλαβία, το οποίο το Συμβούλιο Ασφαλείας εγκαθίδρυσε στη Χάγη μέσω του Ψηφίσματος 827 (1993).

Το κερασάκι στην τούρτα είναι ότι μέσω Ψηφισμάτων όπως το Ψήφισμα 649 (1990), το Συμβούλιο Ασφαλείας έχει υιοθετήσει τις «δικοινοτικές», «διζωνικές» και «ομοσπονδιακές» αρχές που η Τουρκία προωθούσε από το 1974 με προφανή στόχο τη νομιμοποίηση των παράνομων συνεπειών των εγκλημάτων.

Ερωτήματα

Σε δήλωση της 12ης Ιανουαρίου 2023, ο Αντόνιο Γκουτιέρρες, Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ, δήλωσε τα εξής: «Το κράτος δικαίου είναι θεμελιώδες για τα Ηνωμένα Έθνη και για την αποστολή μας για την ειρήνη. Το Συμβούλιο Ασφαλείας έχει ζωικό ρόλο στη διατήρησή του. Ο ακρογωνιαίος λίθος του κράτους δικαίου είναι ότι όλοι οι άνθρωποι, θεσμοί και φορείς, δημόσιοι και ιδιωτικοί, συμπεριλαμβανομένου του ίδιου του κράτους, είναι υπολογιστές ενώπιον του νόμου».

Στη δήλωσή του, ο Γενικός Γραμματέας παραδέχτηκε ότι «κράτη συνεχίζουν να παραβιάζουν το διεθνές δίκαιο με ατιμωρησία», ανακήρυξε ότι «ο τερματισμός της ατιμωρησίας είναι θεμελιώδης» και πρότεινε τη δικαιοσύνη ως αντίδοτο:

«Σε όλον τον κόσμο, τα Ηνωμένα Έθνη κινητοποιούνται κατά της ατιμωρησίας και δεσμεύονται να λογοδοτήσουν τους δράστες μέσω δικαίων, ανεξάρτητων δικαστικών διαδικασιών. Ενισχύουμε επίσης το κράτος δικαίου υποστηρίζοντας τα θύματα και τους επιζώντες και παρέχοντας πρόσβαση στη δικαιοσύνη, στα ένδικα μέσα και στην αποκατάσταση των ζημιών».

Εν όψει αυτής της δήλωσης και των αμέτρητων ατιμωρητικών εγκλημάτων που φαίνεται ότι έχουν διαπραχθεί στην επικράτεια της ΚΔ από τις 21 Δεκεμβρίου 1963, απαιτώ τον άμεσο τερματισμό της ατιμωρησίας και θέτω παρακάτω ορισμένα ερωτήματα.

Πρώτον, η ΚΔ θα παραπέμψει την Τουρκία στο Διεθνές Δικαστήριο στη Χάγη ή, αν αυτό δεν είναι εφικτό επειδή η Τουρκία δεν αποδέχεται τη γενική υποχρεωτική δικαιοδοσία του Δικαστηρίου, θα απαιτήσει την ενεργοποίηση του Αρθρου 96.1 του Χάρτη του ΟΗΕ που ορίζει ότι «η Γενική Συνέλευση ή το Συμβούλιο Ασφαλείας μπορούν να ζητούν από το Διεθνές Δικαστήριο να γνωμοδοτεί για οποιονδήποτε νομικό θέμα»; Εάν ναι, τότε και πώς; Εάν όχι, γιατί όχι;

Δεύτερον, η Κυπριακή Κυβέρνηση θα καλέσει το Συμβούλιο Ασφαλείας να εγκαθιδρύσει ειδικό διεθνές ποινικό δικαστήριο για την Κύπρο με σκοπό τη διερεύνηση διεθνών εγκλημάτων και σοβαρών παραβιάσεων του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου και, ανάλογα με τα ευρήματα, τη δίωξη προσώπων; Εάν ναι, τότε

και πώς; Εάν όχι, γιατί όχι;

Τρίτον, η ΚΔ θα καλέσει τον Εισαγγελέα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου να ερευνήσει τα διεθνή εγκλήματα που επιτίπουν στη δικαιοδοσία του από την 1η Ιουλίου 2002 και, ανάλογα με τα ευρήματα, να ξεκινήσει τη δίωξη προσώπων; Εάν ναι, τότε και πώς; Εάν όχι, γιατί όχι;

Τέταρτον, ποια άλλα μέτρα θα λάβουν οι αρμόδιες Αρχές της ΚΔ, ούτως ώστε (Ι) να εφαρμοστεί το κράτος δικαίου μέσω της Τέταρτης Σύμβασης της Γενεύης, του ευρύτερου Διεθνούς Δικαίου και του Κυπριακού Δικαίου, (ΙΙ) να αποδοθεί δικαιοσύνη και, έτσι, να αποκαλυφθεί η αλήθεια και να δημιουργηθεί αποτρεπτικός παράγοντας (ΙΙΙ) να χορηγηθούν ένδικα μέσα όπως τις αποζημιώσεις και την αποκατάσταση των ζημιών;

Αναμένω τις απαντήσεις σας. Εν τω μεταξύ, επαναλαμβάνω το περίφημο ρητό του αείμνηστου Benjamin B. Ferencz, που υπηρέτησε ως Αμερικανός εισαγγελέας σε μια από τις μεταπολεμικές δίκες στη Νυρεμβέργη. «Δεν μπορεί να υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη».

Με εκτίμηση
ΚΛΕΑΡΧΟΣ Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΥΓ 1: Η δήλωση του ΓΓ του ΟΗΕ της 12.01.2023 βρίσκεται στο www.un.org/sg/en/content/sg/statement/2023-01-12/the-secretary-generals-remarks-the-security-council-the-promotion-and-strengthening-of-the-rule-of-law-the-maintenance-of-international-peace-and-security-the-rule-of

ΥΓ 2: Απομαγνητοφώνηση και βίντεο της ομιλίας του Προέδρου Χριστοδουλίδη της 20.7.2024 βρίσκονται στο www.pio.gov.cy/%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CE%BA%CE%BF%CE%B9%CE%BD%CF%89%CE%B8%CE%AD%CE%BD%CF%84%CE%B1-%CE%AC%CF%81%CE%B8%CF%81%CE%BF.html?id=42982#flat

Η Μάχη των Γιγάντων και στη μέση η ΕΕ

Η Κίνα επιχειρεί να γίνει μέρος της λύσης στα δύο εν εξελίξει πολεμικά μέτωπα

ΣΟΦΙΑ ΙΩΣΗΦ

Τοποθετεί τα πιόνια του στη διεθνή σκακιέρα το Πεκίνο και, εν μέσω των πολεμικών συρράξεων σε Ουκρανία και Μέση Ανατολή, επιχειρεί να κάνει νικητή την παρουσία του.

Η Κίνα, συνδυάζοντας τα χαρακτηριστικά ενός πανάρχαιου πολιτισμού και τη δυναμική της ως η δεύτερη μεγαλύτερη οικονομία παγκοσμίως, επιχειρεί να γίνει μέρος της λύσης στα δύο εν εξελίξει πολεμικά μέτωπα.

Οι πρωτοβουλίες της, αν και μέχρι στιγμής πέφτουν στο κενό, είναι ενδεικτικές του ρόλου που θέλει να διαδραματίσει στη διεθνή σκηνή.

Στόχος της είναι η διεύρυνση της επιρροής της σε διεθνές επίπεδο, ώστε το νέο παγκόσμιο σύστημα ν' αντιπροσωπεύει το όραμά της

για ένα πολυπολικό σύστημα, που θα κάνει χώρο γι' άλλες δυνάμεις στο παγκόσμιο βάθρο, στο οποίο μέχρι στιγμής βρίσκονταν μόνον οι ΗΠΑ.

Αντιλαμβανόμενες τη δυναμική της ανόδου της Κίνας, οι ΗΠΑ επιχειρούν να την ανακόψουν με οικονομικά εργαλεία, έχοντας ως πιστό σύμμαχο την Ε.Ε.

Δημοσιογραφική αποστολή στην Κίνα

Μέσα σε λίγες ώρες και ενόσω η Αντιπροσωπία δημοσιογράφων της Κύπρου βρισκόταν στο Πεκίνο, μετά από πρόσκληση του Κινεζικού Ινστιτούτου Εξωτερικής Πολιτικής σε συνεργασία με την Πρεσβεία της χώρας στη Λευκωσία, ο Κινέζος Υπουργός Εξωτερικών συναντήθηκε με τον Ουκρανό ομόλογό του, ενώ μεσολάβησε για τη συμφιλίωση 14 παλαιστινιακών παρατάξεων και την υπογραφή της Διακήρυξης του Πεκίνου.

Κινέζοι αναλυτές ερμηνεύουν μάλιστα την επίσκεψη του Ουκρανού αξιωματούχου, περί τα τέλη Ιουλίου, ως αναγνώριση

της Ουκρανίας για τη «δίκαιη» στάση, που τηρεί το Πεκίνο στον πόλεμο.

Αυτό, λίγες ημέρες αφότου το ΝΑΤΟ κατηγορήσει την Κίνα ότι είναι συνεργός της Ρωσίας, στην εισβολή της στην Ουκρανία.

Η Κίνα, όπως λέχθηκε στους δημοσιογράφους από την Κύπρο, θέλει να αποσυνδέσει τις σχέσεις της με την Ευρωπαϊκή Ένωση από τη στάση που τηρεί στο Ουκρανικό.

Ο εμπορικός πόλεμος και το λεγόμενο «De-risking» της Ε.Ε.

Ενόσω οι δύο μεγαλύτερες οικονομίες του κόσμου συγκρούονται, η ΕΕ αποφασίζει να ακολουθήσει τα βήματα των ΗΠΑ και να επιβάλει δασμούς έως και 37,6 % στα κινεζικά ηλεκτρικά αυτοκίνητα.

Δικαιολογεί τους δασμούς επικαλούμενη κρατικές επιδοτήσεις από το Πεκίνο, οι οποίες, όπως αναφέρει, προκαλούν αθέμιτο ανταγωνισμό στην ευρωπαϊκή αγορά, με τις σινο-ευρωπαϊκές σχέσεις να μπαίνουν σε νέες περιπέτειες.

Η Κίνα, η οποία αρνείται ότι το πλεόνασμα στα ηλεκτρικά οχή-

ματα που εξάγει οφείλεται στις επιδοτήσεις, προσέφυγε στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, κατηγορώντας τις Βρυξέλλες για κατάφωρη παραβίαση των κανόνων του Οργανισμού.

Απαντά, δε, στην ευρωπαϊκή πολιτική παίζοντας το χαρτί της πράσινης μετάβασης αλλά και της επιβάρυνσης των καταναλωτών.

Όπως μας λέχθηκε, η επιβολή δασμών θα προκαλέσει αναταραχές στην αλυσίδα εφοδιασμού, με τους καταναλωτές να πληρώνουν το κόστος. Εκφράστηκε, επίσης, η επιθυμία το ζήτημα ν' αντιμετωπιστεί μέσω διαλόγου, στον οποίο ενδεχομένως να μπορεί να

διαδραματίσει ρόλο και η Κύπρος ασκώντας πιέσεις, μέσω της ιδιότητάς της ως κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο κάδρο βρίσκεται και η δεδηλωμένη πρόθεση της ΕΕ για μείωση της εμπορικής εξάρτησης από την Κίνα και εξισορρόπηση των εμπορικών τους σχέσεων.

Ως προς αυτήν την κατεύθυνση φαίνεται να έχουν γίνει βήματα, καθώς το 2023 η ψαλίδα εισαγωγών και εξαγωγών μεταξύ ΕΕ και Κίνας μειώθηκε.

Οι εισαγωγές της ΕΕ από την Κίνα ανήλθαν σε 514 δις ευρώ και οι εξαγωγές της σε 223 δις ευρώ. Βάσει των στοιχείων της

Η Κύπρος, όπως μας λέχθηκε, τηρεί δίκαιη και αντικειμενική στάση στην ΕΕ απέναντι στην Κίνα, ενώ από πλευράς του το Πεκίνο υποστηρίζει τις προσπάθειες της Λευκωσίας στο Κυπριακό και τηρεί σαφή στάση στις συζητήσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Eurostat, το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου διαμορφώθηκε σε 291 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή χαμηλότερο κατά 106 δισεκατομμύρια σε σύγκριση με το 2022.

Στην κορυφή των εισαγωγών βρίσκεται ο τηλεπικοινωνιακός εξοπλισμός, ενώ τη μεγαλύτερη αύξηση σε σύγκριση με πέρσι, της τάξης του 36,7%, καταγράφουν τα αυτοκίνητα και τα μηχανοκίνητα οχήματα.

Γέφυρες προς την Κύπρο

Η Κίνα αντιλαμβάνεται την Κύπρο ως εταίρο της στην ΕΕ, καθώς, μεταξύ άλλων, η Λευκωσία έχει σταθερή θέση στο ζήτημα της Ταϊβάν, υποστηρίζοντας την πολιτική της «Μιας Κίνας».

Αλλωστε ακούσαμε αρκετές φορές, κατά τη διάρκεια της επίσκεψής μας, τη φράση: «Μια Κύπρος, μια Κίνα».

Η Κύπρος, όπως μας λέχθηκε, τηρεί δίκαιη και αντικειμενική στάση στην ΕΕ απέναντι στην Κίνα, ενώ από πλευράς του το Πεκίνο υποστηρίζει τις προσπάθειες της Λευκωσίας στο Κυπριακό και τηρεί σαφή στάση στις συζητήσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Το Πεκίνο προσβλέπει την ίδια ώρα σε στενότερη συνεργασία με την Κύπρο και στον εμπορικό τομέα. Η Αντιπροσωπία των δημοσιογράφων επισκέφθηκε την πόλη Νίνγκμπο, η οποία είναι αδελφοποιημένη με τη Λάρνακ, και άκουσε τις προτάσεις της τοπικής Διοίκησης για ενίσχυση της συνεργασίας των δύο πόλεων, οι οποίες αναμενόταν να υποβληθούν και στον Δήμο Λάρνακας.

Αυτές οι προτάσεις περιλαμβάνουν συχνότερες επαφές αντιπροσωπών των δύο πόλεων, ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ λιμανιών και ανταλλαγές φοιτητών.

Το λιμάνι της πόλης είναι το παλαιότερο της χώρας και από εκεί πραγματοποιούνται διαδρομές από και προς περισσότερες από 200 χώρες και περιοχές.

Οικονομική ανάπτυξη μέσω αύξησης του τουρισμού

Η Κίνα ποντάρει, την ίδια ώρα, στην αύξηση των τουριστικών ροών που καταφθάνουν στη χώρα, οι οποίες, μάλιστα, έχουν καταγράψει φέτος άνοδο κατά 152% σε σύγκριση με πέρσι.

Ο ηγέτης της χώρας έχει αναδείξει την ανάγκη ανάπτυξης του τουριστικού τομέα για την περαιτέρω προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης αλλά και για την προβολή της εικόνας της Κίνας.

Η προσέλκυση τουρισμού δεν αποτελεί βεβαίως δύσκολο εγχείρημα για τη χώρα, καθώς, παρά την τεράστια ανάπτυξη της, οικονομική και τεχνολογική, έχει καταφέρει να διατηρήσει την ιστορία και τον πολιτισμό της, που αποτελεί έναν από τους αρχαιότερους στον κόσμο.

Εξερευνώντας την αχανή χώρα

Η Κίνα αντιλαμβάνεται την Κύπρο ως εταίρο της στην ΕΕ, καθώς, μεταξύ άλλων, η Λευκωσία έχει σταθερή θέση στο ζήτημα της Ταϊβάν, υποστηρίζοντας την πολιτική της «Μιας Κίνας»

της Ασίας βρίσκεις από εμβληματικά μνημεία χιλιάδων ετών, που άφησαν πίσω τους οι δυναστείες, μέχρι αρχαίους ναούς και μεγαλουπόλεις με μοντέρνα αρχιτεκτονική και ουρανοξύστες διακοσμημένους με φώτα.

Σταθμός για μιαν αξέχαστη περιπέτεια στην Κίνα αποτελεί η Απαγορευμένη Πόλη, στο Πεκίνο. Ένα γιγάντιο σύμπλεγμα κτισμάτων με χιλιάδες αίθουσες, που αποτελούσε αυτοκρατορικό παλάτι των Δυναστειών Ming και Qing. Το όνομά της αντιπροσώπευε το γεγονός ότι οι απλοί πολίτες δεν είχαν δικαίωμα πρόσβασης σε αυτή.

Τώρα βέβαια αποτελεί μαγνήτη τουριστών και δέχεται περίπου 1 εκατομμύριο επισκέπτες την ημέ-

ρα, που έχουν τη δυνατότητα να περιηγηθούν στην πόλη των Αυτοκρατόρων και συνάμα στην κινεζική ιστορία.

Άλλο ένα πολιτιστικό διαμάνι αποτελεί η αρχαιότερη υπάρχουσα ιδιωτική βιβλιοθήκη της χώρας, που βρίσκεται στην πόλη Νίνγκμπο. Και αν οι μαγευτικοί κήποι και η παραδοσιακή αρχιτεκτονική, που κουβαλούν πέραν των τεσσάρων αιώνων «ζωής», δεν καταφέρουν να σου κόψουν την ανάσα, τότε σίγουρα αυτό θα το κάνει η συλλογή από περίπου 300.000 αρχαία βιβλία.

Και όταν αποφασίσεις ότι ήρθε η ώρα να αποχαιρετήσεις την πόλη, επιβιβάζεσαι στον σιδηρόδρομο υψηλής ταχύτητας για τον επόμε-

νο προορισμό. Τη Ναντσίνγκ, μια πόλη 2,5 χιλιάδων ετών, που θα σε παρασύρει στη μακρόχρονη ιστορία της Κίνας.

Η αποκαλούμενη πρωτεύουσα των έξι Δυναστειών, κρατά αλώβητο τον ιστορικό και πολιτισμικό της χαρακτήρα. Μια επίσκεψη στο τείχος της Δυναστείας Μινγκ, που κτίστηκε για να προστατεύει την αρχαία πρωτεύουσα, θα σε ταξιδέψει 600 έτη πίσω στον χρόνο, ενώ μπροστά σου θα απλώνεται η λίμνη Σουανγκού.

Δεν πρέπει πάντως να χάσεις την ευκαιρία για μια κρουαζιέρα στον ποταμό Τσινγκχουάι, με παραδοσιακά σνακ και τσάι, ο οποίος το βράδυ κατακλύζεται από φώτα.

Φωτό της απεσταλμένης του ΚΥΠΕ, Κάτιας Χριστοδούλου

Αποφυλάκιση κρατουμένων επ' αδεία

Μια δεύτερη ευκαιρία... περιορισμένης ελευθερίας

ΠΕΤΡΟΣ ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ

Εδώ και 15 χρόνια εφαρμόζεται στην Κύπρο ο θεσμός της αποφυλάκισης κρατουμένων επ' αδεία.

Το Συμβούλιο Αποφυλάκισης Κρατουμένων επ' Αδεία θεωρείται για πολλούς μια πρακτική, μέσω της οποίας μπορούν ν' αφεθούν ελεύθεροι από τις Κεντρικές Φυλακές έμποροι ναρκωτικών, δολοφόνοι και βιαστές. Όμως, αυτό που ίσως δεν είναι γνωστό, είναι το γεγονός ότι, όσοι αποφυλακίζονται επ' αδεία από το Συμβούλιο, συνεχίζουν να είναι φυλακισμένοι. Αυτό που αλλάζει στην περίπτωση τους είναι ότι πλέον δεν είναι έγκλειστοι, αλλά τους επιτρέπεται να εκτίσουν την ποινή τους εκτός φυλακής, υπό όρους και με επιτήρηση. Υπάρχει δε το ενδεχόμενο να επιστρέψουν στο κελί τους.

Ο θεσμός εισήχθη στον περί Φυλακών Νόμο το 2009 και κατοχυρώνει το δικαίωμα κάθε εγκλείστου, συμπεριλαμβανομένων των ισοβιτών, να αποταθεί στο Συμβούλιο Αποφυλάκισης Κρατουμένων επ' Αδεία και να ζητήσει άδεια να εκτίσει το υπόλοιπο της ποινής του εκτός φυλακών, υπό όρους και περιορισμούς και επιτηρούμενος.

Όμως, για να εισαχθεί και να λειτουργήσει ο θεσμός στην Κυπριακή Δημοκρατία συνέβαλαν οι συστάσεις της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης για την εισαγωγή, στα κράτη – μέλη του, του θεσμού της αποφυλάκισης έγκλειστων υπό όρους. Ακολούθησαν οι εκθέσεις της Επιτροπής Διοικήσεως το 2004 για το σωφρονιστικό ίδρυμα, αλλά και η έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής το 2008 για τις συνθήκες κράτησης των βαρυποινιτών στις φυλακές της Δημοκρατίας, αλλά και για την απουσία προγραμμάτων αναμόρφωσης.

Η απόφαση ορόσημο

Ορόσημο για τον θεσμό ήταν η απόφαση του Ε.Δ.Α.Δ. στην αίτηση

του Παναγιώτη Καυκαρή. Ο Παναγιώτης Καυκαρής καταδικάστηκε το 1989 από το Κακουργιοδικείο για τη δολοφονία του Πανίκου Μιχαήλ και των δύο παιδιών του, αδικήματα που διαπράχθηκαν το 1987. Στο πλαίσιο της δίκης, η Κατηγορούσα Αρχή κάλεσε το Κακουργιοδικείο να διευκρινίσει το ζήτημα της πραγματικής διάρκειας της ισόβιας φυλάκισης ενόψει ρύθμισης, στους τότε ισχύοντες περί Φυλακών Κανονισμούς, σύμφωνα με την οποίαν ο όρος «ισόβια φυλάκιση» σήμαινε φυλάκιση 20 ετών.

Το Κακουργιοδικείο αποφάνθηκε πως ο όρος «ισόβια φυλάκιση», όπως προνοείται στον περί Ποινικού Κώδικα Νόμο, σημαίνει φυλάκιση μέχρι τέλους της βιολογικής ζωής του καταδικασθέντος. Παρά την απόφαση αυτή του Κακουργιοδικείου, όταν ο ισοβίτης προσήχθη στις φυλακές για να εκτίσει την ποινή του, η Διεύθυνση του Τμήματος Φυλακών του παρέδωσε έγγραφο, στο οποίο αναφερόταν ότι η έκταση της ποινής θα διαρκούσε μέχρι τις 16.7.2002.

Κατά διάρκεια του εγκλεισμού

του, ο ισοβίτης καταδικάστηκε για τη διάπραξη πειθαρχικού αδικήματος και του επιβλήθηκε πειθαρχική ποινή, διά της οποίας η ημερομηνία αποφυλάκισής του μετατέθηκε για τις 2.11.2002.

Επειδή στις 2.11.2002 δεν αποφυλακίστηκε, ο ισοβίτης προσέφυγε στο Ανώτατο Δικαστήριο, αιτούμενος την άμεση αποφυλάκισή του. Το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάσισε πως ο εγκλεισμός του μετά την 2.11.2002 ήταν νόμιμος και σύμφωνος με την απόφαση του Κακουργιοδικείου. Ο ισοβίτης προσέφυγε ενώπιον του Ε.Δ.Α.Δ. ισχυριζόμενος πως η συνέχιση του εγκλεισμού του παραβίαζε σωρευτικά το Άρθρο 3, το Άρθρο 5 παρ.1 και 4 και το Άρθρο 7 της Ε.Σ.Δ.Α.

Το Ε.Δ.Α.Δ. διαπίστωσε πα-

ραβίαση του Άρθρου 7 λόγω της ανεπάρκειας του τότε ισχύοντος νομικού πλαισίου. Συγκεκριμένα, η ανεπάρκεια του νομικού πλαισίου έγκειτο στο γεγονός ότι, την ημέρα της καταδίκης του, οι τότε ισχύοντες περί Φυλακών Κανονισμοί (οι οποίοι στη συνέχεια κηρύχθηκαν ως αντισυνταγματικοί), όριζαν ως πραγματική διάρκεια των ισοβίων τα 20 έτη.

«Η προστασία της κοινωνίας προηγείται των δικαιωμάτων όσων έχουν εγκληματήσει»

Για τις αρμοδιότητες του Συμβουλίου Αποφυλάκισεως Κρατουμένων επ' Αδεία μίλησε στη «Σ» η Πρόεδρος του, Αλεξάνδρα Κ. Λυκούργου. Αρχικά, η κυρία Λυκούργου ξεκαθάρισε ότι στην

κλίμακα των αξιών της Πολιτείας μας, η προστασία της κοινωνίας προηγείται των δικαιωμάτων όσων έχουν εγκληματήσει και έχουν καταδικαστεί σε ποινή φυλάκισης. Πρόσθεσε ότι η θεσμοθέτηση του δικαιώματος του εγκλείστου να αποφυλακιστεί επ' αδεία και η λειτουργία του Συμβουλίου αποδεικνύουν την επιθυμία της Πολιτείας να εκσυγχρονίσει και να βελτιώσει το σωφρονιστικό σύστημά της. Πρόσθεσε ότι «ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Μάριος Χαριτωίτης επιδεικνύει ιδιαίτερο και έμπρακτο ενδιαφέρον για το όλο ζήτημα».

Ξεκαθάρισε ότι τα δικαιώματα των φυλακισμένων και ειδικά το δικαίωμά τους να αποφυλακισθούν επ' αδεία δεν υφίστανται ερήμην της κοινωνίας και της πρωταρχικής ανάγκης για την προστασία της από το έγκλημα και τους εγκληματίες.

Υπογράμμισε ότι η αυτονόητη επιθυμία του εγκλείστου ν' αποφυλακιστεί επ' αδεία πρέπει πάντοτε να εξετάζεται με γνώμονα την προστασία της κοινωνίας και να ικανοποιείται μόνο αν, κατά

Η νομοθεσία προνοεί ότι και οι ισοβίτες μπορούν να αιτηθούν αποφυλάκιση επ' αδεία

την διάρκεια του εγκλεισμού του, αυτός μεταμελήθηκε ειλικρινά, βελτιώθηκε ηθικά και περιορίσε στο ελάχιστο την επικινδυνότητά του. «Σε αντίθετη περίπτωση, θα καταλήξουμε να εφαρμόζουμε και στο σωφρονιστικό μας σύστημα έναν επικίνδυνο δικαιωματομό», είπε.

Ξεκαθάρισε ότι το Συμβούλιο ανέλαβε έναντι της Πολιτείας την υποχρέωση να προστατεύει τα δικαιώματα των εγκλείστων όπως αυτά αναγνωρίζονται από τον νόμο. «Δεν ανέλαβε την υποχρέωση να ικανοποιεί τις απλές επιθυμίες τους».

“

Λυκούργου:
«Η προστασία της
κοινωνίας προ-
γείται των δικαιω-
μάτων όσων έχουν
εγκλημάτσει»

Η εξέταση της αίτησης

Στη συνέχεια μίλησε για τον τρόπο λειτουργίας του Συμβουλίου, αναφέροντας ότι αποτελεί όργανο του κράτους, το οποίο διορίζεται από το Υπουργικό Συμβούλιο. Συγκεκριμένα, αποτελείται από πέντε μέλη: Έναν πρώην δικαστή, έναν νομικό και τρεις άλλους ειδικούς επιστήμονες.

Σημείωσε ότι κάθε κρατούμενος, ο οποίος καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης μεγαλύτερη από 2 χρόνια, έχει το δικαίωμα να υποβάλει αίτηση για να αποφυλακισθεί επ' αδεία. «Τέτοιο δικαίωμα έχει και ο ισοβίτης», είπε.

Επεσήμανε ότι το δικαίωμα ρυθμίζεται από τον περί Φυλακών Νόμο. «Για να εγκριθεί η αίτηση πρέπει να ικανοποιούνται κάποιες προϋποθέσεις, οι οποίες σχετίζονται με τη συμπεριφορά και την πρόοδο του κρατουμένου». Πρόσθεσε ότι ο κρατούμενος δεν πρέπει να αντιμετωπίζει την παραμονή του στη φυλακή σαν νεκρό χρόνο. «Έχει συμφέρον να αξιοποιεί τον χρόνο του εγκλεισμού και να τον μετατρέπει σε ωφέλιμο και δημιουργικό», τόνισε.

Ερωτηθείσα πόσες αιτήσεις αποφυλάκισης υποβάλλονται ανά έτος, ανέφερε ότι υποβάλλονται περίπου 80, ενώ επί του παρόντος, από αυτές εγκρίνονται ελαφρώς λιγότερες από τις μισές. Πρόσθεσε ότι, επί τη βάση του ισχύοντος Δικαίου, τα θύματα ή οι συγγενείς τους δεν ενημερώνονται για την αποφυλάκιση κρατουμένου επ' αδεία.

Ακόμη, ανέφερε ότι, μετά την υποβολή της αίτησης, το Συμβούλιο ζητά από τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας, Ψυχικής Υγείας, το Τμήμα Καταπολέμησης Εγκλημάτων της Αστυνομίας και από το Τμήμα Φυλακών εκθέσεις

σχετικές με τον κρατούμενο. Στη συνέχεια, το Συμβούλιο καλεί τον κρατούμενο για συνέντευξη. Ο κρατούμενος έχει το δικαίωμα να καλέσει μάρτυρες και να παρουσιάσει γραπτή μαρτυρία.

Πότε εγκρίνεται η αίτηση αποφυλάκισης επ' αδεία

Μετά το τέλος της συνέντευξης το Συμβούλιο αξιολογεί όλα τα στοιχεία που έχει ενώπιόν του

και εγκρίνει την αίτηση, αν διαπιστώσει ότι:

Α) Η φυλάκιση βοήθησε τον κρατούμενο να μετανοήσει ειλικρινά για το έγκλημα που διέπραξε, να βελτιώσει τον χαρακτήρα του, να περιορίσει την επικινδυνότητά του για την κοινωνία και να περιορίσει τις πιθανότητες να επαναλάβει το έγκλημα.

Β) Ο κρατούμενος έχει συγγενείς ή φίλους, οι οποίοι θέλουν και

μπορούν να τον στηρίξουν ενόσω αυτός εκτίει την ποινή του εκτός της φυλακής.

Γ) Ο κρατούμενος έχει ετοιμάσει ένα πρόγραμμα εργασίας και καθημερινών δραστηριοτήτων, το οποίο θα ακολουθεί ενόσω εκτίει την ποινή του εκτός της φυλακής και το οποίο θα τον βοηθήσει να μείνει μακριά από το έγκλημα.

Σημειώνεται πως το Συμβούλιο, για να εγκρίνει την αίτηση, λαμβάνει υπ' όψιν το είδος του αδικήματος για το οποίο ο κρατούμενος εκτίει ποινή φυλάκισης, τη διάρκεια της ποινής, τα σκόλια του δικαστηρίου, το ποινικό μητρώο, τη συμπεριφορά του κατά τη διάρκεια της φυλάκισής του, την ειλικρινή μεταμέλειά του, τη συνειδητοποίηση των συνεπειών του εγκλήματος που διέπραξε για το θύμα και τους συγγενείς του, την έκθεση της Ψυχολόγου, τις τυχόν πληροφορίες για σχεδιασμό από τον κρατούμενο κακόβουλων πράξεων εναντίον του θύματός του ή των οικείων του κ.ά.

Σε καθεστώς περιορισμένης ελευθερίας

Μετά την έγκριση, ο κρατούμενος ζει μέσα στην κοινωνία, όμως υπό το καθεστώς περιορισμένης ελευθερίας. Όπως εξήγησε η κ. Λυκούργου, ο κρατούμενος υποχρεούται να τηρεί συγκεκριμένους όρους και περιορισμούς και επιτηρείται μέχρι τη συμπλήρωση της έκπωσης της ποινής που το επέβαλε το δικαστήριο. «Αυτοί οι όροι και οι περιορισμοί καταγράφονται στην απόφαση του Συμβουλίου και η τήρησή τους ελέγχεται συνεχώς από τον Επιτηρητή και από το ίδιο το Συμβούλιο».

«Υπάρχουν ελάχιστες περιπτώσεις όπου κρατούμενοι παραβίασαν τους όρους αποφυλάκισης»

Αξίζει να σημειωθεί ότι, ανάλογα με τη συμπεριφορά του κρατουμένου, το Συμβούλιο μπορεί να τροποποιήσει ή να ακυρώσει όρους και περιορισμούς που τέθηκαν στην αρχική απόφαση. Ακόμη, σε περίπτωση που ο κρατούμενος παραβιάσει κάποιον όρο, το Συμβούλιο μπορεί ν' ανακαλέσει την απόφαση για την αποφυλάκιση επ' αδεία.

“

Ανά έτος υποβά-
λονται περίπου 80
αιτήσεις. Εγκρίνο-
νται λιγότερες από
τις μισές

Η κ. Λυκούργου επεσήμανε ότι επί του παρόντος υπάρχουν ελάχιστες περιπτώσεις, όπου η αρχική απόφαση αποφυλάκισης επ' αδεία ανακλήθηκε, διότι διαπιστώθηκε η εκ μέρους του αποφυλακισθέντος παραβίαση όρων της αποφυλάκισης.

Ερωτηθείσα αν υπάρχουν τα κατάλληλα προγράμματα επανένταξης των αποφυλακισθέντων, απάντησε ότι στο Τμήμα Φυλακών λειτουργεί το Πρόγραμμα Απεξάρτησης «ΔΑΝΑΗ», το οποίο βοηθά του ναρκωμανείς ν' απεξαρτηθούν ενόσω είναι εγκλείστοι.

Μπαίνουν στο «ρινγκ» για το σκάνδαλο της Μονής Αββακούμ

Βαρύτατες κατηγορίες εναντίον των μοναχών

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
panagiotouc@sigmalive.com

Με βαρύ κατηγορητήριο αρχίζει ενώπιον του εξάμελ ο υς Συνοδικού

Δικαστηρίου η διαδικασία για το σκάνδαλο της Μονής Οσίου Αββακούμ, που τάρaxe συθέμελα τους κόλπους της Εκκλησίας αλλά και την κοινωνία ευρύτερα.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες της «Σ», στις 30 Αυγούστου θα παρουσιαστεί για ακρόαση ο Μητροπολίτης Ταμασσοῦ και Ορεινής, Ησαΐας, ενώ κλήθηκαν επίσης άλλα 15 πρόσωπα. Σημειώνεται πως στη λίστα των μαρτύρων βρίσκονται στο σύνολο εξήντα άτομα, τα οποία αναμένονται να παρουσιαστούν σε μεταγενέστερο στάδιο.

Οι εν αργία Αρχιμανδρίτες Νεκτάριος και Πορφύριος αντιμετωπίζουν κατηγορίες που τους έχει επιρρίψει εξ αρχής ο Μητροπολίτης Ταμασσοῦ αλλά και κάποιες που προέκυψαν κατά τη διάρκεια της έρευνας από την εκκλησιαστική ανακριτική επιτροπή. Υπενθυμίζεται ότι ο φάκελος της υπόθεσης ξεπερνά τις χίλιες σελίδες.

Συγκεκριμένα, το κατηγορητήριο περιλαμβάνει τους ισχυρισμούς για ανήθικες σχέσεις, την καταδολίευση εκκλησιαστικού χρήματος, την απόκρυψη εκκλησιαστικής περιουσίας (σ.σ. 807 χιλιάδες ευρώ σε χρηματοκιβώτιο) και τη συνωμοσία για διάπραξη εκκλησιαστικών αδικημάτων.

Η διαδικασία αναμένεται να ολοκληρωθεί εντός του πρώτου

δεκαπενθημέρου του Σεπτεμβρίου, ενώ οι δύο αρχιμανδρίτες θα παραμείνουν σε αργία μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης από τα όργανα της Εκκλησίας.

Το υλικό που τους «καίει»

Πολλά είναι τα στοιχεία που συγκέντρωσε η ανακριτική επιτροπή στο πλαίσιο της διερεύνησης της υπόθεσης και εκτιμάται ότι θα διευκολύνει τη διαδικασία.

Σύμφωνα με πληροφορίες, το υλικό που συγκεντρώθηκε, περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, και ζητήματα εξαπάτησης πιστών, οι οποίοι έκαναν δωρεές στο μοναστήρι, καθώς και τις καταγγελίες για τα ψευδοθαύματα.

Οσάυτο, το Συνοδικό Δικαστήριο αναμένεται να επικεντρωθεί κυρίως στη διάπραξη εκκλησιαστικών αδικημάτων, τα οποία άπτονται της σεξουαλικής δραστηριότητας των μοναχών.

Όπως πληροφορείται η «Σ», μαρτυρίες και οπτικοακουστικό υλικό «καίει» τους κατηγορούμενους, με την ανακριτική επιτροπή να εξετάζει όλα τα στοιχεία που έχει ενώπιόν της όλον αυτόν τον καιρό. Αξίζει να σημειωθεί ότι η αυθεντικότητα του υλικού επιβεβαιώθηκε, καταρρίπτοντας τον ισχυρισμό από πλευράς μοναχών ότι ήταν χαλκευμένο.

Ήγειραν ζήτημα αναξιοπιστίας

Την ίδια ώρα, στο Συνοδικό Δικαστήριο έχει κληθεί και ο Ιερομόναχος Βαρνάβας, για τον οποίο το τελευταίο διάστημα οι εν αργία Αρχιμανδρίτες ήγειραν ζήτημα αναξιοπιστίας.

Συγκεκριμένα, οι εν αργία Αρχιμανδρίτες κατέθεσαν νέα στοιχεία,

που ισχυροποιούν την άποψη ότι ο πατήρ Βαρνάβας είναι αναξιόπιστος ως κατήγορος. Ισχυρίζονται, επίσης, ότι εκκρεμεί εναντίον του επίσημη καταγγελία για σεξουαλική παρενόχληση κατά μέλους της Αδελφότητας της Μονής στο Φτερικούδι.

Σύμφωνα με πληροφορίες, πέρα από την ποινή της καθαίρεσης, που αντιμετωπίζουν οι δύο εν αργία Αρχιμανδρίτες, που σε τέτοια περίπτωση θα τους αφαιρεθεί το ιερατικό αξίωμα και δεν θα μπορούν να τελέσουν μυστήρια, ποινή αντιμετωπίζει και ο μοναχός Αββακούμ, αυτήν του αποσχηματισμού από το αγγελικό οχήμα.

τείται εντός Σεπτεμβρίου.

Σημειώνεται πως η Αστυνομία διερευνά επίσης τις καταγγελίες των μοναχών εναντίον του Μητροπολίτη, την υπόθεση άσκησης βίας σε γυναίκα που είδε το φως της δημοσιότητας καθώς και σεξουαλικής φύσεως αδικήματα.

Στο «γύπεδο» της Νομικής Υπηρεσίας

Παράλληλα, τρέχει και η μελέτη από πλευράς Νομικής Υπηρεσίας, που αφορά δυο υποθέσεις για τα τεκταινόμενα στην Ιερά Μονή του Οσίου Αββακούμ και μέσα από τις αποφάσεις της αναμένεται να καθορίσει τα επόμενα βήματα.

Συγκεκριμένα, η μια υπόθεση αφορά τις κάμερες και τα βίντεο από το εσωτερικό της Μονής Οσίου Αββακούμ, που έλαβε διαστάσεις μετά και την επίσημη καταγγελία από τους εν αργία Αρχιμανδρίτες σε βάρος του Μητροπολίτη Ταμασσοῦ, κάνοντας λόγο για παράνομη εξ αποστάσεως παρακολούθησή τους με τη βοήθεια του πατρός Βαρνάβα. Ο φάκελος διαβιβάστηκε εδώ και ένα μήνα στη Νομική Υπηρεσία και αναμένονται τα αποτελέσματα της μελέτης.

Υπενθυμίζεται ότι, για το συγκεκριμένο ζήτημα, έρευνα διενήργησε και η Επιτροπή Προστασίας Δικαιωμάτων Προσωπικού Χαρακτήρα, Ειρήνη Λοϊζίδου Νικολαΐδου, κατά την οποία διαπίστωσε ποινικά αδικήματα, σε βάρος τριών προσώπων.

Την ίδια ώρα, ενώπιον της Νομικής Υπηρεσίας βρίσκεται και ο φάκελος αναφορικά με τους ισχυρισμούς των μοναχών, για «επιδρομή» της Μητρόπολης Ταμασσοῦ στις 4 Μαρτίου στη Μονή Οσίου Αββακούμ στο Φτερικούδι. Στις καταγγελίες τους έκαναν λόγο για

απαγωγή, εξαναγκασμό σε ομολογία και κατακράτηση προσωπικών αντικειμένων.

«Μονόδρομος» η καθαίρεση

Εκκλησιαστική πηγή ανέφερε στη «Σ» ότι η καθαίρεση των δύο εν αργία Αρχιμανδριτών Νεκταρίου και Πορφύριου πρέπει να θεωρείται δεδομένη, αφού όπως υπέδειξε το κατηγορητήριο περιλαμβάνει πολύ βαριές κατηγορίες.

Από την άλλη πλευρά η υπεράσπιση των μοναχών έχει ήδη ξεκινήσει την ετοιμασία της απολογίας και παρουσιάζεται έτοιμη να φθάσει μέχρι τέλους. Σύμφωνα με πληροφορίες, η πλευρά των μοναχών αναμένεται να θέσει ξανά ενώπιον των συνοδικών ενστάσεις που εξέφρασαν και στο παρελθόν. Αφορούν τη διαδικασία που ακολουθήθηκε αλλά και το δεδικασμένο που προτάσσουν και άπτεται της ποινής της αργίας που επιβλήθηκε στους μοναχούς. Αναμένεται επίσης να φέρουν ενστάσεις και για το κατηγορητήριο, κάτι που πιθανόν να παρατείνει τη διαδικασία ακόμη περισσότερο.

Αναμφίβολα το σκάνδαλο της Μονής Οσίου Αββακούμ έχει προκαλέσει βαθιά ανησυχία και απογοήτευση στην κοινωνία. Είναι θλιβερό όταν η Εκκλησία, που κανονικά θα έπρεπε να αποτελεί φάρο ηθικής και πνευματικής καθοδήγησης, βρίσκεται στο επίκεντρο για λάθος λόγους. Πρέπει να διερευνηθεί κάθε πληροφορία ή υποψία που υπάρχει για εντοπισμό οποιασδήποτε πιθανής απάτης, στέλνοντας πηληρό μήνυμα για μηδενική ανοχή. Απαιτείται πλήρης διαφάνεια για την υπόθεση, γιατί κανείς δεν είναι υπεράνω του νόμου.

Είναι θλιβερό όταν η Εκκλησία, που κανονικά θα έπρεπε να αποτελεί φάρο ηθικής και πνευματικής καθοδήγησης, βρίσκεται στο επίκεντρο για λάθος λόγους

Διερευνά η Αστυνομία

Για την ίδια υπόθεση, η Αστυνομία διερευνά συνολικά δώδεκα υποθέσεις. Η μία, μάλιστα, αφορά στην απόκρυψη χρηματικού ποσού από δωρεές, που αποτελεί εκκλησιαστική περιουσία και βρέθηκε στο χρηματοκιβώτιο. Η συγκεκριμένη πτυχή του σκανδάλου έχει ήδη καταχωρηθεί στο δικαστήριο, με την έναρξη της διαδικασίας ενώπιον του Κακουργιοδικείου να τοποθε-

ΤΑΣΟΣ
ΓΙΑΣΣΕΜΙΔΗΣ

Ανακοινώθηκαν τη βδομάδα που μας πέρασε τα στατιστικά στοιχεία που αφορούν τον ρυθμό ανάπτυξης της κυπριακής οικονομίας αλλά και των άλλων χωρών της Ευρωζώνης. Σύμφωνα με την ανακοίνωση, ο ρυθμός ανάπτυξης της οικονομίας κατά το δεύτερο τρίμηνο του 2024 είναι θετικός και υπολογίζεται σε 3,6% σε σύγκριση με το αντίστοιχο τρίμηνο του 2023.

Μετά τη διόρθωση του ΑΕΠ ως προς τις εποχικές διακυμάνσεις και τις εργάσιμες μέρες, ο ρυθμός ανάπτυξης υπολογίζεται στο 3,7%. Ο θετικός ρυθμός ανάπτυξης του ΑΕΠ οφείλεται κυρίως στους τομείς: “Ξενοδοχεία και Εστιατόρια”, “Χονδρικό και Λιανικό Εμπόριο”, “Επισκευή μηχανοκινήτων οχημάτων”, “Ενημέρωση και Επικοινωνίες” και “Κατασκευές”.

Βελτιωμένη εικόνα

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η εικόνα των οικονομικών της Ευρωζώνης παρουσιάζεται βελτιωμένη, ενώ μετά τις ανησυχίες για την πορεία της οικονομίας των ΗΠΑ, που προκάλεσαν ανησυχίες στις χρηματαγορές πριν από δύο εβδομάδες, τα τελευταία στοιχεία που αφορούν τον πληθωρισμό, την κατανάλωση και τις θέσεις εργασίας παρουσιάζονται θετικά.

Την ίδια στιγμή πυκνώνουν τα δημοσιεύματα για προβλήματα στη ρωσική οικονομία λόγω του αυξημένου κόστους που έχει ο πόλεμος, ενώ ένα σημαντικό ζήτημα αποτελεί η έλλειψη προσωπικού. Χαρακτηριστικά καταγράφεται ένας ανταγωνισμός μεταξύ στρατού και επιχειρήσεων για την προσέλκυση ανθρώπινου δυναμικού μέσα από την παραχώρηση ανταγωνιστικής αντιμισθίας.

Τα πιο πάνω στατιστικά στοιχεία, που αφορούν την Ευρωζώνη και την Κύπρο, δε σημαίνουν ότι οι προκλήσεις στο εξωτερικό οικο-

νομικό και πολιτικό περιβάλλον έχουν εξαλειφθεί. Μια συμφωνία για κατάπαυση του πυρός στη Μέση Ανατολή αναμένεται να δράσει θετικά, ενώ μια κλιμάκωση των συγκρούσεων με τη συμμετοχή ενδεχομένως του Ιράν θα έχει αρνητικές συνέπειες.

Διεθνείς ισορροπίες

Την ίδια ώρα είναι ιδιαίτερης σημασία να δούμε με ποιον τρόπο θα ενεργήσει το τόξο Ρωσίας, Κίνας, Ινδία και Ιράν, αν δηλαδή θα στηρίξουν τις διαμεσολαβητικές προσπάθειες. Είναι δεδομένο ότι οι ισορροπίες στη διεθνή πολιτική και οικονομική σκηνή έχουν αλλάξει και δεν υπάρχει γυρισμός.

Η διατήρηση των θετικών ρυθμών ανάπτυξης στη Κύπρο υποδηλώνει ότι η οικονομία φαίνεται να ανιδρά καλά στη νομισματική σύσφιξη, ενώ η ενίσχυση των κρατικών δαπανών μέσα από το Ταμείο Ανάκαμψης αλλά και άλλων προγραμμάτων ενισχύει την επιχειρηματική δραστηριότητα.

Την ίδια στιγμή θα πρέπει να προβληματίσει η αύξηση των ανελαστικών δαπανών, όπως είναι για παράδειγμα το κρατικό μισθολόγιο αλλά και άλλες δαπάνες, οι οποίες δεν μεταβάλλονται ανάλογα με την

παραγωγή.

Είναι με ιδιαίτερο ενδιαφέρον που αναμένουμε να δούμε με ποιον τρόπο θα χειριστεί η κυβέρνηση αυτά τα ζητήματα μέσα από τον προϋπολογισμό του 2025 και ποια μέτρα θα υιοθετηθούν, τα οποία θα διατηρήσουν την ανταγωνιστικότητα της χώρας από τη μια και από την άλλη θα δημιουργήσουν εκείνα τα «αναχώματα» για απορρόφηση οποιωνδήποτε αρνητικών εξελίξεων στο εξωτερικό περιβάλλον.

Αναλύοντας τους επιμέρους τομείς που ενισχύουν το ΑΕΠ της χώρας, δύο από τους παραδοσιακούς τομείς, που είναι ο τουρισμός και οι συνδεδεμένες υπηρεσίες και οι κατασκευές, συνεχίζουν να αποτελούν σημαντικούς «αιμοδοτές» της οικονομίας. Την ίδια στιγμή ο νέος ανερχόμενος τομέας της τεχνολογίας και των επικοινωνιών ενισχύει με αυξανόμενο τρόπο τη θετική πορεία της οικονομίας.

Οι εταιρείες τεχνολογίας, οι οποίες έχουν εγκατασταθεί στην Κύπρο μέσα από τα σχέδια κινήτρων της κυβέρνησης, συνεισφέρουν οριζόντια στην οικονομία. Αυτό σε συνδυασμό με άλλους παράγοντες ενισχύουν την κατανάλωση και το λιανικό εμπόριο.

Οι επαγγελματικές και χρηματοοικονομικές υπηρεσίες, που πα-

λαιότερα βρίσκονταν πρώτες στις ανακοινώσεις τέτοιων στατιστικών στοιχείων, φαίνεται να περνούν μια περίοδο αναπροσαρμογής, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν έχουν σημαντική συνεισφορά στο ΑΕΠ της χώρας, όπως και άλλοι τομείς, όπως η ναυτιλία και η εκπαίδευση.

Δυσκολεύονται οι πολίτες

Σημειώνεται ότι τη στιγμή που η κυπριακή οικονομία παρουσιάζει θετικά στατιστικά στοιχεία, η καθημερινότητα των πολιτών δυσκολεύει. Δεν υπήρξαν εκείνα τα μέτρα που να μετουσιώνουν τα καλά δημοσιονομικά στοιχεία σε καλύτερες υπηρεσίες προς τους πολίτες και σε βελτίωση της ποιότητας ζωής τους.

Η ακρίβεια (ειδικά για τις κατηγορίες των πολιτών που δεν υπήρξε αναπροσαρμογή των μισθών τους), το υψηλό κόστος στέγασης και η διατήρηση των επιδομάτων σε υψηλά επίπεδα αποτελούν καθημερινά προβλήματα των πολιτών. Μπορεί οι κατασκευές να αποτελούν έναν από τους σημαντικούς πυλώνες ανάπτυξης μέσα από την αύξηση της ζήτησης, όμως θα πρέπει να δούμε με ποιον τρόπο διασφαλίζεται η προσιτή κατοικία για τους πολίτες. Η ενίσχυση της

προσφοράς ακινήτων είναι μια λύση που συζητείται, όμως ακόμη οι νέες τοπικές Αρχές ψάχνουν βηματισμό για την αδειοδότηση των νέων έργων.

Βασικό εργαλείο ανακατανομής του πλούτου είναι το σύστημα φορολόγησης, οπότε αναμένουμε να δούμε ποια (αν υπάρξουν) μέτρα της φορολογικής μεταρρύθμισης θα ενσωματωθούν στον προϋπολογισμό του 2025. Σημειώνεται, επίσης, ότι θα πρέπει να εξεταστούν τα κίνητρα και οι ελαφρύνσεις που θα πρέπει να υπάρξουν στους Κύπριους επιχειρηματίες και εργαζομένους, διασφαλίζοντας φυσικά και το ανταγωνιστικό περιβάλλον προσέλκυσης επενδύσεων στη χώρα.

Είναι πολλές φορές που γίνονται συζητήσεις που αφορούν τον οικονομικό μετασχηματισμό και την αναγκαιότητα οι οικονομίες να αναπροσαρμόζονται στα νέα δεδομένα, λαμβάνοντας υπόψη την ταχύτητα με την οποία αναπτύσσεται η τεχνολογία.

Οπότε βασικό κριτήριο επιτυχίας ενός επιχειρηματικού ή δημοσιονομικού μοντέλου είναι η δυνατότητα της επιχείρησης ή του κρατικού μηχανισμού – διακυβέρνησης να αξιολογούν σωστά τις οικονομικές, πολιτικές και κοινωνικές συνθήκες και να λαμβάνουν εκείνα τα μέτρα που θα διατηρούν την ανταγωνιστικότητα.

Οι αναλύσεις πρέπει να βασίζονται σε τεχνοκρατικά δεδομένα, αν και είναι αναμενόμενο ότι οι πολιτικές ιδεολογίες / σκοπιμότητες πάντοτε θα διαδραματίζουν τον ρόλο τους. Συνταγή αποτυχίας αποτελεί η αδυναμία να ανιληφθεί μια επιχείρηση ή ένα κράτος την αναγκαιότητα να υπάρξουν συγκεκριμένες αλλαγές ή, ακόμα χειρότερα, να μην υπάρχει η βούληση της διοίκησης της επιχείρησης ή της διακυβέρνησης να προχωρήσει στις απαραίτητες αλλαγές.

Οπότε καταγράφεται ο θετικός ρυθμός ανάπτυξης της κυπριακής οικονομίας από τη μια, ενώ από την άλλη θα πρέπει να τροχοδρομηθεί η υλοποίηση εκείνων των πολιτικών που θα την διατηρήσουν ανταγωνιστική, θα διασφαλίζουν καλύτερη ποιότητα ζωής προς τους πολίτες και θα θωράκισή της σε οποιοδήποτε ενδεχόμενες αρνητικές εξελίξεις στο εξωτερικό περιβάλλον.

Η πορεία της κυπριακής οικονομίας σύμφωνα με τα στατιστικά

Ανακοινώθηκαν τα στατιστικά στοιχεία που αφορούν τον ρυθμό ανάπτυξης της κυπριακής οικονομίας αλλά και των άλλων χωρών της Ευρωζώνης

Καλό Καλοκαίρι!

Ευχόμαστε σε όλους όμορφες και ξέγνοιαστες στιγμές.

Η αυξανόμενη σημασία του διαδικτυακού μάρκετινγκ και ο ρόλος της Τεχνητής Νοημοσύνης (TN)

Πώς η Τεχνητή Νοημοσύνη αλλάζει το τοπίο και φέρνει επανάσταση στον χώρο του ψηφιακού μάρκετινγκ

ΕΛΕΝΑ ΠΑΚΙΤΑ-ΓΙΑΚΟΥΜΗ,
Senior Content Writer,
Clients & Markets,
KPMG Limited

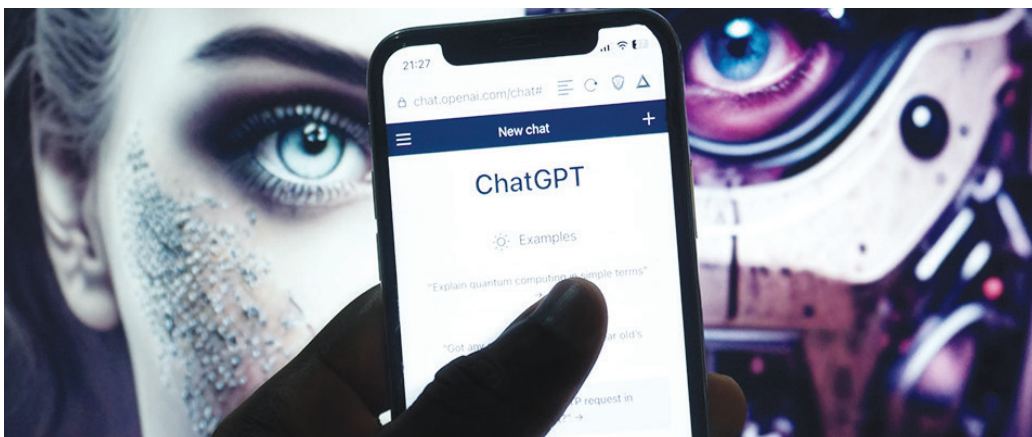
Σε έναν κόσμο που ορίζεται όλο και περισσότερο από την τεχνολογία, η σημασία του ψηφιακού μάρκετινγκ δεν ήταν ποτέ πιο επιτακτική. Οι σημερινές επιχειρήσεις δρουν σε ένα περίπλοκο και συνεχώς εξελισσόμενο ψηφιακό οικοσύστημα, όπου οι παραδοσιακές στρατηγικές μάρκετινγκ θεωρούνται, σε μεγάλο βαθμό, παρωχημένες. Αναπόφευκτα, το ψηφιακό μάρκετινγκ, μια δυναμική που διαμορφώνει το μέλλον της επιχειρηματικής εξέλιξης διαμέσου νέων μεθόδων προώθησης και διαφήμισης, είναι πιο επίκαιρο από ποτέ. Στο επίκεντρο αυτής της εξέλιξης βρίσκεται η Τεχνητή Νοημοσύνη (TN), η οποία αλλάζει το τοπίο και φέρνει επανάσταση στον χώρο του ψηφιακού μάρκετινγκ.

Η ψηφιακή μετατόπιση (digital shift)

Ός πριν από λίγα χρόνια, το μάρκετινγκ ήταν συνυφασμένο

κυρίως με διαφημιστικές πινακίδες αλλά και έντυπες, τηλεοπτικές ή ραδιοφωνικές διαφημίσεις. Με την αυξανόμενη χρήση του διαδικτύου, οι χρήστες/καταναλωτές έχουν πλέον στρέψει την προσοχή τους στον ψηφιακό χώρο. Σε αυτόν τον χώρο αναζητούν προϊόντα, διαβάζουν και γράφουν κριτικές, αλληλεπιδρούν με επιχειρήσεις και άλλους χρήστες/καταναλωτές και αποφασίζουν αν θα αγοράσουν κάτι. Αυτή η στροφή στον ψηφιακό χώρο ανάγκασε τις επιχειρήσεις, ανεξάρτητα από το μέγεθός τους, να δημιουργήσουν και να εδραιώσουν τη διαδικτυακή τους παρουσία διαμέσου του ψηφιακού μάρκετινγκ.

Το ψηφιακό μάρκετινγκ περιλαμβάνει μια τεράστια γκάμα στρατηγικών, όπως η βελτιστοποίηση μηχανών αναζήτησης (SEO), το μάρκετινγκ στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, το μάρκετινγκ περιεχομένου, τις καμπάνιες ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και διάφορα άλλα. Η ισχύς του ψηφιακού μάρκετινγκ έγκειται στην ικανότητά του να στοχεύει με ακρίβεια και να προσελκύει κοινό/αγοραστές, να παρακολουθεί την απόδοση και να προσαρμόζει στρατηγικές σε πραγματικό χρόνο. Για να αξιοποιηθούν στο μέγιστο την ισχύ του και τα πλεονεκτήματά του, οι επιχειρήσεις στρέφονται όλο και περισσότερο στη χρήση

της Τεχνητής Νοημοσύνης.

Τα πλεονεκτήματα της Τεχνητής Νοημοσύνης (TN)

Η Τεχνητή Νοημοσύνη, που συχνά αναφέρεται ως η κινητήριος δύναμη πίσω από το Industry 4.0, κάνει αισθητή την παρουσία της με την πάροδο του χρόνου σχεδόν σε κάθε τομέα. Σε σχέση με το ψηφιακό μάρκετινγκ, η Τεχνητή Νοημοσύνη έχει τη δυνατότητα να επεξεργάζεται τεράστιους όγκους δεδομένων με ταχύτητες αδιανόητα γρήγορες για τον άνθρωπο, ενώ παράλληλα επιτρέπει στους επαγγελματίες στον χώρο του μάρκετινγκ να δημιουργούν εξατομικευμένο περιεχόμενο και προτάσεις για τους πελάτες τους. Αναλύοντας τη συμπεριφορά και τις προτιμήσεις των χρηστών/

καταναλωτών, οι αλγόριθμοι της Τεχνητής Νοημοσύνης προωθούν προσαρμοσμένα και στοχευμένα μηνύματα μάρκετινγκ στους καταναλωτές.

Παράλληλα, η Τεχνητή Νοημοσύνη μπορεί να προβλέψει τις μελλοντικές τάσεις/αγορές και τη συμπεριφορά των καταναλωτών, αναλύοντας το ηλεκτρονικό τους αποτύπωμα. Αυτό δίνει τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις να προσαρμόσουν τις στρατηγικές μάρκετινγκ τους και να παραμείνουν μπροστά από τον ανταγωνισμό.

Τα chatbots (προγράμματα στον υπολογιστή που προσομοιώνει την ανθρώπινη συνομιλία με τον χρήστη) που υποστηρίζονται από την TN παρέχουν άμεσες απαντήσεις σε ερωτήματα πελατών, βελτιώνοντας την εμπειρία των χρηστών και

αφήνουν ελεύθερο το ανθρώπινο δυναμικό να αναλάβει πιο σύνθετες εργασίες.

Όπως προαναφέρθηκε, η δυνατότητα της τεχνητής νοημοσύνης να επεξεργάζεται σε μικρό χρονικό διάστημα τεράστιους όγκους δεδομένων ευνοεί τον εντοπισμό μοτίβων και τάσεων. Αυτό βοηθά τους επαγγελματίες του μάρκετινγκ να λαμβάνουν αποφάσεις βάσει πραγματικών στοιχείων και δεδομένων και να κατευθύνουν τις καμπάνιες τους γύρω από αυτά καθώς είναι πλέον πιο στοχευμένες προς τους χρήστες. Τέλος, Η Τεχνητή Νοημοσύνη μπορεί να βελτιστοποιήσει τις διαφημιστικές καμπάνιες σε πραγματικό χρόνο, κατανέμοντας πόρους στα πιο αποτελεσματικά κανάλια και δημογραφικά στοιχεία.

Να ακυρωθούν οι στρεβλώσεις/αγκυλώσεις στους Ημικρατικούς Οργανισμούς

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΙΤΤΕΝΗΣ
Γενικός Γραμματέας της
ΣΕΚ - Πρόεδρος Δ.
Σ. της ΑνΑΔ

Εκτός από τους Ημικρατικούς Οργανισμούς που κληρονομήσαμε από την αποικιακή κυβέρνηση, όπως τη CYTA, την ΑΗΚ, το ΠΙΚ, λίγα χρόνια μετά την ανεξαρτησία, η Κυβέρνηση αποφάσισε, κλάδοι που ήταν κάτω από Υπουργεία, π.χ., λιμάνια, τουρισμός, αθλητισμός, να φύγουν από τη δυσκίνητη κρατική μηχανή και να γίνουν ανεξάρτητοι

Ημικρατικοί Οργανισμοί, με Διοικητικό Συμβούλιο με όλες τις εξουσίες. Προς τούτο ιδρύθηκαν, μεταξύ άλλων, η Αρχή Λιμένων, ο Κυπριακός Οργανισμός Τουρισμού, ο Κυπριακός Οργανισμός Αθλητισμού και αργότερα η Αρχή Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού κ.λπ.

Δυστυχώς, με την πάροδο του χρόνου, με αποφάσεις τόσο των εκάστοτε κυβερνήσεων όσο και της Βουλής, οι Ημικρατικοί Οργανισμοί από ευέλικτοι και ανεξάρτητοι οργανισμοί μετατράπηκαν σε δυσκίνητους οργανισμούς, με χρονοβόρες διαδικασίες, και αντίσχυροι να ανταποκριθούν στον λόγο της ίδρυσής τους. Παρα-

δείγματα υπάρχουν πάρα πολλά. Θα αναφέρω μερικά:

> Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΑνΑΔ, του οποίου προεδρεύα τα τελευταία 9 χρόνια, μετά από διαβούλευση με τις Συντεχνίες του προσωπικού και εκ των προτέρων έγκριση του Τμήματος Διοίκησης της Κυβέρνησης, προχώρησε στην υιοθέτηση νέων σχεδίων υπηρεσίας, και την εισαγωγή της εναλλαξιμότητας. Αυτό, υποτίθεται ότι είναι και ο στόχος της ίδιας της Κυβέρνησης και της Βουλής, γιατί συμβάλλει στην αξιοποίηση του προσωπικού και στην αύξηση της παραγωγικότητας. Όμως χρειάστηκαν πάνω από δύομισι χρόνια για να γίνει αυτή

η αλλαγή.

Επιπρόσθετα, ενώ υπάρχει για κάθε οργανισμό εγκριμένο από την Κυβέρνηση και τη Βουλή οργανόγραμμα όταν κενωθεί μια θέση είτε λόγω αφυπηρέτησης ή παραίτησης υπαλλήλου, για να συμπληρωθεί η θέση αυτή χρειάζεται μια διαδικασία, που πολλές φορές ξεπερνά τα δύο χρόνια. Ως αποτέλεσμα των πιο πάνω, στην ΑνΑΔ, με εγκεκριμένο από την Κυβέρνηση και τη Βουλή οργανόγραμμα, που προνοεί 95 μόνιμους υπαλλήλους, υπάρχουν σήμερα 23 κενές θέσεις, σχεδόν 25% επί του συνόλου.

Αυτά είναι μόνο μερικά παραδείγματα των στρεβλώσεων/αγκυλώσεων, που με αποφάσεις

τόσο των εκάστοτε κυβερνήσεων όσο και της Βουλής μετέτρεψαν τους Ημικρατικούς Οργανισμούς από ευέλικτους σε πιο δυσκίνητους από την κρατική μηχανή.

Όπως ανέφερα και στην κοπή της βασιλόπιτας του προσωπικού, τον περασμένο Ιανουάριο, στην παρουσία του Υπουργού Εργασίας, αυτές οι στρεβλώσεις πρέπει να καταργηθούν για να γίνουν ξανά οι Ημικρατικοί Οργανισμοί ευέλικτοι και ν' ανταποκρίνονται έγκαιρα στις υποχρεώσεις τους, που ήταν και ο κύριος λόγος της ίδρυσής τους. Ο έλεγχος είναι αναγκαίος, καλοδεχούμενος, όμως αυτός δεν πρέπει να είναι τροχοπέδη στην ομαλή λειτουργία τους.

Η απελπισία του Κιέβου έπιασε στον ύπνο τους Ρώσους

Γιατί η Ουκρανία εισέβαλε στη Ρωσία, τι θέλει να πετύχει και γιατί αποτυγχάνει

ΠΡΟΚΟΠΗΣ
ΚΟΥΚΟΥΔΙΑΣ

στη χρήση τους σε ρωσικό έδαφος. Όσον αφορά δε την ανθρωπιστική πτυχή, η Ουκρανία λαμβάνει μέτρα για τη δημιουργία ενός ανθρωπιστικού διαδρόμου για την εκκένωση Ρώσων αμάχων που έχουν πληγεί από τις μάχες στην περιφέρεια Κουρσκ.

Υπάρχουν στρατηγικοί στόχοι στο Κουρσκ; Και ποιοι είναι;

Η πρώτη βασική παραδοχή, που πρέπει να γίνει, είναι η εξής: Η Ρωσία σαφώς και είχε υποτιμήσει την ικανότητα της Ουκρανίας να εξαπολύσει επιθετικές ενέργειες στο έδαφός της. Ειδικότερα σε μια στιγμή που τα πράγματα επί του εδάφους ήταν υπέρ της Μόσχας.

Όσον αφορά τους στόχους της επιχείρησης, το Κίεβο έχει δηλώσει ότι μέρος του στόχου της επιχείρησης είναι η δημιουργία μιας "buffer zone", που θα σταματήσει τις ρωσικές δυνάμεις από το να επιτεθούν στην Ουκρανία. Η ουκρανική επίθεση στοχεύει, επίσης, στο να δημιουργήσει αντιπερισπασμό. Από την άποψη ότι ανέμεναν ή αναμένουν ότι η Ρωσία θα «σηκώσει» δυνάμεις από το Ντονμπάς, όπου σημειώνει σχετικές επιτυχίες, για να αντισταθεί στην ουκρανική εισβολή. Έτσι, η

βρίσκεται σε ρωσικό έδαφος και είναι σαφώς πιο δύσκολο για το Κρεμλίνο να ελέγξει το αφήγημα. Αποτελεί επίσης σημείο αναφοράς, από την άποψη ότι ενισχύει τους ισχυρισμούς του «τρελού» Γεβγκένι Πριγκόζιν (σκοτώθηκε σε αεροπορικό ατύχημα), επικεφαλής της μισθοφορικής Βάγκνερ, ο οποίος είχε κατηγορήσει τους διοικητές του ρωσικού στρατού ως ανίκανους. Επίσης, οι Ουκρανοί μπορούν να χρησιμοποιήσουν αυτήν την επιτυχία ως επιχείρημα για να συνεχιστεί η προμήθεια όπλων από τη Δύση.

Η πραγματικότητα πέρα από τους τίτλους εδήσεων

Η Ρωσία φαίνεται να παραμένει επικεντρωμένη στις επιχειρήσεις της στην Περιφέρεια του Ντόνετσκ και του Λουχάνσκ, με συνεχείς επιθέσεις με στόχο την περικύκλωση των ουκρανικών δυνάμεων και τη διατήρηση της πίεσης στις ουκρανικές αμυντικές γραμμές. Το Κρεμλίνο μεταφέρει μεν στρατιώτες στην περιφέρεια του Κουρσκ, ωστόσο, οι αναδιατάξεις στο μέτωπο της ανατολικής Ουκρανίας δεν είναι μεγάλες. Σύμφωνα με αναφορές στον διεθνή Τύπο, μέχρι στιγμής έχει χρησιμοποιήσει εφεδρείες και στρατεύματα από τα μέρη του στο Χάρκοβο και στο Κουπιάνσκ. Το συμπέρασμα είναι ότι η Ρωσία παραμένει επικεντρωμένη στο μέτωπο του Ντονμπάς και η Ουκρανία, εάν αυτός ήταν ο στόχος, δεν κατάφερε να αποδυναμώσει τη ρωσική επιθετικότητα στο έδαφός της.

Η ουκρανική επιχείρηση στο

Κουρσκ είναι ριψοκίνδυνη. Η διατήρηση των εδαφικών κερδών σε ρωσικό έδαφος προϋποθέτει, πέρα από πολεμικό υλικό, και μεγάλο αριθμό στρατιωτών. Σ' αυτό σίγουρα η Ρωσία, λόγω πληθυσμού, έχει πλεονέκτημα. Είναι εξαιρετικά αμφίβολο εάν η Ουκρανία έχει την πολυτέλεια να απολέσει ολόκληρες ταξιαρχίες, τη στιγμή που η κατάσταση στο Ντονμπάς είναι αυτή που είναι. Εν τέλει, συνεπώς, η Ουκρανία θ' αναγκαστεί να υποχωρήσει από τη Ρωσία και τα εναπομείναντα στρατεύματά της θα μεταβούν στο ανατολικό μέτωπο της χώρας, για υπεράσπιση δικού τους εδάφους. Άρα, αν η Ουκρανία είχε ως στόχο να αναγκάσει τη Ρωσία και τον Πούτιν σε διαπραγματεύσεις για ανταλλαγή γης... είναι μια αποτυχημένη τακτική, καθώς δεν έχει την ικανότητα σε ανθρώπινο δυναμικό ώστε να κρατήσει αυτήν τη γη. Αντίθετα, αυτή η τακτική είναι πιο πιθανό να σκληρύνει ακόμη περισσότερο τη στάση του «ντροπισμένου» Πούτιν.

«Η Ουκρανία ελέγχει το 0.00588% του ρωσικού εδάφους... για λίγο»

Ο καθηγητής Διεθνών Σχέσεων, Στέφεν Βαλι, έκανε την εξής σημαντική παρατήρηση: «Οι ουκρανικές δυνάμεις κατέλαβαν περίπου 1000 τετραγωνικά χιλιόμετρα ανεπαρκώς προστατευμένου ρωσικού εδάφους. Η συνολική μάζα γης της Ρωσίας είναι πάνω από 17 εκατομμύρια τετραγωνικά χιλιόμετρα, πράγμα που σημαίνει ότι η Ουκρανία «ελέγχει»

πλέον το 0,00588% της Ρωσίας». Αυτό, τη στιγμή που οι ρωσικές δυνάμεις κατέχουν περίπου 20% του ουκρανικού εδάφους. Ο Βαλι σημειώνει ότι, ναί μεν η εισβολή είναι πλήγμα στο γόητρο του Πούτιν (αλλά και απόδειξη ότι η Ρωσία είναι πολύ αδύναμη για να εισβάλει στην υπόλοιπη Ευρώπη), αλλά η μοίρα της Ουκρανίας θα καθοριστεί από το τι θα συμβεί στην Ουκρανία και όχι από αυτήν την επιχείρηση».

Άλλος ένας από τους επιφανέστερους και ίσως ο σπουδαιότερος θεωρητικός της εποχής του στις Διεθνείς Σχέσεις, ο καθηγητής Τζον Μερσάιμπερ, χαρακτηρίζει την ουκρανική εισβολή στο Κουρσκ ως «τεράστια στρατηγική γκάφα, που θα επιταχύνει την ήττα της». Πρόκειται, όπως σημειώνει, για τόσο «ανόητη ιδέα», που δεν είναι έκπληξη που έπιασε τους Ρώσους στον ύπνο... Ο Μερσάιμπερ κάνει την εξής παρατήρηση, ότι «ο βασικός καθοριστικός παράγοντας της επιτυχίας σε έναν πόλεμο φθοράς είναι η αναλογία ανταλλαγής θυμάτων, όχι η κατάληψη εδάφους, για την οποία οι Δυτικοί σχολιαστές έχουν εμμονή. Η αναλογία ανταλλαγής θυμάτων στην επίθεση του Κουρσκ ευνοεί καθοριστικά τη Ρωσία...».

Οι δύο καθηγητές απαντούσαν στην ερώτηση που έθεσε η ιστοσελίδα «Responsible Statecraft», ως προς το «ποιος είναι ο πιθανός αντίκτυπος των ουκρανικών στρατιωτικών εισβολών στη ρωσική περιοχή Κουρσκ στον ευρύτερο πόλεμο της Ουκρανίας;».

Συμπερασματικά, η Ουκρανία εισέβαλε στην Ουκρανία ακριβώς επειδή αναλαμβάνονταν τυχόν επέκταση του ΝΑΤΟ, με συμπερίληψη σε αυτό της Ουκρανίας, ως απειλή για την εδαφική της ακεραιότητα. Άρα, η εδαφική κυριαρχία της Ρωσίας έχει καταπατηθεί. Της μεγαλύτερης σε έκταση χώρας στον κόσμο. Αυτό από μόνο του προκαλεί τρόμο για το τι μπορεί ν' ακολουθήσει.

Αυτό που γνωρίζουμε μέχρι στιγμής είναι ότι τα ουκρανικά στρατεύματα έχουν προχωρήσει, καταλαμβάνοντας 35 χιλιόμετρα ρωσικού εδάφους στην περιφέρεια του Κουρσκ. Έχουν επίσης θέσει υπό τον έλεγχό τους την πόλη Σούτζα, η οποία πριν από την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία αριθμούσε 5.000 κατοίκους και, όπως μεταδίδεται, είναι το διοικητικό κέντρο της ευρύτερης περιοχής της επαρχίας Κουρσκ. Οι ουκρανικές Αρχές έχουν επίσης τοποθετήσει στρατιωτικούς διοικητές στις περιοχές που έχουν καταλάβει, υποδηλώνοντας με αυτόν τον τρόπο την πρόθεσή τους να διατηρήσουν και να εδραιώσουν τον έλεγχό τους. Η Ουκρανία φέρεται να χρησιμοποιήσει επίσης άρματα μάχης Challenger 2, που παρέχονται από το Ηνωμένο Βασίλειο κατά τη διάρκεια της εισβολής στην περιφέρεια Κουρσκ.

Την ίδια στιγμή οι παραδόσεις όπλων από τη Δύση προς την Ουκρανία φαίνεται να μην υπάρχει πρόθεση να σταματήσουν. Αντιθέτως, η εντύπωση που δίνεται είναι ότι αυτές θα συνεχιστούν. Σημειώνεται, επίσης, ότι, παρά την προμήθεια όπλων, συνεχίζουν να υπάρχουν ορισμένοι περιορισμοί

“
Οι ουκρανικές Αρχές έχουν τοποθετήσει στρατιωτικούς διοικητές στις περιοχές που έχουν καταλάβει, υποδηλώνοντας με αυτόν τον τρόπο την πρόθεσή τους να διατηρήσουν και να εδραιώσουν τον έλεγχό τους

Ουκρανία θα κατάφερνε να αμβλύνει την πίεση στις δικές της αμυντικές γραμμές και ίσως να κερδίσει πίσω εδάφη.

Η ουκρανική επιχείρηση είναι ταυτόχρονα και θέμα γόητρου. Συχνά, από την έναρξη του πολέμου, λεγόταν ότι οι Ρώσοι συνεχίζουν κανονικά τη ζωή τους, δεν έχουν επηρεαστεί και ούτε και που τους απασχολεί τι γίνεται στο μέτωπο της Ουκρανίας. Ο πόλεμος τώρα

Αναταραχή στη Μέση Ανατολή, Κυπριακό και στρατηγική

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΡ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ*

Η γεωπολιτική αναταραχή στη Μέση Ανατολή και η εμπλοκή ισχυρών δυνάμεων όπως το Ισραήλ, το Ιράν, ο Λίβανος (μέσω της Χεζμπολάχ), η Τουρκία και οι ΗΠΑ, απαιτούν από την Κύπρο, την Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση μια προσεκτική και ισορροπημένη πολιτική και στρατηγική. Κάθε κράτος και οντότητα στην περιοχή έχει διαφορετικά συμφέροντα, και η προσέγγιση πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στις ιδιαίτερες δυναμικές της σχέσης με τον καθένα.

Πολιτική, σχέσεις και στρατηγική

Ισραήλ: Η Ελλάδα και η Κύπρος έχουν ήδη αναπτύξει ισχυρούς δεσμούς με το Ισραήλ, ιδιαίτερα στον τομέα της άμυνας και της ενέργειας. Η στρατηγική συνεργασία με το Ισραήλ πρέπει να συνεχιστεί και να ενισχυθεί. Στο πλαίσιο αυτό, είναι σημαντικό να διατηρηθεί η συνεργασία σε επίπεδο ασφάλειας και πληροφοριών, ιδίως λόγω της κοινής ανησυχίας για την αστάθεια που προκαλείται από τη δράση του Ιράν και των υποστηριζόμενων από αυτό ομάδων, όπως η Χεζμπολάχ. Η Ελλάδα και η Κύπρος πρέπει να ενισχύσουν την ενεργειακή συνεργασία με το Ισραήλ, με έμφαση στον αγωγό EastMed, ο οποίος θα μπορούσε να αποτελέσει κρίσιμο παράγοντα στην ενεργειακή ασφάλεια της Ευρώπης. Παράλληλα, η συνεργασία σε θέματα ασφάλειας και αμυντικής τεχνολογίας πρέπει να διευρυνθεί, αξιοποιώντας τη στρατιωτική εμπειρία και την τεχνολογία του Ισραήλ.

Ιράν: Η σχέση Κύπρου και Ελλάδας με το Ιράν είναι πιο σύνθετη. Η Τεχεράνη έχει περιφερειακές φιλοδοξίες και διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στις συγκρούσεις στη Συρία, το Ιράκ και τον Λίβανο. Παρά τις δυσκολίες, η

Αθήνα και η Λευκωσία πρέπει να διατηρήσουν ανοιχτούς διαύλους επικοινωνίας με το Ιράν, κυρίως σε επίπεδο οικονομικών και πολιτιστικών σχέσεων, αποφεύγοντας να υιοθετήσουν μια πλήρως εχθρική στάση. Η Κύπρος και η Ελλάδα πρέπει να προωθήσουν έναν διάλογο για την αποφυγή κλιμάκωσης στην περιοχή, τονίζοντας τη σημασία της ειρηνικής συνύπαρξης. Οι δύο χώρες θα πρέπει να συντονιστούν με τα υπόλοιπα κράτη-μέλη και τα θεσμικά όργανα της ΕΕ, για να υποστηρίξουν πρωτοβουλίες που στοχεύουν στον περιορισμό της επιρροής του Ιράν μέσω διπλωματικών και οικονομικών μέσων, αποφεύγοντας όμως τις άμεσες αντιπαραθέσεις.

Λίβανος και Χεζμπολάχ: Ο Λίβανος, μέσω της Χεζμπολάχ, αποτελεί σημαντικό παράγοντα αστάθειας στην περιοχή. Η Κύπρος και η Ελλάδα πρέπει να διαχωρίσουν τη θέση τους από τη Χεζμπολάχ, αλλά να συνεχίσουν

να υποστηρίξουν τον Λίβανο ως κράτος, προωθώντας τη σταθερότητα και την ειρηνική συνύπαρξη. Η στρατηγική πρέπει να επικεντρωθεί στην παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας και οικονομικής στήριξης προς τον Λίβανο, με στόχο την ενίσχυση των κρατικών θεσμών και την αποδυνάμωση των ένοπλων ομάδων. Οι δύο χώρες πρέπει να συντονιστούν με τα θεσμικά όργανα της ΕΕ για την ενίσχυση του κράτους δικαίου και τη στήριξη

των μεταρρυθμίσεων στον Λίβανο.

Τουρκία: Η Τουρκία αποτελεί την κύρια απειλή για την Κύπρο και την Ελλάδα, ειδικά όσον αφορά το Κυπριακό και τις θαλάσσιες ζώνες. Η προσέγγιση πρέπει να είναι συνδυασμός πίεσης και διπλωματίας. Η Κύπρος και η Ελλάδα πρέπει να συνεχίσουν να πιέζουν για κυρώσεις μέσω της ΕΕ, ενώ παράλληλα να διατηρούν διάυλο επικοινωνίας για την αποφυγή συγκρούσεων. Η Ελλάδα και

η Κύπρος πρέπει να ενισχύσουν τη στρατιωτική τους συνεργασία με το Ισραήλ και άλλους περιφερειακούς εταίρους ως αντίβαρο στην τουρκική επιθετικότητα. Παράλληλα, πρέπει να προωθήσουν σε όλα τα διεθνή φόρα το ζήτημα της παράνομης τουρκικής κατοχής της Κύπρου και των τουρκικών παραβιάσεων, εξασφαλίζοντας την αλληλεγγύη και τη στήριξη της διεθνούς κοινότητας.

Ηνωμένες Πολιτείες: Οι ΗΠΑ παραμένουν ένας καθοριστικός παράγοντας στην περιοχή και βασικός σύμμαχος τόσο της Ελλάδας όσο και της Κύπρου. Η σχέση πρέπει να βασιστεί στην αμοιβαία κατανόηση και τη στρατηγική συνεργασία. Η Ελλάδα και η Κύπρος πρέπει να συνεχίσουν να ενισχύουν τις σχέσεις τους με τις ΗΠΑ, διασφαλίζοντας ότι οι αμερικανικές πολιτικές λαμβάνουν υπόψη τα ελληνικά και κυπριακά συμφέροντα. Η στρατηγική πρέπει να επικεντρωθεί στην ενίσχυση

Η Ελλάδα και η Κύπρος πρέπει να ενισχύσουν την ενεργειακή συνεργασία με το Ισραήλ, με έμφαση στον αγωγό EastMed, ο οποίος θα μπορούσε να αποτελέσει κρίσιμο παράγοντα στην ενεργειακή ασφάλεια της Ευρώπης

“

της στρατιωτικής συνεργασίας, με έμφαση στην άμυνα, στις κοινές ασκήσεις, στην εκπαίδευση και στον εξοπλισμό. Παράλληλα, πρέπει να συνεχιστεί η διπλωματική πίεση προς τις ΗΠΑ για την επίλυση του Κυπριακού, αξιοποιώντας τις καλές σχέσεις που διατηρεί η Κύπρος και η Ελλάδα με την Ουάσινγκτον.

Επίλυση του κυπριακού προβλήματος

Η κρίση στη Μέση Ανατολή, που πυροδοτείται από την ένταση μεταξύ Ισραήλ, Ιράν, Λιβάνου και πιθανώς της Τουρκίας, αναδεικνύει την ανάγκη επαναπροσδιορισμού της στρατηγικής προσέγγισης για την επίλυση του κυπριακού προβλήματος. Οι γεωπολιτικές εξελίξεις επιτάσσουν μια συνεκτική και δυναμική προσέγγιση από την Ελλάδα, την Κύπρο και την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) για να εξασφαλιστεί η ασφάλεια και η σταθερότητα στην Ανατολική Μεσόγειο. Η ανάγκη για μια πολυδιάστατη στρατηγική είναι επιτακτική, ώστε να αντιμετωπιστούν οι σύνθετες προκλήσεις που ανακύπτουν σε μια περιοχή όπου συγκρούονται συμφέροντα και πολιτικές μεγάλων δυνάμεων.

Πολιτική διάσταση: Αναζητώντας λύση στο Κυπριακό

Το κυπριακό ζήτημα παραμένει άλυτο εδώ και δεκαετίες, παρά τις επανειλημμένες προσπάθειες διαπραγμάτευσης. Στο πλαίσιο της νέας περιφερειακής αστάθειας, η Ελλάδα και η Κύπρος πρέπει να ενισχύσουν την πολιτική τους προσέγγιση, υπογραμμίζοντας τη σημασία της διεθνούς νομιμότητας και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η πολιτική της Κύπρου πρέπει να εστιάσει στην ανάδειξη της παράνομης τουρκικής κατοχής του βόρειου τμήματος της Κυπριακής

Δημοκρατίας, παρουσιάζοντάς την ως πρόβλημα που όχι μόνο αφορά την Κύπρο, αλλά και την ευρύτερη περιοχή. Η ενίσχυση των διεθνών συμμαχιών, ιδιαίτερα με χώρες της ΕΕ αλλά και με το Ισραήλ, τις αραβικές χώρες και τις ΗΠΑ, μπορεί να δημιουργήσει πιέσεις στην Τουρκία για ουσιαστικές διαπραγματεύσεις.

Η Ελλάδα, ως εγγυήτρια δύναμη και στενός σύμμαχος της Κύπρου, πρέπει να συνεχίσει να υποστηρίζει την κυπριακή υπόθεση σε

όλα τα διεθνή φόρα. Παράλληλα, η Αθήνα πρέπει να ενισχύσει τις διμερείς σχέσεις με τις χώρες της Μέσης Ανατολής, αναδεικνύοντας την Ελλάδα και την Κύπρο ως πυλώνες σταθερότητας σε μιαν ασταθή περιοχή.

Στρατηγικές προσεγγίσεις: Ασφάλεια και συμμαχίες

Η στρατηγική διάσταση της προσέγγισης Κύπρου, Ελλάδας

και ΕΕ πρέπει να επικεντρωθεί στην ενίσχυση των αμυντικών συνεργασιών και στην ανάπτυξη μιας ευρύτερης περιφερειακής αρχιτεκτονικής ασφαλείας. Ο κίνδυνος εμπλοκής της Τουρκίας στις περιφερειακές συγκρούσεις, είτε άμεσα είτε μέσω υποστήριξης εξτρεμιστικών ομάδων, απαιτεί αυξημένη ετοιμότητα και συντονισμό.

Η Κύπρος πρέπει να συνεχίσει να αναπτύσσει τις στρατιωτικές της

ικανότητες, ενισχύοντας τη συνεργασία με γειτονικές χώρες όπως το Ισραήλ και την Αίγυπτο, αλλά και τις ΗΠΑ, Γαλλία κ.ά.. Οι υφιστάμενες τριμερείς/τετραμερείς συνεργασίες της Κύπρου στην Ανατολική Μεσόγειο πρέπει να επεκταθούν πέραν της ενέργειας και σε άλλους τομείς, όπως η ανταλλαγή πληροφοριών, η άμυνα και η ασφάλεια.

“

Η Ελλάδα, ως εγγυήτρια δύναμη και στενός σύμμαχος της Κύπρου, πρέπει να συνεχίσει να υποστηρίζει την κυπριακή υπόθεση σε όλα τα διεθνή φόρα

Η Ελλάδα, από την πλευρά της, οφείλει να επενδύσει στη στρατιωτική της ισχύ, ενισχύοντας το ναυτικό και την αεροπορία της για να διασφαλίσει την ασφάλεια στην Ανατολική Μεσόγειο. Ο συντονισμός με την Κύπρο και άλλες χώρες της περιοχής είναι κρίσιμος για την αντιμετώπιση οποιασδήποτε απειλής προκύψει από την αστάθεια στη Μέση Ανατολή.

Η ΕΕ, με τη σειρά της, πρέπει να αναγνωρίσει ότι η σταθερότητα της Κύπρου και της Ελλάδας είναι άμεσα συνδεδεμένη με τη συνολική ασφάλεια της Ευρώπης. Πρέπει να υπάρξει μια πιο ενεργή και συνεκτική στρατηγική από τις Βρυξέλλες, η οποία να περιλαμβάνει ενίσχυση των κυρώσεων προς την Τουρκία σε περίπτωση που συνεχίσει τις προκλήσεις και αδιαλλαξία της στο Κυπριακό, και θελκτικών κινήτρων σε περίπτωση εποικοδομητικής στάσης, και φυσικά ουσιαστική πολυπλευρη προστασία και στήριξη προς την Κύπρο.

Πρωτοβουλίες και διπλωματικοί χειρισμοί

Σε επίπεδο πρωτοβουλιών, η Κύπρος και η Ελλάδα πρέπει να προωθήσουν έναν πολυμερή διάλογο, που να περιλαμβάνει τις χώρες της Ανατολικής Μεσογείου, την ΕΕ και τις ΗΠΑ. Ο στόχος πρέπει να είναι η δημιουργία μιας ζώνης συνεργασίας και ασφάλειας, που θα λειτουργήσει ως αντίβαρο στις τουρκικές φιλοδοξίες. Η ίδρυση ενός μόνιμου φόρουμ διαλόγου μπορεί να συμβάλει στη σταθεροποίηση της περιοχής και στην επίλυση του Κυπριακού.

Η Ελλάδα πρέπει επίσης να εκμεταλλευτεί τον ηγετικό της ρόλο σε διεθνείς οργανισμούς για να προωθήσει την αιζέντα της ασφάλειας στην περιοχή. Η διπλωματία των πολυμερών φόρουμ, σε συνδυασμό με την εμπάθυνση

των διμερών ενδοευρωπαϊκών της σχέσεων με κράτη-κλειδιά όπως η Γαλλία και η Γερμανία, θα μπορούσε να ενισχύσει τη θέση της Ελλάδας και της Κύπρου στις διαπραγματεύσεις.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να κατανοήσει ότι το Κυπριακό δεν είναι απλώς ένα περιφερειακό πρόβλημα, αλλά ένα ζήτημα που αφορά την κυριαρχία σε δικό της έδαφος και που έχει άμεσες συνέπειες για την ευρωπαϊκή ασφάλεια και σταθερότητα. Η ΕΕ οφείλει να αναλάβει πιο ενεργό ρόλο, πιέζοντας την Τουρκία να αποδεχθεί μια δίκαιη και βιώσιμη λύση στο Κυπριακό. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω της εφαρμογής οικονομικών κυρώσεων και της ενίσχυσης της πολιτικής απο-

μόνωσης της Τουρκίας, αν αυτή συνεχίσει να αγνοεί τις διεθνείς αποφάσεις, αλλά και κινήτρων αν η Τουρκία αλλάξει στάση και συμβάλει εποικοδομητικά στην επίλυση του Κυπριακού.

Παράλληλα, η ΕΕ πρέπει να στηρίξει την Κύπρο οικονομικά και στρατιωτικά, με την παροχή αμυντικού εξοπλισμού και τη συμμετοχή σε κοινές στρατιωτικές ασκήσεις. Η ανάπτυξη μιας κοινής ευρωπαϊκής αμυντικής πολιτικής, που θα περιλαμβάνει την Κύπρο ως βασικό άξονα, θα μπορούσε να ενισχύσει σημαντικά την αποτρεπτική ικανότητα του νησιού απέναντι σε εξωτερικές απειλές.

Η πολιτική και στρατηγική αντιμετώπιση των κρατών και άλλων οντοτήτων που εμπλέ-

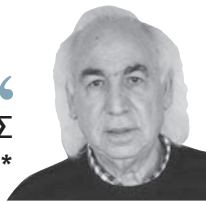
κονται στην κρίση της Μέσης Ανατολής απαιτεί από την Κύπρο, την Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση έναν ισορροπημένο συνδυασμό σκληρής και ήπιας ισχύος. Η ενίσχυση των συμμαχιών με το Ισραήλ και τις ΗΠΑ, η προσεκτική διαχείριση της σχέσης με το Ιράν και τον Λίβανο, και η αποφασιστική αντιμετώπιση της Τουρκίας αποτελούν κλειδιά για την εξασφάλιση της ασφάλειας και της σταθερότητας στην περιοχή. Πέραν τούτου, η επιτυχής επίλυση του Κυπριακού, στο πλαίσιο της γενικότερης αναταραχής στη Μέση Ανατολή, απαιτεί έναν συνδυασμό πολιτικών, στρατηγικών και διπλωματικών πρωτοβουλιών. Η Κύπρος και η Ελλάδα πρέπει να εμβαθύνουν και να

ισχυροποιήσουν τη συμμετοχή τους στο Ευρωπαϊκό γίγνεσθαι και στη λήψη αποφάσεων στην ΕΕ, και να αναπτύξουν νέες συμμαχίες στην περιοχή. Η ΕΕ, από την πλευρά της, οφείλει να παίξει έναν πιο ενεργό ρόλο, χρησιμοποιώντας κυρώσεις αλλά και κίνητρα προς την Τουρκία, και στηρίζοντας την Κύπρο σε όλους τους τομείς. Μόνο με μια συνολική και συνεκτική στρατηγική θα μπορέσει η Ανατολική Μεσόγειος να καταστεί ξανά μια ζώνη σταθερότητας και ασφάλειας.

**Καθηγητής στο Philips University, πρώην Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου, και πρώην Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ιδρυμάτων Ανώτερης Εκπαίδευσης (EURASHE). a.orphanides@philipsuni.ac.cy*

Καιρός να γίνω λάσπη!

ΑΠΟΨΗ “
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΣΙΔΕΡΑΣ*

Υπήρξαν στιγμές που τίποτα δεν μπορούσε να σταματήσει της ψυχής μου το μάνιασμα. Αγρίμι γεννήθηκε. Καπιτάν φασαρίας και σαματατζής. Είχα άποψη κι ο λόγος μου ασήκωτος. Βαρύς. Πιο βαρύς κι από δέκα καντάρια σίδερο. Μα πάνε της νιότης οι μαγικές και καταπιστούσες. Πρόκοψα! Και μόλις είδα λίγο χαίρι, ενσωματώθηκα στον ωχαδερφιστών το αδελφάτο, κι άφησα ένα δράμι προκοπής να ξεοκαρτάρει της ψυχής μου τη θύελλα.

Χαμένος στις ανεμοδούρας την καλοπέραση, ξέχασα πως οιοχαστής γεννήθηκα. Λαξευτής της ψυχής και του πνεύματος. Χρέος μου; Να υπηρετήσω τις Τέχνες και τα Γράμματα. Του Ομήρου ν' αφουγκρασιώ την αχνάδα. Μα πρόδωσα της Μοίρας το μοιράδι. Βολεύτηκα στις μπέικνς ζωής το νοικοκύρεμα. Κι αντί να φωνάζω απ' το βράδυ ως το πρωί, ξεσηκωθείτε ραγιάδες να λευτερώσουμε τη σακατεμένη μας πατρίδα, άρχισα να γυροφέρνω σε τοιμπούσια, ανθεστήρια και φαγοπότια· και για δέκα σκουριασμένες μπακίρες να πουλώ την ψυχή μου σε παραλήδες θαμώνες που ερχόντουσαν στα γλεντοκομάγαζα όπου δούλευα για να διασκεδάσουν.

Κι εκεί που πήρα εντολή απ' τις Μοίρες να άγω τις ψυχές των ανθρώπων, κατήντησα να είμαι ένας περιπλανώμενος μενεστρέλος. Ένας πλανόδιος τροβαδούρος. Κι ένας ακόμα ασήμαντος παρακεντές του κατεστημένου. Και το χειρότερο; Άφησα μια χούφτα αμάθευτων πολιτευτάρων, οι τιλείστοι βουτηγμένοι μέχρι τον λαιμό στη καβούζα της διαφθοράς, να κουμαντάρουν τη

ζωή μου!

Ω καιροί... ω ήθη!

Κάποια στιγμή πήρα ένα ιεφέρι κι άρχισα να σουμάρω τα επιτεύγματά μου. Μ' άνθρακας οθουσαυρός. Ένα ΤΙΠΟΤΑ μου έβγαλε η σούμα. Τι κι αν πενήντα τόσα χρόνια παιδεύομαι της γλώσσας μου να ξεζουμίσω τα λούσα. Να πείσω ξεπεσμένους γραϊκίλους πως δεν είναι ονειρώξη και πολιτικός ουτοπισμός να πιστεύουμε, ναι, πως

γυροφέρνουν μια στο χτες και μια στο σήμερα·

αλόγιαστα τρέχουν του αύριο να προλάβουν τον ίλιγγο.

Κι οι πληγιασμένες λέξεις, που απ' της ψυχής μου βγαίνουν το άβατο,

αξεφύλλιστες μένουν κι αδιάβαστες...

Αδίκαια παιδεύομαι...

Τι κι αν άφησα το τραγούδι και τα μπουζουκομάγαζα κι άρχισα

“

Αφήσαμε μια χούφτα νεοκύπριων εντολοδόχων των Ογούζων να γεμίσουν τα μυαλά μας με χαλκευμένες ειδήσεις και επιτηδεύω να εμφυτεύσουν στο πνεύμα μας τα επιτεύγματα του Εφιάλτη

κάποια μέρα θα μπορούσαμε να δούμε την πατρίδα μας λεύτερη. Πως δεν πρέπει να αποδεχτούμε οποιαδήποτε λύση, η οποία θα νομιμοποιήσει των κουρσάρων τις θηριωδίες. Λύση, η οποία θα εγκρίνει τη μοιρασιά των κατακτητών στο πλιάτσικο... Ασημώνοντας τις βαρβαρότητες τους και δίνοντάς τους πουρμπουάρ την Κερύνεια, την Αμμόχωστο, τη Μόρφου, το Καρπάσι, τον Καραβά, τη Λάπηθο... Μα κανείς δεν μ' ακούει!

Φωνή βοώντος εν τη ερήμω...

Ναι...

Τ' έχω παράπονο γιατί κανείς δεν βρίσκει χρόνο του μελωδού να αφουγκραστεί τον πικραμό.

Άνθρωποι μηχανές

να γράφω. Σενάρια, λιμπρέτα, μιούζικαλ, όπερες, άρθρα στις εφημερίδες, ποιήματα... βιβλία... προσπαθώντας μ' ένα μολύβι να σπρώξω τον ραγιά να κάνει ένα βήμα προς τα μπρος. Να ξεστρωθεί! Ν' αποβάλει απ' την ψυχή του τα τετρακόσια χρόνια που έζησε στην αλυτρωσιά στρώνοντας το τραπέζι σε Οθωμανούς πασάδες. Κουτοός στον κάμπο έτρεχα να πιάσω καβαλάρη...

Ελάσσονας λογοτέχνης, ελάσσονος απήχησης!

Δεν αποβάλλονται έτσι εύκολα τετρακόσια χρόνια σκλαβιάς. Γιέσμεν παραμείναμε. Δουλοπρεπείς γλείφτες. Κι ανεντρόπιαστα, συνεχίζουμε να κάνουμε τεμενάδες στους δεσποτάδες μας.

Ακόμα κι αυτούς τους μακρόσυρτους ανατολίτικους γιαρέδες, που τραγουδούσαν στους καφενέδες οι σκλάβοι παππούδες μας, δεν καταφέραμε να ξεράσουμε. Κι έτσι και δούμε καμιά πισσιρίκα να χορεύει τοιφιτελί πάνω στο τραπέζι, να μας όλους όρθιους να χειροκροτούμε με ενθουσιασμό και να φωνάζουμε μπράβο.

Εκεί έχουμε μείνει. Αυτό έχουμε ανάγκη. Αυτό θεωρούμε διασκέδαση και πολιτισμό. Αλυσόδετοι στον Οθωμανών αφεντάδων μας τις ζαρπίρες, συνεχίζουμε να γλεντοκοπούμε με ανατολίτικους αμανέδες και τοιφιτελίες τουρκικά.

Τι κι αν κάποιοι ανυπότακτοι Κύπριοι επίμονα δηλώνουν πως είμαστε Έλληνες. Πως οι παππούδες μας ήσαν Αχαιοί. Πως τη γλώσσα του Ομήρου μιλάμε εδώ και τρεις χιλιάδες χρόνια. Πως όποια πέτρα κι αν σπκώσουμε Έλληνες ρηγάδες θα βρούμε. Ελληνικά βασίλεια και τους θεούς του Ολύμπου. Τον Μέγα Αλέξανδρο, τον Οδυσσέα, τον Αριστοτέλη, τον Πυθαγόρα, τον Σωκράτη, τον Πλάτωνα, τον Ευριπίδη, τον Αισχύλο, τον Αριστοφάνη, τον Διογένη, τον Ζήνωνα, τον Θουκυδίδη, τον Ηρόδοτο... και τόσους άλλους Έλληνες που χάρισαν το φως στην ανθρωπότητα.

Αφήσαμε μια χούφτα νεοκύπριων εντολοδόχων των Ογούζων να γεμίσουν τα μυαλά μας με χαλκευμένες ειδήσεις και επιτηδεύω να εμφυτεύσουν στο πνεύμα μας τα επιτεύγματα του Εφιάλτη.

Σεσοφισμένοι τεχνήμονες τρέχουν στο σαράι του πασά και, καμαρώνοντας σαν γύφτικο σκεπάρνι, βγάζουν selfies με Τούρκους κεχαγιάδες. Ενώ την ίδια στιγμή, κάποια άλλα σκλαβάκια, τιμή

τους και καμάρι τους, τρέχουν στην «Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου» για να γεμίσουν τα ντεπόζιτα των αυτοκινήτων τους με φθηνή βενζίνη, να ρίξουν «μια ζαριά καλή» στα καζίνα των κατακτητών, να φάνε φρέσκο ψάρι στο γραφικό λιμανάκι της Girne· και στους ήχους του ταμπουρά να χορέψουν «Αμάν Κουζούμ, Αμάν Γιαβρούμ» παρέα με ξενομερίτες κουβαλντιούς της μαντίλας.

Ναι... Υπήρξαν στιγμές που τίποτα δεν μπορούσε να σταματήσει της ψυχής μου το μάνιασμα. Ποιές δεν το έβαζα κάτω. Και, όμως, μετά από πενήντα χρόνια πάλεμα εξέρχομαι νηπιμένος. Δεν με νίκησαν των σιτρώων τα τόξα. Των ραγιάδων η ύπνωση και ο ντεφετισμός είναι που μ' έριξαν στο καναβάτσο. Μελάνι έχω. Η ψυχή μου είναι που στέγνωσε. Κουράστηκα τόσα χρόνια να παιδεύομαι κι η σούμα να βγάζει πως τίποτα, μα ΤΙΠΟΤΑ απολύτως δεν πέτυχα!

Απ' όσα έχω γράψει, ένα βρίσκω πως είν' το πιο αληθινό...

Μια σταλαγματιά βροχής είναι ο άνθρωπος.

Μόλις μπαρουπάσει ο ουρανός κουλουριάζεται γύρω από ένα αστροπελέκι

πέφτει με φόρα στη γης και γίνεται λάσπη...

Αδίκαια ήρθα. Κι αδίκαια παιδεύομαι τόσα χρόνια. Μπαρουπιασμένος είναι και πάλι ο ουρανός.

Καιρός να γίνω λάσπη...

**Honorary Professor, Award winning Writer, Composer, Producer and Stage Director Co-Founder & President of "CHARISMA", Member of UNESCO Greece, International Executive Vice President Xieli Science & Technology Co., Ltd.*

Το ξεπούλημα της Κύπρου

ΑΠΟΨΗ “
ΑΝΔΡΕΑΣ
Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ*

Τον περασμένο Φεβρουάριο είχα δημοσιεύσει στον ημερήσιο Τύπο άρθρο με τον τίτλο «Πωλείται Πατρίς», όπου παρέθεσα λεπτομερή στοιχεία σύμφωνα με τα οποία μέχρι τέλους του 2023 κατατέθηκαν στην ούτω καλούμενη «επιτροπή αποζημιώσεων της Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου» (του ψευδοκράτους δηλαδή), περίπου 7.600 προσφυγές από Ελληνοκυπρίους. Από αυτές, 1.400 περίπου έγιναν αποδεκτές και πληρώθηκαν 380 εκατομμύρια στερλίνες.

Δεν αποκλείεται κάποιες από τις

1.400 περιουσίες που ξεπουλήθηκαν και διατέθηκαν σε πολύ χαμηλές τιμές να έχουν χρησιμοποιηθεί για την ανέγερση τουριστικών ή άλλων αναπτύξεων.

Μιλούμε, φυσικά, πάντοτε για ελληνοκυπριακές περιουσίες, που βρίσκονται στα υπό τουρκική κατοχή εδάφη μας.

Το θέμα επανέρχεται στη δημοσιότητα εξ αφορμής προσφάτων συλλήψεων αλλοδαπών, που σφετερίζονται περιουσίες προσφυγοποιηθέντων Ελληνοκυπρίων.

Δεν πρόκειται να παραθέσω στοιχεία που δεν κατέχω ως προς το

πόσοι είναι αυτοί που προσφεύγουν στην ούτω καλούμενη «επιτροπή αποζημιώσεων» του ψευδοκράτους. Έχουν πλήρη και απόλυτη εφαρμογή τα όσα κατήγγειλα στο άρθρο μου «Πωλείται Πατρίς».

Οι αρμόδιες υπηρεσίες της Κυπριακής Δημοκρατίας υποθέτω ότι θα πρέπει να κατέχουν πλήρη στοιχεία ως προς το πόσοι είναι οι συμπατριώτες μας που έμπρακτα ξεπούλησαν την πατρίδα τους, αλλά και πόσοι είναι οι ξένοι σφετεριστές των περιουσιών μας.

Όλα αυτά τα στοιχεία θα πρέπει με πάσα λεπτομέρεια να δοθούν

στη δημοσιότητα, αλλά και πόσα μέτρα έχουν ληφθεί, αν βεβαίως έχουν ληφθεί.

Προς τον σκοπόν αυτό επιβάλλεται να συσταθεί ενιαίο κλιμάκιο της Νομικής Υπηρεσίας της Κυπριακής Δημοκρατίας που να ασχοληθεί με αυτό το θέμα και να εισηγηθεί μέτρα προς αντιμετώπισή του.

Και τούτο, διότι μαζί με το πρόβλημα της ροής λαθρομεταναστών, που προωθούν οι Τούρκοι, είναι και τα δύο εκ των έσω κατάληψη της Κυπριακής Δημοκρατίας, με σκοπό, τελικά, να την καταστήσουν εκλιπούσα, όπως είναι και ο

σταθερός και αναλλοίωτος σκοπός και στόχος τους, για μετατροπή της Κύπρου σε επαρχία της Τουρκίας.

Κατά παρόμοιο τρόπο η Νομική Υπηρεσία να συστήσει και δεύτερο κλιμάκιο, το οποίο, σε συνεργασία με τον προσφάτως διορισθέντα Υφυπουργό Μετανάστευσης, να ασχοληθεί αποκλειστικά με το θέμα της λαθρομετανάστευσης.

Αυτά τα δύο προβλήματα θα καθορίσουν το μέλλον της Κύπρου, διότι περίπτωση να αποχωρήσει η Τουρκία από την Κύπρο δεν υφίσταται.

**Πρώην συνδικαλιστής*

Είμαστε όλοι πρόσφυγες;

Νιώθω ότι κάποιοι μάς εμπνέουν! Είμαστε όλοι πρόσφυγες; Από πού κι ως πού;

Ωραία! Το καταλαβαίνω. Κάποιοι ευαίσθητοι άνθρωποι, νεότεροι κυρίως, που δεν έζησαν το 1974, μπορεί να θέλουν με αυτήν τη φράση να δείξουν την αλληλεγγύη τους...

Η αλήθεια, όμως, βοά! Δεν είμαστε όλοι πρόσφυγες σε αυτόν τον τόπο. Γίναμε πρόσφυγες όσοι είχαμε την ευλογία να κατοικούμε στο βόρειο τμήμα του νησιού μας. Εκεί όπου είχαμε τα πιο πολλά Γυμνάσια, τους πιο πολλούς Δήμους, τους πιο πολλούς πλουτοπαραγωγικούς πόρους.

Το 1974 γίναμε πρόσφυγες. Αναγκαστήκαμε να φύγουμε από τα σπίτια και τις περιουσίες μας, για να σώσουμε την τιμή και τη ζωή μας. Κάποιοι συνάνθρωποί μας δεν τα κατάφεραν... Το μισό νησί στοιβάχτηκε στο άλλο μισό. Τα καραβάνια των προσφύγων της επαρχίας Αμμοχώστου κατευθύνθηκαν προς τα Κοκκινόχωρια, κοντά στις Βάσεις των Άγγλων.

Πολλοί άνθρωποι, δεν λέω, άνοιξαν τα σπίτια τους και τις αυλές τους και έβαλαν τον κόσμο να ξαποστάσει... Κάποιοι βγήκαν και από τα κρεβάτια τους... κάποιοι άλλοι τίασαν τον κόσμο... Εμείς, ως Λευκόνικο, ακόμη έχουμε σχέσεις με αυτούς τους ανθρώπους που μας συνέτρεξαν σε όλη την Κύπρο, άχρι Πάφου. Μόλις έγινα

Δεν είμαστε, λοιπόν, όλοι και όλες πρόσφυγες... Ούτε κανείς καταλαβαίνει την προσφυγιά, αν δεν τη βίωσε, εκτός από τους/τις συζύγους μας που, ζώντας μαζί μας, έχουν καταλάβει ότι η Πολιτεία διαχρονικά άφησε τον προσφυγικό κόσμο στο έλεος του Θεού

δήμαρχος, ευχαρίστησα με επιστολή μου κάποιες κοινότητες, στις οποίες βρήκαν καταφύγιο πολλοί συνδημότες/-ισσές μας.

Εμάς, μας φιλοξένησαν στο Κτήμα ένα ζευγάρι κάποιου αξιωματικού της Εθνικής Φρουράς, που βρήκαμε στην είσοδο της πόλης στις 15 Αυγούστου. Αφού μείναμε το πρώτο βράδυ της 14ης Αυγούστου μέσα στο αυτοκίνητό μας σε έναν

σταθμό βενζίνης στην Ξυλοτύμπου, ο πατέρας μου μας εισηγήθηκε να πάμε στην Πάφο, που ήταν μακριά, μέχρι να περάσει το κακό, γιατί είχαμε συμπεθέρους.

Μόλις μας είδε ο αξιωματικός, τον οποίο χωρίς να γνωρίζουμε, είχαμε φιλοξενήσει στο σπίτι μας τρία χρόνια πριν, διανήγαμε στον Απ. Ανδρέα με την οικογένειά του, επέμενε να μας φιλοξενήσει. Μεί-

ναμε μία εβδομάδα, κι εγώ μετά έφυγα με το καράβι για την Ελλάδα, για να συνεχίσω τις σπουδές μου. Ήταν όντως εξαιρετικοί άνθρωποι, και τους ευγνωμονούμε για τη συμπαράστασή τους τις πρώτες αυτές δύσκολες μέρες.

Εμείς, λοιπόν, ως οικογένεια, δεν βιώσαμε το τοιάντι και τις δυσκολίες του. Οι πιο πολλοί πρόσφυγες, όμως, έχουν να διηγηθούν πολλές ιστορίες ευτελισμού, εκμετάλλευσης, ταλαιπωρίας, έλλειψης ενουσιασθούς... Άκουσα για τον Λευκονοικιάτη μ. Λοΐζο Πατίκα, που τροφοδοτούσε με ψωμιά όλη την Καρπασία, ότι σκεκόταν στην ουρά για να πάρει ένα ψωμί στην Ορμήδεια...

Για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους, 50 χρόνια μετά, οι πρόσφυγες δεινοπάθησαν. Ήταν ένας αγώνας επιβίωσης. Αναγκάστηκαν να βγουν και οι γυναίκες στη δουλειά, ως φτηνό εργατικό δυναμικό, οι άντρες έκαναν πολλές δουλειές ή ξενιτεύτηκαν στις «αραπιές», όπως έλεγαν τότε, με ποικίλες συνέπειες... Κι αν κάποιοι τα κατάφεραν, η πλειοψηφία των προσφύγων, της πρώτης κυρίως γενιάς, όσοι δεν μας άφησαν χρόνους, φυτοζωούν μέσα στους προσφυγικούς συνοικισμούς...

Να μη μιλήσουμε για τους νέους και τις νέες μας... Όσοι και όσες δεν έχουν πίσω τους γονείς να τους συντρέξουν, κυριολεκτικά είναι σε αξιοθρήνητη θέση, μετέωροι... Πώς ν' αντεπεξέλθουν με τις τιμές των ακινήτων στα ύψη, χωρίς

το συνεργατικό κίνημα που μας βοήθησε εμάς να ορθοποδήσουμε, χωρίς περιουσία, ενώ βλέπουν μη πρόσφυγες να έχουν εισοδήματα από πολλές πηγές ακινήτων...

Αναντίλεκτα, οι μη πρόσφυγες, οι περισσότεροι όχι όλοι, είδαν τις περιουσίες τους να ανεβαίνουν στον ουρανό, πούλησαν τη γη τους σε αστρονομικές τιμές, που δεν το φαντάζονταν ποτέ, κάποιοι εκμεταλλεύτηκαν τουρκοκυπριακές περιουσίες, πολλοί πήραν ανυπαρχές και έχουν εισοδήματα... Ο πρόσφυγας τι θα βάλει υποθήκη για να κτίσει στο παιδί του, τι θα πουλήσει, αφού η γη του χάθηκε, άλλοι την νέμονται...

Δεν είμαστε, λοιπόν, όλοι και όλες πρόσφυγες... Ούτε κανείς καταλαβαίνει την προσφυγιά, αν δεν τη βίωσε, εκτός από τους/τις συζύγους μας που, ζώντας μαζί μας, έχουν καταλάβει ότι η Πολιτεία διαχρονικά άφησε τον προσφυγικό κόσμο στο έλεος του Θεού. Επιλογικά, για να λέμε τα πράγματα, 50 χρόνια μετά, με τ' όνομά τους, ουαί τοις προσφυγοποιημένοι! Αλίμονο σε όσους και όσες την έπαθαν! Είναι γνωστό ότι μια αναμπουμπούλα, ένας πόλεμος αναποδογυρίζει τα πάντα. Όμως, καιρός είναι να παραδεχτούμε ότι μόνο οι πρόσφυγες πλήρωσαν τη νύφη.

Δεν είμαστε, λοιπόν, όλοι πρόσφυγες! Πολλούς ωφέλησε η δική μας προσφυγιά!

* Φιλόλογος, MSc, Η.Π.Α.,
Ι. Δήμαρχος Λευκονοίκου

Ο πόλεμος στη Μέση Ανατολή και ο κίνδυνος γενικής ανάφλεξης

Με τη δολοφονία του αρχηγού της Χαμάς ενώ βρισκόταν στην Τεχεράνη άρχισε πάλι η ένταση στη διαμάχη στον ατέλειωτο πόλεμο της Μέσης Ανατολής. Κι ο κρυφός φόβος σε όλους: η γενίκευση του πολέμου. Αυτό θα σημαίνει, βεβαίως, καταστροφή για την ανθρωπότητα.

Η διαμάχη μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστινίων διαρκεί για τόσα χρόνια και δεν λέει να σταματήσει. Κατά ορισμένους, αυτή η «ανώμαλη διαμάχη» δεν μπορεί να τελειώσει με συμβιβασμό. Η μια πλευρά πρέπει να κερδίσει και η άλλη να χάσει (βλ. Daniel Pipes, "The Uniqueness of the Palestinian-Israeli Conflict", The Jerusalem Post, July 16, 2024). Δύο

λύσεις: Οι Παλαιστίνιοι πρέπει να δεχθούν την ύπαρξη του Ισραήλ ή πρέπει το Ισραήλ να καταστραφεί. Δεν υπάρχει συμβιβασμός, κατά ορισμένους ειδικούς (οπ. παρ.).

Σ' αυτό το πλαίσιο, ο κόσμος αγωνιά μήπως μια γενική ανάφλεξη συμβεί. Πολλοί είναι οι παίκτες στην περιοχή: Πρώτα, οι Μεγάλες Δυνάμεις: οι ΗΠΑ, σημαντικός σύμμαχος του Ισραήλ, μαζί με τις Δυτικές Δυνάμεις. Η Ρωσία και η Κίνα. Η Σαουδική Αραβία, ανταγωνιστής του Ιράν για την αρχηγία στην περιοχή. Η πάντοτε «πρόθυμη» Τουρκία, που τώρα οδηγεί το Ισραήλ στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης (!) και όλες οι άλλες Δυνάμεις της περιοχής.

Είναι τώρα η σειρά του Ιράν να απαντήσει, αφού ο αρχηγός της

Χαμάς σκοτώθηκε στο έδαφός του. Κατά βάθος, ούτε το Ιράν, ούτε το Ισραήλ, ούτε κανένας άλλος, ελπίζουμε, επιθυμεί γενική ανάφλεξη, γιατί οι συνέπειές της θα είναι ανυπολόγιστες. Από την άλλη μεριά, υπάρχουν τα φιλότιμα, η απάντηση του ενός παίκτη στον άλλο και ούτω καθ' εξής.

Ελπίζουμε να επικρατήσει η λογική και, κυρίως, επιτέλους οι αντιμαχόμενες πλευρές να δουν την ουσία του θέματος και να προχωρήσουν σε μια λύση με μια λογική βάση, έχοντας υπόψη ότι μια συμβιβαστική λύση είναι προτιμότερη από μια μη λύση και διαρκή ένταση.

* Νομικός, διεθνολόγος και πολιτικός αναλυτής
c.a.theodoulou@theodoulou.cy

ΑΠΟΨΗ

**ΔΡ ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ
ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ**

Φλέγεται και πάλιν η Μέση Ανατολή

ΑΠΟΨΗ “
ΔΡ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ
(ΝΤΙΝΟΣ) ΑΥΓΟΥΣΤΗΣ*

Η περιοχή της Μέσης Ανατολής ανέκαθεν αποτελούσε πεδίο συνεχών ανταγωνισμών, που συνήθως κατέληγαν σε σκληρές πολεμικές συγκρούσεις. Η εξήγηση στο γιατί συμβαίνει αυτό νομίζω πως είναι πάρα πολύ εύκολη και απλή. Η περιοχή της Μέσης Ανατολής έχει τεράστιο ενδιαφέρον και αξία για τους λεγόμενους ισχυρούς της Γης, ένεκα κυρίως της γεωστρατηγικής της θέσης, αλλά και των τεραστίων αποθεμάτων φυσικού πλούτου, κυρίως ορυκτών καυσίμων, που διαθέτει.

Τα τελευταία χρόνια, ωστόσο, η κατάσταση έχει ξεφύγει από κάθε έλεγχο. Αρχής γενομένης από το 1948, όταν αποφασίστηκε η ίδρυση του κράτους του Ισραήλ (αναφαίρετο ασφαλώς δικαίωμα κάθε λαού να έχει το δικό του κράτος), με πρωτεύουσα την Ιερή Πόλη της Ιερουσαλήμ και σε εδάφη αμφισβητούμενα, με τους Παλαιστίνιους αλλά και τους πιο

έγκριτους ιστορικούς να υποστηρίζουν ότι ανέκαθεν τα εδάφη αυτά ήσαν παλαιστινιακά. Αντί λοιπόν η ίδρυση του κράτους του Ισραήλ να φέρει την ειρήνη πιο κοντά, δημιούργησε συνθήκες συνεχών προστριβών, που τις περισσότερες φορές καταλήγουν σε αδυσώπητες συγκρούσεις, παρόμοιες των οποίων η ανθρωπότητα έζησε στους πιο πρόσφατους μεγάλους παγκοσμίους πολέμους. Κάνοντας μας να πιστεύουμε ότι δεν ήταν καθόλου τυχαίες αυτές οι επιλογές.

Οι Ισραηλινοί πάλευαν για αι-

ώνες ν' αποκτήσουν το δικό τους κράτος. Κι αυτό έγινε κατορθωτό μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, καθώς μάλιστα οι Εβραίοι έβγαιναν από αυτόν τον Πόλεμο αποδεκατισμένοι από το μένος της χιλιερικής λαίλαπας. Κάτι, που, όπως φαίνεται, πολύ γρήγορα ξεχασαν! Ο τρόπος που συμπεριφέρονται στον άμαχο πληθυσμό της Γάζας δεν αφήνει κανένα περιθώριο να σκεφτόμαστε διαφορετικά. Διότι, όσα δίκαια κι αν έχουν οι Ισραηλινοί, δεν μπορούν να αφανίζουν ακόμα

και τους αγέννητους, επειδή, όπως υποστηρίζουν, τους χρησιμοποιούν ως ασπίδες οι ακραίοι της Χαμάς!

Κι έτσι φθάσαμε σήμερα στο σημείο να κρατούμε την ανάσα μας υπό τον φόβο επέκτασης των συγκρούσεων, την εξέλιξη των οποίων ουδείς μπορεί με βεβαιότητα να προβλέψει. Με δεδομένο μάλιστα ότι από ιδρύσεως του κράτους του Ισραήλ, ολόκληρος σχεδόν ο αραβικός κόσμος μπήκε σε έναν διαρκή αγώνα σε κάθε επίπεδο, που μοναδικό στόχο έχει να διλύσει αυτό το κράτος, αντιλαμβάνομαστε πως τα πράγματα δεν μπορούν εύκολα να οδηγηθούν σε εξομάλυνση ακόμα κι αν αύριο το Ισραήλ σταματήσει κάθε πολεμική ενέργεια και παραχωρήσει τη γη που δικαιούνται στους Παλαιστίνιους. Κι αυτό δεν είναι ασφαλώς ένα αυθαίρετο συμπέρασμα, αλλά είναι κάτι που το λένε καθημερινά όλοι οι φανατικοί ισλαμιστές.

Μπορούμε, λοιπόν, να ελπίζουμε σε ειρήνευση στη Μέση Ανατολή; Η απάντηση, ασφαλώς, στο ερώτημα αυτό δεν μπορεί να είναι μονολεκτική! Προς το παρόν παρακολουθούμε με κομμένη την ανάσα τα τεκταινόμενα και προσευχόμαστε να αντιληφθούν όλοι οι εμπλεκόμενοι στον χώρο της Μέσης Ανατολής ότι με τις ενέργειές τους μπορεί να φέρουν την ολική καταστροφή...

Υστερόγραφο: Το τερμάτισαν οι Γάλλοι στην τελετή έναρξης της Ολυμπιάδας! Ντροπή και Αίσχος! Τολμούν, άραγε, να κάνουν τα ίδια και με τον Αλλάχ; Όχι, βέβαια! Γιατί μετά δεν θα ξέριαν πού να κρυφτούν! Ξέρετε γιατί... Ευχαριστούμε τον γίγαντα Νόβακ Τζόκοβιτς, για την πληρωμένη απάντηση που έδωσε στους αντίχριστους που τρυπώνουν παντού, προκειμένου να προσβάλλουν τα Ιερά και τα όσια μας!

*Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, από το Μονάρι Λεμεσού
av.avgoustinos@gmail.com

Η περιοχή της Μέσης Ανατολής έχει τεράστιο ενδιαφέρον και αξία για τους λεγόμενους ισχυρούς της Γης, ένεκα κυρίως της γεωστρατηγικής της θέσης, αλλά και των τεραστίων αποθεμάτων φυσικού πλούτου, κυρίως ορυκτών καυσίμων, που διαθέτει

Η Κυπριακή Δημοκρατία, εργαλείο λύσης δημοκρατικής

ΑΠΟΨΗ “
ΓΡΗΓΟΡΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ*

Η Κυπριακή Δημοκρατία αποτελεί Κράτος διεθνώς αναγνωρισμένο και ενταγμένο σε περιφερειακούς και διεθνείς Οργανισμούς. Παρά την τουρκική ανταρσία, το πραξικόπημα, την εισβολή, την κατοχή, τις τόσες προσπάθειες κατάλυσής της, εξακολουθεί να υφίσταται, να λειτουργεί, να ισχυροποιείται μέσα σε ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο περιφερειακό και διεθνές περιβάλλον.

Η Τριμερής Διάσκεψη του Λονδίνου (Αγγλία, Ελλάδα, Τουρκία, Lancaster House, 29/8/1955 – 7/9/1955) είχε ως αποτέλεσμα την εισαγωγή της Τουρκίας, με έντεχνο τρόπο, ως ενδιαφερόμενου μέρους στο κυπριακό ζήτημα, αποκτώντας ξανά ρόλο και λόγο στη διεύθευσή του, που είχε απολέσει με τη Συνθήκη της Λωζάννης (24/7/1923). Ένα έτος αργότερα, ο Τούρκος Συνταγματολόγος και βουλευτής Νιχάτ Ερίμ παρέδωσε στον Πρωθυπουργό Μεντερές 2 Εκθέσεις (24/11/56 και 22/12/56), κυριότεροι στόχοι των οποίων ήταν η αποτροπή της Ένωσης, η μετακίνηση πληθυσμών, η διχοτόμηση και η επανάκτηση της Κύπρου. Οι Εκθέσεις αυτές αποτέλεσαν τη Στρατηγική, πάνω στην οποία οι βάρβαροι κατακτητές βασίστηκαν, πραγμάτωσαν και υλοποιούν μέχρι σήμερα τα άνο-

μα Σχέδιά τους. Διάδοχός τους, το Στρατηγικό Δόγμα του Αχμέτ Νταβούτογλου, ο οποίος χάραξε την Αναθεωρητική Πολιτική, την πολιτική της Γαλάζιας Πατρίδας, των μηδενικών προβλημάτων και της επέκτασης της κυριαρχίας της Τουρκίας σε ολόκληρη την Κύπρο και σε ολόκληρο τον αραβικό και μουσουλμανικό κόσμο, στρατηγική την οποία υλοποιεί σήμερα ο νεοοσουλτάνος Ερντογάν.

Η επιδιωκόμενη λύση της Διζωνικής Δικονομικής Ομοσπονδίας (ΔΔΟ) έχει αποδειχθεί - μετά από δεκαετίες άγονων διαπραγματεύσεων - ότι όχι μόνο εφικτή δεν είναι αλλά, αντίθετα, τυχόν εφαρμογή της θα δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα λειτουργικότητας και βιωσιμότητας της λύσης. Η ΔΔΟ, εξ ορισμού, επιβάλλει την ύπαρξη εγγυημένων πλειοψηφιών τόσο στο έδαφος όσο και στον πληθυσμό των 2 «συνιστώντων κρατών», όπως ακριβώς προνοούσε το σχέδιο Ανάν-Χάνεϊ. Περαιτέρω, επιβάλλει σωρεία κριτηρίων που πρέπει να πληρούνται για την επιστροφή των προσφύγων στα σπίτια και στις περιουσίες τους και, ταυτόχρονα, νομιμοποιεί τον σφετεριστή, αναφέροντάς τον ως «χρήστη». Επομένως, η επιστροφή των προσφύγων καθίσταται ανέφικτη και αδύνατη. Επιπρόσθετα, καταργεί

τη δημοκρατική αρχή «ένας άνθρωπος μία ψήφος», καθώς και τις θεμελιώδεις αρχές της ελεύθερης εγκατάστασης και απόκτησης περιουσίας. Η ΔΔΟ, συνεπώς, ως και η υπό διαπραγμάτευση λύση, αποτελεί και επιβάλλει τον διοικητικό, γεωγραφικό και πληθυσμιακό διαχωρισμό της Κύπρου. Η ΔΔΟ, όχι μόνο δεν θα συνενώσει και δεν θα ενοποιήσει το Κράτος, τους Θεσμούς και την Οικονομία αλλά, αντίθετα, θα μονιμοποιήσει και νομιμοποιήσει τον διαχωρισμό και τη διαίρεση της Πατρίδας και του Λαού μας, δηλαδή, τα τετελεσμένα της εισβολής και της κατοχής.

Σύμφωνα με το Πρωτόκολλο 10 της Συνθήκης Προσχώρησης, ολόκληρη η επικράτεια της ΚΔ έχει ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση με αναστολή εφαρμογής του Κεκτημένου στο κατεχόμενο, υπό των βαρβάρων, κομμάτι της Πατρίδας μας. Στη δε αντιδήλωση

της 21ης Σεπτεμβρίου του 2005 γίνεται ρητή αναφορά στην υποχρέωση της Τουρκίας να αναγνωρίσει την ΚΔ, να ομαλοποιήσει τις σχέσεις της και να ανοίξει τα λιμάνια και αεροδρόμιά της για τα πλοία και αεροσκάφη της ΚΔ.

Πρωταρχικός στόχος της ελληνικής πολιτικής ηγεσίας - ελλαδικής και κυπριακής - πρέπει και οφείλει να είναι η συνέχιση και η ενδυνάμωση της ΚΔ ως κρατικής οντότητας και ως υποκείμενου διεθνούς δικαίου. Είναι επιτακτική η ανάγκη, σύσσωμος ο Ελληνισμός να χαράξει μια νέα, σύγχρονη και ολοκληρωμένη Στρατηγική, που να ανταποκρίνεται στις σημερινές γεωστρατηγικές, γεωπολιτικές και γεωοικονομικές συνθήκες που έχουν αρχίσει να διαμορφώνονται την τελευταία δεκαετία, ούτως ώστε να μπορέσει να ορθοποδήσει και να επιβιώσει σ' αυτό το ρευστό και συνεχώς μεταβαλλόμενο περιφερειακό και διεθνές περιβάλλον. Πρώτιστος στόχος είναι τα 2 ελληνικά Κράτη ν' αποτελούν παράγοντα ασφάλειας, αποτροπής, σταθερότητας και ειρήνης, διαδραματίζοντας τον ρόλο που η γεωγραφική θέση και αξία τους τα έταξε να διαδραματίσουν.

Η ισχυροποίηση και εμβάθυνση των διακρατικών συνεργασιών, που η ΚΔ έχει συνάψει και αναπτύξει

μετά το Δημοψήφισμα του 2004, θα πρέπει ν' αποτελέσουν έναν από τους σημαντικότερους πυλώνες της Στρατηγικής του Ελληνισμού, που πρέπει να χαράξει με απώτερο σκοπό τη διαφύλαξη της ΚΔ ως κρατικής οντότητας και ως υποκείμενου διεθνούς δικαίου που δύναται να συνάψει και να είναι μέρος διεθνών Συμβάσεων, διμερών και πολυμερών. Σκοπός των στρατηγικών αυτών συνεργασιών είναι να εξουδετερώσουν τα έκνομα σχέδια και τις επιβουλές του κατακτητή, που караδοκεί να επεκτείνει την κυριαρχία του σε ολόκληρη την Κύπρο μέσω μίας λύσης - διάλυσης, η οποία θα είναι αδύνατον να λειτουργήσει και θα καταρρεύσει ως χάρπινος πύργος. Η μόνη λύση που μπορεί να είναι λειτουργική και να αντέξει στον χρόνο είναι η λύση που θα στηρίζεται στην ύπαρξη και συνέχεια της ΚΔ, η λύση που θα εδράζεται στις αρχές της Ελευθερίας, της Δημοκρατίας, των Ανθρωπίνων και Πολιτικών Δικαιωμάτων και του Κράτους Δικαίου. Οποιαδήποτε άλλη λύση θα σηματοδοτήσει το τέλος του Ελληνισμού στην Κύπρο. Αυτό καλούνται να συνειδητοποιήσουν άμεσα οι ηγεσίες Ελλάδος και Κύπρου προτού να είναι αργά, προτού απολέσουμε την υπόστασή και κυριαρχία της ΚΔ.

* Δικηγόρος, Λεμεσός

Οποιαδήποτε άλλη λύση θα σηματοδοτήσει το τέλος του Ελληνισμού στην Κύπρο

Τώρα είναι η ευκαιρία

ΑΠΟΨΗ “
ΚΡΙΣ
ΜΙΧΑΗΛ

Οι εξελίξεις που σημειώνονται στην περιοχή μας είναι συγκλονιστικές. Τόσο στον άμεσο περίγυρο της Κύπρου όσο και σε ευρύτερη ακτίνα. Ως εκ τούτου, πρέπει να το πούμε άλλη μια φορά και να το επανατονίσουμε ότι, με σωστούς χειρισμούς και με επιδέξιες μεθοδεύσεις, η Κύπρος μπορεί να βγει κερδισμένη από την κοσμογονία που συντελείται. Κι όταν λέμε κερδισμένη, δεν εννοούμε τίποτε άλλο παρά προστασία και κατοχύρωση των νομίμων εθνικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων μας. Τίποτε περισσότερο και τίποτε λιγότερο. Δεν θέλουμε ούτε να αδικήσουμε κανένα. Άλλο λαό ή κράτος, ούτε και να τους στερήσουμε οποιοδήποτε νόμιμο δικαίωμα.

Η συνεργασία Κύπρου-Ελλάδας-Ιοραήλ πρέπει να προωθηθεί και να τιμμεντωθεί, γιατί με αυτόν τον τρόπο κατοχυρώνονται και πάγια δικαιώματα και διεκδικήσεις μας. Προς αυτήν την κατεύθυνση οι οιωνοί είναι περισσότερο από άριστοι. Οι τρεις αυτές χώρες είναι οι μόνες δημοκρατίες στην περιοχή που προσφέρουν σταθερότητα και παρέχουν ασφαλείς εγγυήσεις και συνέπεια στις όποιες σχέσεις τους με τον Δυτικό κόσμο. Είναι γι' αυτόν τον λόγο που οι ΗΠΑ όχι μόνο καλοβλέπουν, αλλά και ενθαρρύνουν τη σύμπληξη μιας πολυεπίπεδης

συνεργασίας των τριών χωρών. Σε μια τέτοια περίπτωση, η Αμερική θα πάψει να εκβιάζεται από το μουσουλμανικό καθεστώς της Τουρκίας και των όποιων κρατούντων στην Άγκυρα, η οποία ήδη βλέπει τους σχεδιασμούς της για επικυριαρχία στην περιοχή να καταρρέουν.

Ο ρόλος της Τουρκίας, που πρόσκαιρα είχε αναβαθμιστεί τις τελευταίες δεκαετίες, τείνει να εξασθενεί με τις εξελίξεις που σημειώνονται στον Αραβικό Κόσμο, αλλά και στο ίδιο το εσωτερικό της. Οι ΗΠΑ, που δεν έπαψαν ποτέ να θέλουν να ελέγξουν τους δρόμους του πετρελαίου και σήμερα του φυσικού αερίου και όποιας άλλης μορφής πηγή ενέργειας, γνωρίζουν πλέον πολύ καλά ότι μόνο σε δημοκρατικά καθεστώτα μπορούν να στηριχθούν και να επενδύσουν. Το τρίγωνο Λευκωσίας-Αθήνας-Τελ Αβίβ φαντάζει ιδανική περίπτωση και ταυτόχρονα εξυπηρετεί τους στόχους και επιδιώξεις και των δύο πλευρών. Η υλοποίηση ενός τέτοιου σχεδιασμού δεν είναι και το ευκολότερο πράγμα. Είναι πολλοί παράγοντες, που δεν θα ήθελαν με κανέναν τρόπο μια τέτοια κατάνηξη. Πρώτοι απ' όλους οι Άγγλοι, που δεν θα ήθελαν να δουν τη δική τους θέση στην περιοχή να αδυνατίζει και να χάσουν τα όποια οφέλη έχουν από τους Αμερικανούς στη συντήρηση των Βάσεων τους στην Κύπρο. Είναι

πολλά που μπορούν να ληφθούν για διαπλεκόμενα και συγκρουόμενα συμφέροντα ως αποτέλεσμα του εντοπισμού του αμύθητου πλούτου στον βυθό της Ανατολικής Μεσογείου, αλλά και των δραματικών εξελίξεων που σημειώνονται στον Αραβικό Κόσμο. Πιστεύουμε, όμως, ακράδαντα ότι αυτή είναι η ώρα των έργων κι όχι των λόγων. Η Κυβέρνηση πρέπει να δράσει με πρόγραμμα, συντονισμένα και με σαφροσύνη, γιατί θεωρούμε ότι τώρα είναι η ευκαιρία που από δεκαετίες αναμέναμε για να λύσουμε το εθνικό μας πρόβλημα. Με ορθολογιστικές προσεγγίσεις και με αποφυγή θανατηφόρων εναγκαλισμών ασπόνδων φίλων, τύπου Λονδίνου, οι οποίοι ευθύνονται σε μεγάλο βαθμό για τα δεινά που υφίσταται σήμερα ο Κυπριακός Ελληνισμός.

Υ.Γ.:

1. Αν ήθελε κανείς να φωτογραφήσει την κυπριακή πραγματικότητα για το πού πάμε στο εθνικό θέμα και στην οικονομία, θα αποτύπωνε μια μαύρη εικόνα σε κατάμαυρο φόντο. Τα της οικονομίας τα γνωρίζουμε όλοι. Ζούμε στο πετσί μας την κρίση, που με την πάροδο του χρόνου κλιμακώνεται ολοένα και πιο πολύ. Άρα, δεν έχουμε τίποτε να δώσουμε στους αναγνώστες μας. Στο εθνικό ζήτημα όμως μπορούμε

να κάνουμε τις επισημάνσεις μας. Και παρατηρούμε ότι οι Τούρκοι αλωνίζουν την υφήλιο, προβάλλοντας και προπαγανδίζοντας τις θέσεις τους. Το ψευδοκράτος και οι εκπρόσωποί του, με πρώτο τον Τατάρ, γίνονται παντού δεκτοί σαν ισοίμοι συνομιλητές. Όταν οι Τούρκοι βρίσκονται βήματα μπροστά, εμείς απλώς παρακολουθούμε. Η δραστηριότητά μας περιορίζεται στη συζήτηση λεγόμενων μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης. Ζούμε με ψευδαισθήσεις και ευσεβοποιήσιμους για καλή θέληση από τουρκικής πλευράς και για θεϊκή παρέμβαση από τρίτους. Είναι ολοφάνερο ότι οι Τούρκοι δεν υποχωρούν με τίποτε και σε καμιά περίπτωση δεν πρόκειται να προβούν σε ουσιαστικές παραχωρήσεις. Εμείς αρκούμαστε να εκφράζουμε ικανοποίηση όταν κάποιοι μας επαινούν και μας χαρακτηρίζουν καλά παιδιά, γιατί δεν ανυδρούμε και δεν παίρνουμε μέτρα όταν η τουρκική πλευρά προχωρεί στην παγίωση των τελεωμένων της εισβολής, με άξονα τους τελευταίους μήνες την αναγνώριση του ψευδοκράτους.

2. Όλοι τα παίρνουν και όλοι είναι έτοιμοι να δώσουν για να εξασφαλίσουν ευνοϊκά συμβόλαια ή ευνοϊκές ρυθμίσεις για υποθέσεις τους. Κάθε μέρα που περνά, έρχονται

στο φως και καινούργιες υποθέσεις διαπλοκής και διαφθοράς. Αλλά το γελοίο της υπόθεσης είναι και ο ισχυρισμός των κυρίων αυτών ότι έχουν την ιόλη να αποκαλύπτουν σκάνδαλα. Ποια είναι όμως η αλήθεια; Τα σκάνδαλα δεν αποκαλύπτονται με δική τους πρωτοβουλία. Ο Τύπος είναι που τα φέρνει στην επιφάνεια. Κάποιο αποκαλύπτονται και τυχαία. Όμως as μας πουν από τα τόσα σκάνδαλα, τις τόσες περιπτώσεις διαπλοκής και διαφθοράς με πρωταγωνιστές πολιτικούς και άλλους ταγούς της κοινωνίας, πόσα πραγματικά εξιχνιάζονται πλήρως και τιμωρούνται οι ένοχοι; Κανείς δεν τιμωρείται και κυρίως δεν εξηγούν στον κυπριακό λαό πώς και γιατί, πώς θα περιμένουμε ότι υπάρχει περίπτωση να διορθωθεί η κατάσταση; Ο κυπριακός λαός είναι πεπεισμένος ότι η ηγεσία του είναι διεφθαρμένη. Άλλωστε, αυτό δείχνουν οι επανειλημμένες έρευνες κοινής γνώμης. Βαθμολογεί τους ηγέτες του με απροβίβατο βαθμό. Τους γυρίζει την πλάτη και κατά τρόπο πρωτοφανή απαξιώνει πολιτική και πολιτικούς αλλά και άλλους θεομους. Έγινε πλέον συνείδηση ότι οι ηγέτες δεν έχουν να προσφέρουν τίποτε στον τόπο. Η παραίτησή τους και η απόσυρσή τους είναι η μόνη υπηρεσία και προσφορά προς τον τόπο. Φτάνει πια.

Αμμόχωστος 1974 - 2024 «Δεν συμβιβάζομαι», αλλά στην πράξη

ΑΠΟΨΗ “
ΒΑΣΙΛΗΣ
ΜΑΥΡΟΥ*

Μαύρες Επέτειοι... Ημέρες μνήμης... Ημέρες καταδίκης της πρώτης και τώρα της δεύτερης φάσης της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο, το 1974. Καθώς διαδέχονται η μία την άλλη στο ημερολόγιο, οι ημέρες κατά τις οποίες τα χωριά και οι πόλεις της Κύπρου, από την Κερύνεια και τον Πενταδάκτυλο, στην Αμμόχωστο και ύστερα στη Μόρφου, έπεφταν στα χέρια του Αττά, πριν από μισό αιώνα, τόσο δυναμώνουν οι ήχοι από τα συνθήματα της πολιτικής ηγεσίας του τόπου.

«Δεν ξεχνώ!», «Δεν συμβιβάζομαι!», «Απαιτώ εφαρμογή του Διεθνούς Δικαίου», «Στηρίζω την επιστροφή της Αμμοχώστου στους νόμιμους κατοίκους της!».

Σε όλους τους τόνους οι πολιτικοί ταγοί, οι οποίοι κρατούν τα νήια του τόπου πενήντα χρόνια μετά την τουρκική εισβολή, διατυμπανίζουν σε ότα πολιτών, οι οποίοι τους γυρίζουν την πλάτη, πως δεσμεύονται να αναλάβουν ή να υποστηρίξουν

προσπάθειες που αποσκοπούν στην εξεύρεση μιας συνολικής δίκαιης και διαρκούς λύσης για το Κυπριακό. Πως επιδιώκουν ή υποστηρίζουν ένθερμα τον διάλογο, τη διπλωματία και την επιδίωξη διεθνών συνεργασιών, με στόχο την απελευθέρωση, την επανένωση, τη λύση και ό,τι πρεσβεύει ο κάθε πολιτικός σχηματισμός τον οποίο εκπροσωπούν. Κοινή συνισταμένη διοικούντων, πολιτικών ηγετών και κομμάτων το «Δεν συμβιβάζομαι».

Εμείς των γενεών που γεννηθήκαμε και ζήσαμε την Αμμόχωστο, παρακολουθούμε με ανησυχία και αυξανόμενη αγωνία την πολιτική ηγεσία να επιμένει σε συνθήματα και να απευθύνεται σε πολίτες, οι οποίοι σταμάτησαν να εμπιστεύονται τους πολιτικούς. Η αγωνία διογκώνεται καθώς η Αμμόχωστος μας, αλλά και το σύνολο της κατεχόμενης Κύπρου, εξακολουθούν να στενάζουν κάτω από την μπίτια του Τούρκου εισβολέα, την ώρα που οι πολιτικοί μας ηγέτες μοιάζουν

να περιορίζονται στα συνθήματα, απλώς και μόνο γιατί αυτά ηχούν ωραία στ' αφτιά των πολιτών.

Τα πενήντα χρόνια που πέρασαν από την κατάνηψη της Αμμοχώστου και του συνόλου των κατεχομένων πόλεων και χωριών μας, δεν επιτρέπουν, όμως, άλλα συνθήματα. Το «Δεν συμβιβάζομαι» απαιτεί πράξεις. Διότι δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια απλής αναμονής.

Μισό αιώνα μετά, η Τουρκία αρνείται να εφαρμόσει τα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών και να τερματίσει την κατοχή. Κινούμενη σε πλήρη αντίθεση με όσα επιβάλλει το Διεθνές Δίκαιο, συνεχίζει να αλλοιώνει τη δημογραφική σύνθεση του πληθυσμού των κατεχομένων, εξαλείφει και τα τελευταία ίχνη ελληνικότητας στις περιοχές μας, συνεχίζει να καταστρέφει και να λεηλατεί. Εφαρμόζει με προσήλωσή τα σχέδιά της για ιολαμοποίηση της κατεχόμενης Κύπρου και επιμένει στις επαίσχυντες πράξεις της.

Η αγανάκτηση των Αμμοχω-

στιανών και του συνόλου του προσφυγικού κόσμου μεγαλώνει, καθώς παρακολουθούμε τον Πρόεδρο της Τουρκίας να κατέρχεται παράνομα στο νησί μας, να γιορτάζει την κατάνηψη του 37% του εδάφους της Κύπρου και να βεβηλώνει με την παρουσία του τα ιερά και τα όσια των Ελλήνων Χριστιανών. Κατά παράβαση των περί Αμμοχώστου Ψηφισμάτων του ΟΗΕ, ενθαρρύνει το ξεπούλημα περιουσιών και την παράνομη οικοδόμηση, συνεχίζει το πλάνο διάνοιξης της περίκλειστης πόλης των Βαρωσιών, την οποία θέλει να μετατρέψει σε πολυτελές θέρετρο, ενώ μόλις πρόσφατα ο εγκατεμένος του αποφάσισε την ανέγερση 1.250 κατοικιών στη «νεκρή ζώνη», από την περιοχή της Κάτω Δερύνειας μέχρι τον Άγιο Μέμνονα, με μόνο στόχο να περισφίξει τον κλοιό γύρω από την Αμμόχωστο και να δημιουργήσει νέα τετελεσμένα.

Πενήντα χρόνια μετά, η κατάσταση που παρουσιάζουν τα κατεχόμε-

να επιβεβαιώνει πως αποτύχαμε να πείσουμε διεθνώς για το δίκαιο του αγώνα μας. Η πολιτική μας ηγεσία περιορίζεται στα συνθήματα, όμως η αναφορά της πως δεν συμβιβάζεται, απαιτεί πράξεις αντίστασης. Απαιτεί ενέργειες για να κατανοήσουν οι ξένοι το δίκαιο του αγώνα μας. Χρειάζεται αποτελεσματική δράση καταγγελίας της Τουρκίας όπου δη, για τα εγκλήματά της στην Κύπρο, καθώς και απαίτηση για την άσκηση πιέσεων, όχι μόνο για επιστροφή στον διάλογο, αλλά και για να τερματισθούν, παράλληλα, οι πράξεις εδραίωσης της διαίρεσης της χώρας και του λαού.

Όσοι πολίτες συνεχίζουν να πιστεύουν στο δίκαιο του αγώνα, διαμνύνουν πως δεν θα υποστείλουν τη σημαία. Θα συνεχίσουν να απαιτούν πράξεις, μέχρι την ώρα της απελευθέρωσης και της επικράτησης της δικαιοσύνης.

* Ο Δρ Βασίλης Μαύρου είναι Πρόεδρος του Συνδέσμου Αμμοχώστου Ηνωμένου Βασιλείου

Χρίστος Κολιαντρής

Παίκτης που συνδυάζει στον αγωνιστικό χώρο πάθος, τεχνική κατάρτιση, δύναμη, ωραία ντρίπλ και με αδαμάντινο χαρακτήρα ήταν ο Χρίστος Κολιαντρής της ΑΕΛ, από τους καλύτερους δεξιούς εξιέρη στη δεκαετία του '80. Έπαιξε για δεκαέξι χρόνια στην αγαπημένη του ομάδα, με την οποία πανηγύρισε την κατάκτηση τριών Κυπέλλων, το 1985, 1987 και το 1989.

Από μικρός αγαπούσε την ΑΕΛ και, μετά από παρότρυνση του παλιού παίκτη και προπονητή, Κώστα Πάμπου-Μαυρόκωλου, θα πάει στις προπονήσεις των «γαλαζοκίτρινων». Ο 16χρονος Χρ. Κολιαντρής θα παίξει για δύο χρόνια στην εφηβική ομάδα με προπονητή τον Παυλάκη Ευστράτιου και το 1982 θα μπει στην πρώτη ομάδα. Ντεμπούτο είχε κάνει σε παιχνίδι Κυπέλλου κατά του Χαλκάνορα. Η ΑΕΛ θα βρει στο πρόσωπό του τον μεγάλο ταλαντούχο εξιέρη, που ξεχώριζε για το πάθος, την ταχύτητά του, την ωραία ντρίπλ, παίκτης ο οποίος δεν ήταν απλώς ο δημιουργός των ευκαιριών για τους συμπαίκτες του με τις ωραίες σέντρες που έβγαζε, αλλά και πολλές φορές ήταν και ο σκόρερ σημαντικών τερμάτων.

Ο Κολιαντρής στον τελικό με την ΕΠΑ το 1985, που κέρδισε η ΑΕΛ στο Μακάριο, ήταν στην 16άδα, ενώ ήταν στην ενδεκάδα στους τελικούς με Απόλλωνα το 1987 και Άρη το 1989, όπου οι «γαλαζοκίτρινοι» πήραν το τρόπαιο, νικώντας 1-0 και 3-2 αντίστοιχα. Στον τελικό του 1985 στην ΑΕΛ ήταν οι: Α. Κωνσταντίνου, Ιωάννου, Αναστασίου, Χριστοφόρου, Σωκράτους, Ορφανίδης, Φάρκας, Π. Σάββα, Πέσιτσε, Μαυρουδής, Πελεντρίτης. Στις άλλες δύο κατακτήσεις Κυπέλλου που πανηγύρισε ο Κολιαντρής έπαιξαν και οι: Οντισφόρου, Χ. Χριστοδούλου, Αναστασίου, Χριστοφόρου, Σωκράτους, Ορφανίδης, Π. Σάββα, Λάουντα, Μαυρουδής, Κασπάρκε, Αριστοτέλους, Στυλιανού, Κ. Κωνσταντίνου, Παναγίδης, Πρίλοσι, Σιδουρεκ.

Μπορεί οι παλιοί παίκτες σι-

γά-σιγά να αποχωρούσαν από την ΑΕΛ, όμως ο Χρίστος Κολιαντρής μαζί με τους Π. Σάββα, Σωκράτους και Οντισφόρου στήριξαν τη νεότερη φουρνιά παικτών. Και όταν η ομάδα την περίοδο 1995-96 είχε υποβιβαστεί, σαν ποιος στραπώτης έμεινε εκεί και βοήθησε στα δύσκολα και μεταβατικά χρόνια που ακολούθησαν. Ο Κολιαντρής τερμάτισε την καριέρα του στα 34 χρόνια του, παίζοντας στην ΑΕΛ 16 χρόνια, από το 1982 μέχρι το 1998. Για την προσφορά και τον χαρακτήρα του κέρδισε την καθολική αγάπη και εκτίμηση των φίλων της ΑΕΛ.

Στην Εθνική έπαιξε 10 φορές και πέτυχε δύο τέρματα, ενώ έπαιξε και στις Ελπίδες.

“

Έπαιξε για δεκαέξι χρόνια στην αγαπημένη του ομάδα, με την οποία πανηγύρισε την κατάκτηση τριών Κυπέλλων, το 1985, 1987 και το 1989

Παίκτες που έγραψαν ιστορία

ΜΕ ΤΟΝ
ΑΚΗ
ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Άντρος Πετρίδης

Ο Άντρος Πετρίδης έδωσε συνέχεια στους πολύ καλούς τερματοφύλακες που είχε ο ΑΠΟΕΛ, αφού ήταν ο διάδοχος του Γιώργου Παντζιζαρά όταν αυτός επέστρεψε από την Ελλάδα, όπου έκανε μια αξιόλογη καριέρα, κυρίως στον Άρη Θεσσαλονίκης. Γιος του παλιού άσου του Απόλλωνα, του Ολυμπιακού και Ευαγόρα και αργότερα προπονητή, Σάββα Πετρίδη, ο Άντρος άρχισε από μικρός την καριέρα του στο ΘΟΪ Λακατάμειας.

Ο Α. Πετρίδης έδειξε νωρίς τα προσόντα του και έτσι θα βρεθεί στον ΑΠΟΕΛ το 1983 και μάλιστα στα 16 του χρόνια θα είναι στην αποστολή της ομάδας στον τελικό Κυπέλλου κατά του Πεζοπορικού, με προπονητή τον Πάνο Μάρκοβιτς. Από εκεί ξεκίνησε αργά αλλά σταθερά η πορεία του προς την καταξίωση και τη δόξα. Ψηλός, με μακριά χέρια, με φοβερά αντανάκλαστικά, ήταν μια ηγετική φυσιογνωμία στην άμυνα και καθοδηγητής της.

Δεν ήταν εύκολο να παίξει όταν είχε ν' ανταγωνιστεί τον Γ. Παντζιζάρα, αλλά αφού πήρε κάποια παιχνί-

δια, το 1988 θα μονιμοποιηθεί και θα παίζει μέχρι το 2000, έχοντας αργότερα δίπλα του έναν επίσης αξιόλογο τερματοφύλακα, τον Σωκράτη Μαραγκό.

Ο Άντρος Πετρίδης από το ΘΟΪ θα βρεθεί στον ΑΠΟΕΛ το 1983 και θα αγωνιστεί μέχρι το 2000. Στα 33 του θα φύγει από τους «γαλαζοκίτρινους», αλλά θα συνεχίσει την καριέρα του μέχρι και τα 40 του... Έπαιξε κατά σειρά στον Ολυμπιακό το 2000-02, στη Δόξα Κατωκοπιάς το 2002-03, στον Ονήσιλο Σωτήρας το 2003-05, στην Αλκή το 2005-06 και θα τελειώσει στην ομάδα από την οποία ξεκίνησε την πορεία του, το ΘΟΪ Λακατάμειας, το 2006-07.

Πανηγύρισε την κατάκτηση 4 πρωταθλημάτων με τον ΑΠΟΕΛ (1986, 1990, 1992, 1996), έξι Κυπέλλων (1984, 1993, 1995, 1996, 1997, 1999) και έξι σούπερ καπ. Μεγάλες εμφανίσεις έκανε και με την Εθνική μας ομάδα, όπου έχει 17 επίσημες εμφανίσεις και μαζί με τον Νίκο Παναγιώτου ήταν το δίδυμο της Εθνικής Κύπρου κάτω από τα δοκάρια.

Ο Α. Πετρίδης έφτασε διαφορετικές εποχές παικτών στην ομάδα, αφού όταν ξεκινούσε ήταν οι αδελφοί Παντζιζάρα (Γιώργος, Νίκος, Κούλλης), Κ. Μιαμυλιώτης, Κάσιτι, Μουρς, Ιωαννίδης, Π. Μαραγκός, Γ. Ιωάννου, Κλεάνθους, Π. Χατζηθωμάς και αργότερα ήταν και οι Μισός, Προκόπης, Γκόκις, Σάπουρις, Κίτρις, Κόσμα, Φασουλιώτης, Σωτηρίου, Χατζηλούκας, Κώστα, Αλεξάνδρου, Πετροσιάν, Μαγνήτης, Αγαθοκλέους, Πισούνας, Ν. Χαραλάμπους, Γ. Χριστοδούλου, Κόβατς, Ν. Τιμοθέου, Γιασεμάκης, Μαρτσέλο κ.ά.

“

Ψηλός, με μακριά χέρια, με φοβερά αντανάκλαστικά, ήταν μια ηγετική φυσιογνωμία στην άμυνα και καθοδηγητής της

Καλωσόρισμα του νέου Υπάτου Αρμοστή των Ινδιών στην Κύπρο

Ο Σύνδεσμος Cyprus-India Cultural Association πραγματοποίησε πρόσφατα εκδήλωση για να γιορτάσει τα οκτάχρονά του και για να καλωσορίσει τον νέο Υπάτο Αρμοστή των Ινδιών στην Κύπρο, κ. Manish. Η εκδήλωση τελούσε υπό την αιγίδα του Δημάρχου Λευκωσίας, Χαράλαμπος Προύντζος. Την εκδήλωση τίμησαν με την πα-

ρουσία τους προσωπικότητες από τον πολιτικοοικονομικό κόσμο του τόπου, εκπρόσωποι του Αρχηγού της Εθνικής Φρουράς και Αστυνομίας, ο Αρχηγός της Ειρηνευτικής Δύναμης, ο Επιτελάρχης της Ειρηνευτικής Δύναμης, ως επίσης και Πρέσβεις από το ξένο Διπλωματικό Σώμα στην Κύπρο. Τον νέο Υπάτο Αρμοστή των Ινδιών στην Κύπρο

προσφώνησε ο Δήμαρχος Λευκωσίας, Χαράλαμπος Προύντζος, και ο Πρόεδρος του Cyprus-India Cultural Association, Κρις Μιχαήλ.

«Περιβάλλον, Συγγνώμη»

Το 8ο Παγκύπριο Φεστιβάλ Περιβάλλοντος, με θέμα «Περιβάλλον, Συγγνώμη», θα λάβει χώραν στον εκδρομικό χώρο του φράγματος Ξυλιάτου την Κυριακή, 25/8/2024. Η επίσημη έναρξη θα είναι στη 1.00 μ.μ. και θα έχει διάρκεια μέχρι τις 6.00 μ.μ. Η εκδήλωση πραγματοποιείται υπό την αιγίδα του Προέδρου της Δημοκρατίας, Νίκου Χριστοδουλίδη, και θα παραστούν η Υπουργός Γεωργίας, Μαρία Παπαγιώτου, κόμματα, φορείς, σχολεία, οργανισμοί και όλοι οι ανάδοχοι του προγράμματος «YOU REFOREST CYPRUS - Φυτεύουμε για το Κλίμα». Το φεστιβάλ είναι ένας θεομός γλέντι για τον τόπο μας που διοργανώνεται ανελλιπώς τα τελευταία 8 χρόνια από την ανεξάρτητη περιβαλλοντική οργάνωση Πράσινη Ασπίδα. Στις μέρες μας, που οι συνέπειες της κλιματικής αλλαγής του περιβάλλοντος εί-

ναι ολοένα και δριμύτερες εξαιτίας και των κλιματικών αλλαγών αλλά και της ανθρώπινης παρέμβασης, πρωτοβουλίες όπως αυτή αποיעλούν μια όαση δροσιάς και δίνουν ελπίδα στους νέους για ένα καλύτερο αύριο. Στόχος του φεστιβάλ είναι να φέρει τους νέους κοντά στη φύση και να τους δείξει εναλλακτικούς τρόπους υγιούς διασκέδασης, με σεβασμό απέναντι στο περιβάλλον, καθώς και να τους δώσει τρόπο δημιουργικής έκφρασης και καταξίωσης για τις δράσεις τους. Στο πλαίσιο του φεστιβάλ αναπτύσσονται διάφορες δράσεις, όπως πεζοπορία σε μονο-

πάπια της φύσης, θεατρικό εργαστήριο, μαραθώνιος δρόμος 5 χιλ., ποδηλασία, βραβεύσεις αειφόρων σχολείων και παρουσίαση των έργων παιδιών, που συμμετείχαν σε διαγωνισμούς της Πράσινης Ασπίδας, χοροί από τον χορευτικό Όμιλο του Πανεπιστημίου Κύπρου, ενώ προσφέρεται πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα με μουσική και τραγούδια Κυπρίων καλλιτεχνών. Ακόμα, φυτεύονται σπόροι από παιδιά σε γλαστράκια, τα οποία παίρνουν στα σπίτια τους και αναλαμβάνουν τη φροντίδα τους, ενώ το κοινό έχει την ευκαιρία να ενημερωθεί μέσα από περίπτερα που στήνονται για τον σκοπό αυτό για διάφορα θέματα προστασίας του περιβάλλοντος από το Τμήμα Δασών, την Πράσινη Ασπίδα, τον Οργανισμό Νεολαίας και άλλους Οργανισμούς. Στο φεστιβάλ θα προσφερθεί φαγητό, νερό και χυμός.

Έρχεται τον Οκτώβριο η 7η Εβδομάδα Ασφαλούς Παιχνιδιού

Με κεντρικό μήνυμα «Ασφάλεια, ο αληθινός ήρωας σε κάθε παιχνίδι», η Εθνική Αρχή Στοιχημάτων (ΕΑΣ) διοργανώνει τον Οκτώβριο για εβδομήντα συνεχώς την Εβδομάδα Ασφαλούς Παιχνιδιού. Η αυλαία της Εβδομάδας Ασφαλούς Παιχνιδιού θα ανοίξει στις 7 Οκτωβρίου και θα ολοκληρωθεί στις 13 Οκτωβρίου 2024. Η Εβδομάδα έχει πλέον καθιερωθεί ως θεομός, προσελκύοντας τη συμμετοχή και κινητοποίηση όλων των εμπλεκόμενων μερών με στόχο την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση τόσο των παικτών όσο και της κοινωνίας ευρύτερα για την ασφαλή συμμετοχή στο στοίχημα και τα τυχερά παιχνίδια. Κατά τη διάρκεια της Εβδομάδας, το κοινό ενημερώνεται για τα εργαλεία αυτοπροστασίας που έχει στη διάθεσή του ένας παίκτης, τις επιβλαβείς συνέπειες από την προβληματική ενασχόληση με τα τυχερά παιχνίδια, καθώς και τους τρόπους με τους οποίους ένας παίκτης μπορεί να αναζητήσει βοήθεια και θεραπεία, εάν αισθάνεται ότι η ενασχόλησή του με τα τυχερά παιχνίδια ξεφεύγει από τα όρια. Το έναυσμα της 7ης Εβδομάδας Ασφαλούς Παιχνιδιού θα δοθεί, όπως κάθε χρόνο, με το

Συνέδριο Ασφαλούς Παιχνιδιού με τη συμμετοχή καταξιωμένων ακαδημαϊκών και επαγγελματιών του κλάδου. Στο πλαίσιο της Εβδομάδας θα πραγματοποιηθεί σειρά δράσεων, όπως παρουσιάσεις, εκπαιδευτικά σεμινάρια, βιωματικά εργαστήρια και διαδραστικά παιχνίδια για την ενημέρωση του κοινού για τους τρόπους με τους οποίους μπορεί να κρατήσει ασφαλή την ενασχόλησή του με τα τυχερά παιχνίδια. Πληροφορίες για τις δράσεις και το πρόγραμμα της 7ης Εβδομάδας Ασφαλούς Παιχνιδιού θα αναρτηθούν το επόμενο διάστημα στην ιστοσελίδα www.sgw.cy.

Η Εθνική Αρχή Στοιχημάτων αποτελεί νομικό πρόσωπο δημο-

σίου δικαίου και διέπεται από τον περί Στοιχημάτων Νόμο του 2019. Η Αρχή είναι αρμόδια για την αδειοδότηση, ρύθμιση και εποπτεία της στοιχηματικής δραστηριότητας που διεξάγεται εντός της Δημοκρατίας. Επιπρόσθετα, η Αρχή έχει την αρμοδιότητα για συνεργασία και συζήτηση με αρμόδιους φορείς, κρατικές υπηρεσίες και διεθνείς οργανισμούς για θέματα που εμπύπτουν στον τομέα της στοιχηματικής δραστηριότητας. Επίσης, είναι υπεύθυνη για την εφαρμογή συγκεκριμένων μέτρων πρόληψης και προστασίας των νεαρών ατόμων και των ευάλωτων ομάδων από τον εθισμό στο στοίχημα. Περισσότερες πληροφορίες δείτε στην ιστοσελίδα www.nbagov.cy.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Χατζηγιάννου Αννίτα, Νάξου 14Γ, πάροδος Μακαρίου και Διγενή Ακρίτα, απέναντι από CYTA, τηλ.: 22755999, 22429210, 22429429. Νεοφύτου Μαρίνα, Γερμανού Πατρών 5, πίσω από το Mall Έγκωμης, τηλ.: 22322226, 99089428. Ελ Μπάνια Άχμετ, Σπύρου Τρικούπη & Ν. Καρβαδία 21, απέναντι από την είσοδο Αλφάμεγα και πίσω από Second Cup café, Λακατάμεια, τηλ.: 22448878, 97609171. Ραγκαβάς Ιωάννης, Λεωφ. Μακαρίου Γ 115, Λατσία, τηλ.: 22486488, 22492717. Περίσιου Βασιλική, Λεωφ. Κένεντι 72, απέναντι από την Pizza Hut, τηλ.: 22250888.

ΛΕΜΕΣΟΣ

Βασιλείου Άριστος, Λεωφ. Γρίβα Διγενή 63, έναντι ψοσταριάς Καπάτσος, τηλ.: 25580906, 99444906. Πετρίδης Πέτρος, Ευγενίου Βουλγάρεως 35Α, Διασταύρωση Σπύρου Κυπριανού και Ευγενίου Βουλγάρεως, δίπλα από φρουαρία Λιμνιά, Κάτω Πολεμίδα, τηλ.: 25366340,

96362348.

Φιλίππου Κωνσταντίνος, Αποστόλου Βαρνάβα 33, βόρεια φώτων Συμιλλίδη, έναντι Πανθερμικής, τηλ.: 25660088, 97728613. Δημητρίου Μάριος, Πέτρου Τσίρου 71Γ, πλησίον Fisco Lotus Plaza, τηλ.: 25339191, 25103783.

ΛΑΡΝΑΚΑ

Ευθυμίου Έλενα, Λεωφ. Αρχ. Μακαρίου Γ 111, πλησίον κυκλικού κυκλοφοριακού κόμβου Βιομηχανικής Αραδίππου - 200 μ., Αραδίππου, τηλ.: 24727232, 99023693. Δημητρίου Ανδρέας, Αρχ. Μακαρίου ΙΙΙ 44, δίπλα από Astro Bank - έναντι Samsonite, τηλ.: 24822422, 24812188.

ΠΑΦΟΣ

Καπουδιώτη Άντρη, Θεσσαλονίκης 4, έναντι Πυροσβεστικής, τηλ.: 26911313, 99542075. Τσοουλιά Κυριακή-Κωνσταντίνη, Αρχ. Μακαρίου Γ 107, έναντι Esso Χλώρακας, τηλ.: 26935300, 96409630.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ

Χριστοδούλου Ανδρέας, 1ης Απριλίου 85, Παραλίμνι, τηλ.: 23821003, 23821685.

ΚΕΝΤΡΑ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ ΠΙ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ: ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 22502019, ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ, 6-12 Ψαρών, 2408 Έγκωμη. **ΛΕΜΕΣΟΣ:** ΠΙ για ενήλικες, 25200194, MEDITERRANEAN HOSPITAL, Στυγός 9, 3117 Αγία Φύλα. **ΛΑΡΝΑΚΑ:** ΠΙ για ενήλικες, 24636343, ΙΑΤΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ, Παύλου Βαλδα-

σερίδη 10, 6018 Λάρνακα. **ΠΑΦΟΣ:** ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 26848113, ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ, Βασιλέως Κωνσταντίνου 82, 8021 Πάφος. **ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ:** ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 23849400, ΠΟΛΥΚΛΙΝΙΚΗ ΛΗΤΩ, Λεωφόρος Σωτήρας 8, 5286 Παραλίμνι.

Δωρεάν φόρτιση ηλεκτρικών οχημάτων στο Nicosia Mall

Το Nicosia Mall προσφέρει από τον Φεβρουάριο του 2022 την υπηρεσία φόρτισης ηλεκτρικών οχημάτων με δύο σταθμούς φόρτισης, οι οποίοι βρίσκονται στον υπαίθριο χώρο στάθμευσης. Η υπηρεσία αυτή προσφέρεται δωρεάν σε όλους τους χρήστες ηλεκτρικών οχημάτων στο πλαίσιο της πολιτικής του Nicosia Mall για ανάπτυξη οικολογικής συνείδησης και της χρήσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Στόχος του Nicosia Mall είναι όπως μέχρι το 2030 έχει μηδενικό περιβαλλοντικό αποτύπωμα. Για περισσότερες πληροφορίες, κάνετε κλικ στον σύνδεσμο: <https://www.nicosiamall.com/services/>

+ ΕΘΝΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Τελούμε την Κυριακή, 25/8/2024, στον ιερό ναό Αγίου Γεωργίου στα Λατσία, το ετήσιο μνημόσυνο του ήρωα

ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΤΑΥΡΟΥ Έφεδρου Υπάρχου

που έπεσε μαχόμενος, κατά τη διάρκεια της τουρκικής εισβολής το 1974, στη μάχη του Αεροδρομίου Λευκωσίας, παρά το ύψωμα Γρηγορίου και καλούμε όσους τιμούν τη μνήμη του να παραστούν.

Επιμνημόσυνο λόγο θα εκφωνήσει ο Χαράλαμπος Πετρίδης, πρώην Υπουργός Άμυνας.

Θα ακολουθήσει κατάθεση στεφάνων.

Οικογένεια του ήρωα, Δήμος Λατσίαν - Γερίου και Παγκύπριος Σύνδεσμος Εφέδρων Τεθωρακισμένων

ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΚΑΥΚΑΡΙΔΗΣ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΚΑΙ Ο ΝΟΡΒΗΓΟΣ

Η εικόνα και η προοπτική των ΑΠΟΕΛ, Πάφου και Ομόνοιας στα πλέι-οφ. Το ενδιαφέρον πρότζεκτ της τέταρτης (και αποκλεισμένης) εκπροσώπου μας με τον Μπεργκ

Σε έξι μέρες αρχίζει το πρωτάθλημα. Βέβαια θα δούμε κουτισουρεμένη πρεμιέρα, ενώ προηγουμένως θα παρακολουθήσουμε και ευρωπαϊκά ματς με ΑΠΟΕΛ, Πάφο και Ομόνοια. Είναι οι μόνες ομάδες, μαζί με την ΑΕΚ, για τις οποίες έχουμε επίσημο δείγμα. Άρα και για τις μόνες που μπορεί κάποιος να κάνει κάποια εκτίμηση. Για τις άλλες δέκα ομάδες, as περιμένουμε. Τα φιλικά δεν είναι ποτέ καλός οδηγός. Έχουμε δει ομάδες να εντυπωσιάζουν στα τεστ και μετά να πατώνουν. Όπως και το αντίθετο. Θα αναρωτηθεί βέβαια κάποιος, μερικά επίσημα ευρωπαϊκά είναι δείγμα; Ειδικά η ΑΕΚ των δύο αγώνων; Γενικά σου προσφέρεται μία βάση, για δε την ΑΕΚ είναι πιο ενδιαφέρον το νέο στάτους με την πρόσληψη Μπεργκ. As αρχίσουμε απ'έδω. Σε δύο αγώνες είδαμε μόνο αρνητικά, μία ομάδα που les και στην προετοιμασία δεν... προετοιμαζόταν. Ο Ρόκα έκανε λάθος στον προπονητή (την έχει ξαναπάθει τα τελευταία χρόνια), αλλά και στον καταρτισμό του ρόστερ. Τώρα άλλαξε τον Φερνάντο και τρέχει να αλλάξει αρκετά και σε έμπυχο υλικό. As μείνουμε στα του Μπεργκ. Έχει τέσσερις πτυχές η υπόθεση πρόσληψής του. Η πρώτη αφορά τη γνώση του πρωταθλήματος. Το ξέρει απ' έξω και ανακατωτά μετά τα 2,5 χρόνια στην Ομόνοια και τα 2/3 της σεζόν στην Πάφο. Η δεύτερη είναι η αξία του, ουδεμία αμφιβολία. Η 3η πτυχή αφορά στην έναρξη. Αναλαμβάνει ομάδα στην οποία δεν είχε καμία συμμετοχή στον προγραμματισμό και την προετοιμασία. Τέταρτη πτυχή, η... ΑΕΚ. Μαθημένη χρόνια να παίζει ένα μοντέλο παιχνιδιού, καθαρά ισπανικού, θα πρέπει να προσαρμοστεί σε αυτό που εφαρμόζει ο Μπεργκ. Έχει αρκετή διαφορά. Περισσότερη υπομονή και επιμονή, μικρό ρίσκο, τα νώτια πριν από όλα κ.λπ. Για να δούμε. Αναλαμβάνει την ΑΕΚ, που άγγιξε, αλλά έχασε το πρωτάθλημα από δικές της γκάφες και μετά έκανε τεράστια γκάφα στην Ευρώπη.

Στην Ευρώπη είτε περνάς είτε πας σπύι σου. Το βράδυ μετά τον επαναληπτικό, δεν πα να πετούσες στο γήπεδο, αν δεν έχεις το εισιτήριο για την επόμενη φάση, καληνύχτα. Ή πάλι να είσαι μέτριος, αλλά να έχεις περάσει. Η ουσία μετρά. Συν το ότι δεν έχει εύκολο έργο κ.λπ.. Δείτε το κουνέρι της ΑΕΚ Αθηνών με τη Νόα Αρμενίας. Δέστε και την Πάφο. Πώς στο καλό

έγιναν θρίλερ δύο παιχνίδια με Ζάλγκιρις και ΤΣΣΚΑ 1948, ομάδες συγκεκριμένου επιπέδου. Πώς για μερικά δευτερόλεπτα βρέθηκε από έναν οδυνηρό αποκλεισμό σε μία νίκη. Η ομάδα του Καρσέδο έχει τεράστιες δυνατότητες και εξαιρετικούς παίκτες. Είναι στιγμές που βγάζουν μάτια. Αλλά και στιγμές που βγάζουν τα μάτια τους με την επιπολαιότητα. Στο τελείωμα των φάσεων, αλλά πολύ περισσότερο στον τρόπο που αμύνονται. Δώδεκα γκολ παθητικό σε έξι ευρωπαϊκά ματς, τέσσερις ήττες και δύο προκρίσεις σε παράταση δείχνουν κάποια αδυναμία. Θα πρέπει να βρει λύση ο Ισπανός τεχνικός, η Κλουζ έχω την αίσθηση είναι καλύτερη όχι μόνο από τους Λιθουανούς και τους Βούλγαρους, αλλά και από την Έλφσμποργκ.

Πάει Αζερμπαϊτζάν η Ομόνοια. Η γενικώς πολύ καλή και αλάνθαστη Ομόνοια. Όπως σχεδόν σε κάθε ευρωπαϊκό σύλλογο, έτσι και στη Ζίρα υπάρχουν μπόλικοι αλλοδαποί ποδοσφαιριστές. Δεν είμαστε πλέον οι μετς της ιστορίας. Ναι, ήδη υπάρχει σκάουτινγκ, αλλά το ερω-

τηματικό σε ό,τι αφορά την πραγματική ισχύ των Αζέρων υπάρχει. Σε ό,τι αφορά τους «πράσινους». Θεωρητικά έχουν τον πρώτο λόγο. Έχουν μια εικόνα που όμοια δεν ξαναείχαν τα τελευταία χρόνια. Σε μοντέλο παιχνιδιού. Είναι δε σίγουρα καλοκουρδισμένη όσο ποτέ πριν τέτοια εποχή. Μοντέρνα μπάλα, γρήγορη ροή, πιέσεις, με την τριάδα της μεσαία γραμμής (άλλαξε τρεις φορές το τρίτο μέλος, αλλά δεν άλλαξε η εικόνα) να είναι σημείο αναφοράς. Ένα άλλο σημείο είναι η ισορροπία

στο βάθος του ρόστερ. Ποσοτικά και ποιοτικά. Επίσης, για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια. Από τους τέσσερις Ευρωπαίους η Ομόνοια έχει δείξει τα περισσότερα, σε ό,τι αφορά επίπεδο απόδοσης και ουσία. Εξαιρετικά σημαντικό; Είναι εμφανές μέχρι τώρα η σφραγίδα του προπονητή της, με τον Νταμπράουσκας να έχει βάλει πολλά και όμορφα πράγματα.

Ο ΑΠΟΕΛ έχει μία τεράστια διαφορά. Έχει ήδη στο τσεπάκι συμμετοχή σε τελική φάση διοργάνωσης, αυτό είναι το μεγάλο μπόνους για τους πρωταθλητές (μία πρόκριση αρκεί). Αλλά επειδή κάθε εκατοντάδα χιλιάδων ευρώ που μπαίνει επιπλέον στο ταμείο (όλων) μετρά, θα πρέπει (αφού έχει την ευκαιρία) να μπει στο Γιουρόπα Λιγκ και να πάρει περισσότερα χρήματα. Δεν ξέρω τι επιπέδου είναι η Ρίγκα, δεν νομίζω ότι θα πρέπει ούτε να υπομνηθεί, ούτε να υπερεκτιμηθεί. Σίγουρα μία ομάδα που σκόραρε 9 γκολ στην προηγούμενη φάση, θέλει προσοχή. Με όποιον και να τα έβαλε. Οι ενδείξεις μιλάνε για επίπεδο ανάμεσα σε Πετροκούμπ

και Σλόβαν. Πάντα το ζητούμενο είναι όμως πώς θα παρουσιαστεί ο ΑΠΟΕΛ. Χρειάζεται κάτι παραπάνω και σε δημιουργία (κυρίως σε σει παιχνίδι) και φυσικά στην αποτελεσματικότητα. Είδα αρκετά από τα θετικά της περσινής χρονιάς (σφριγηλή και πιεστική ομάδα), είδα εκρήξεις με την μπάλα. Αυτό που περιμένω (και νομίζω όλοι) είναι περισσότερες πινελιές από τον Γκαγιέγο, από το στυλ του. Έχει βάλει κάποιες, αναμένω τις επόμενες. Υλικό έχει, καλό και μπόλικο.

Περί... ομίλων

Αιτού, δεν ξεκολλά κανενός η βελόνα από την λέξη ομίλους. Δεν υπάρχουν πλέον, as το υπενθυμίσουμε. Τέρμα το γκρουπ των τεσσάρων ομάδων. Πλέον έχουμε τελική φάση (league phase) σε κάθε διοργάνωση. Στο Τσάμπιονς Λιγκ 8 ματς, στο Γιουρόπα επίσης 8 και στο Κόνφερενς 6. Τα μισά εντός και τα μισά εκτός με 8 ή 6 διαφορετικούς αντιπάλους. Αναλόγως δυναμικότητας θα υπάρχουν καπέλα. Θα υπάρχει στο τέλος βαθμολογία με όλες τις ομάδες.

